

תקינה עשרין, וחד עשרין

(דף מב ע"ב)

**בראשית ברא אלהים, אלהים מ"י אל"ה, עליה
אתם (ישעיהו מכו) שאו מרום עיניכם וראו מי
ברא אל"ה.**

בראשית, נחתו תמן תריין סבין, ואמרין אתעסקנא

במה דהוינטן ואנן לא הוינן (נ"א ולא הוינן), **וְדֹא ב' טריין ראשית.**

הא סבא עלאה קא נחית ביביהו, אמר הא אנן חד, ותלת הוינן וכען אנן חד, אלהי"ם ודהאי מ"י ברא אלה, מ"י ברא באליין תלת, ואיהי רביעאה, ושביעאה, (ס"א וחמשאה), (וס"א ותשיעאה).

בראשית איבון שית סבין, ומאן ביביהו את השמים, **ואת הארץ,** הא אנן שבעה ותלת גניין **עליהו.**

באליין שבעה סבין ובת שבת יחידה לקבלתו שבעה, **ובגין דא הא אנן שבעה שבועות,** חד עולימא **הוה מוגב אבטרייה,**

ואליין סבין אערעו בבוצינה קדיישא וחברוי, אמרו **לייה רבבי רבי,** **אנת וחברך אשכחתון חד עולימא דאייהו בארא מאוגב אבטרייכו.**

אמר לוּן, אערענא במשריםין סגיאין דהוו קא אתיין מקרבא דחויא, ואפונן משריםין דמלאכין דגנתין מזרען לקלא צלותין, מפטרא דחמשין אתוּן דמייחדין ישראל בכל יומא, דב hon ותחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים (שמות יג יט), **דמלאכין דגנתין לאגחא קרבא,** **דקא ממגנ על צלותין,** כליהו הוה נחתין (ס"א

סְלִיקָין בַּתוֹּקֵפָא דְגֻבָּרָה, כִּד נְצִחִין לְחוֹיָא, וּכְמָה חִילִין דִּילִיה דְקָא רְדִפִּין אֶבְתְּרִיהוּ, בְּכָמָה חֹבִין דִּישְׁרָאֵל, וְאַינְנוּ מְאַרְיִ צְלוֹתִין, וּמְסִתְכְּלִין בְּשֵׁם יְהוָה דָאִיהִ בִּינָה, דְנַחֲתָא עַלְיָהוּ בַּתוֹּקֵפָא דְגֻבָּרָה, כַּלְהָוּ נְפָלִין מַקְיוּמִיהוּ, וְאַתְקִים בְּהוּ סּוּס וּרְכָבוּ רְמָה בִּים (שם טו א'), דָא יָם ב' שָׁעֵרִי בִּינָה, חַמְשֵׁין אַתְּוֹן דְקָרִיאָת שְׁמֵעַ. אָמָרוּ לֵיה וְלְחַבְרִיא הָוה לְכוּ לְעִינָא לְאַסְטְּכָלָא בְּתַר הַהוּא דְמִזְגָּב בְּתַר צְלוֹתִין דָאַינְנוּ חַלְשִׁין, וְלִית לֹזֶן רְשֹׁו לְסְלִיקָא עִם אַחֲרָגִין וְלְפָרָחָא עַמְהָוָן לְעִילָא, וּבָגִין אַינְנוּ צְלוֹתִין חַלְשִׁין אַתְמָר (דברים כה יח) וַיַּזְגַּב בְּךָ כָּל הַגְּחַשְׁלִים אַחֲרֵיכָה, (ישעיה יא ו') דְגַעַר קָטָן נָוַהֲג בָּם. דָאֵין עַשֶּׂר סְלִיקָין בְּיוֹ"ד הַ"א וְאַ"ז הַ"י, וּכְלָל חַד אִית לֵיה צְלוֹתִיה, וְאֵם חַסְר חַד מַפְיִיהוּ אֲפִילּוּ בַּתְּרָאָה, לֹא סְלִיק צְלוֹתָא דִילִיה עַמִּיה, בָגִין דָאִיהִו עַנְּגִיא, וְלִית לֵיה רְשֹׁו לְסְלִיקָא צְלוֹתִיה עִם אַחֲרָגִין, כַּלְהָוּ צְלוֹתִין מַתְעַפְּבָן לְסְלִיקָא, עד דַהֲהִיא צְלוֹתָא דַעֲנִיא סְלִיקָת, וּבָגִין דָא תְּפָלָה לְעַנִּי כִּי יַעֲטוֹף (תהילים קב א'), דְכַלְהָוּ מַתְעַטְפִּין בָגִינה, עד דָאִיהִ סְלִיקָא עַמְהָוָן, דִלִית פְּרוֹדָא בָה מַפְיִיהוּ.

וְצְלוֹתָא דַעֲנִי אִיהִוּ שְׁכִינְתָּא, מְאַן עַנִּי דָא צְדִיק, וְהָאִי צְלוֹתָא אַתְקָרִיאָת עַקְבָּא לְגַבְיִ צְלוֹתִין

אחרני, ובגינה אtmpר אפלו נחש ברוך על עקבו לא יפסיק, אף על גב דסחיר לה להיא נקייה דאייה קוצא דאת ד', בכמה חובין לאולפא קטיגורא על בניו דשכינתא, לא יפסיק לה היא נקייה, אם יפסיק, בגינה אסתלק קוצא מן ד' מן אחד, ואשתאר אחר, דאייה נחש ברוך בעקבו, דבגין חוויא לא יפסיק, ולא אסתלק קוצא דאת ד' מן אחד, אבל בגין ערך אסתלק,iae פוסק, וברח מגיה, הרא הוא דכתיב

(בראשית לט יב) **ויעזוב בגדו בידה וינס וייצא החוץ.**

אדרכי הא עולי מא דקא אודמן לגביהו, מהמר אחר בעירן, אמר לו מהו ויעזוב בגדו בידה, אלא ערך אייה עקר ב', דעקרת ביתא דשכינתא, ודא אייה בגדו דחויא דעבודה זרה, פד חוויא אתיא לאתחברא עם גוף אדם ישן, דאמרת שכבה עמי, חצופה זונה, אtmpר באות ברית וינס וייצא החוץ.

(נ"א כ"י ובני דא אפלו נחש ברוך על עקבו לא יפסיק, אף על גב דסחיר לה להיא נקייה דאת ד' לא יפסיק, דאי יפסיק בגינה אסתלק קוצא מן ד' דآخر ואשתאר אחר דאייה נחש ברוך בגין דחויא לא יפסיק ולא אסתלק,iae פוסק וברחת מגיה, אבל ערך יפסיק, במה רעד יווסף צדקה הרא הוא רכתיב וינח בגדו אצל וינס וכו'. אדרachi הא עולי מא קא אודמן לנבייה מהמר בתר בעירן,

אמר לוֹן מָאִי וַיְנַח בְּגַדּוֹ אֲצֶלֶה וּכְוֹ, אֵלָא עַקְרָב עַקְרָב בְּבֵיתָא דְשְׁכִינַתָּא, כְּדֹ בְּעֵיא לְאַתְּחַבְּרָא עִם צְדִיקִיא צְרִיךְ לְאַפְסִיקָא מְגַנֵּה, וְלֹא יַתְהַנֵּי מְגַנֵּה וְאַפְיַלוּ (דף מג ע"א) מִמְשָׁבָא דִילִיה, לְךָ לְךָ אָמְרִי גְּזִירָא סְחוֹר סְחוֹר לְכַרְמָא לֹא תַקְרֵב הַדָּא הוּא דְכַתִּיב וַיְנַח בְּגַדּוֹ אֲצֶלֶה, מִשְׁבָּא דִילִיר הַרְעָא, וְדֹא בְּגַדּוֹ רְחוּיָא עֲבוֹדָה זָרָה, כְּדֹ אִיהוּ קָא אֲתִיָּא לְאַתְּחַבְּרָא עִם צְדִיקִיא וְאִמְרָה שְׁכָבָה עִמִּי חֻצּוֹפָה זֹנָה, אִיתְמַר בְּאוֹת בְּרִית וַיְנַס וַיַּצֵּא הַחֹזֶה).

אמָרוּ לֵיה מָאֵן אֲנַתָּ, אָמָר לוֹן אֲנָא אִיהוּ בְּרָא דְבִנוֹנָא חַדָּא, דְשָׁט בִּימָא רְבָרְבָּא, וּבְלֹעַ כָּל בְּוֹנִין דִימָא וְאַפְיַיק לְהֹזֵן חַיִים לְבָרָר, וּלְזַמְגִין אִיהוּ נְפִיק בִּיבְשַׁתָּא, לְקַיִמָּא בַּיִת (בראשית מה טז), וַיַּדְגַּו לְרֹוב בְּקָרְבָּה הָאָרֶץ, תּוֹホָג, אָמָרוּ לֵיה, בֶּתֶר דְלִילָתָ רְעוּתָה לְגַלְאָה מָאֵן אֲנַתָּ וּבְרָא דְמָאֵן אֲנַתָּ, מָאֵן אִיהוּ (נ"א מָאִי אִיהוּ) אַתְּרָ דְדוֹכְתָה, אָמָר לוֹן אַתְּרָ דְדוֹכְתִּי אִיהוּ מַגְדָּלָא חַדָּא דְפִרְחָ בָּאוּרִיא תּוֹホָג.

אָמָרוּ לֵיה לֹא תִימָא לֹן מְדי (ס"א מְלִי), מָאִי אִיהוּ אָבוֹה, אָמָר לוֹן אָבָא דִילִי אִיהוּ חַד בְּנוֹנָא רְבָרְבָּא, דָכֶד צָחֵי, אָפְתָח פּוּמִיה וּבְלֹעַ מִיא דִימָא, וְעַד שְׁבָעִין (ס"א שְׁבָעָה) שְׁגַנִּין לֹא תַדְרֵר יִמְאָה לְתוֹקְפִיהָ, וּרְזָא דְמַלְהָ יַבְטֵח כִּי יָגִיחַ יַרְדֵן אֶל פִּיהָו (איוב מג), וְאִיהוּ בְּלֹעַ כָּל כֵּה מִינְיָא, וְאַתְּוַנֵּן לֹא אַשְׁתַּאֲבַתּוֹן מִפִּיהָ אֶלְאָ כְּדֹ

חד, דאייהו כ"ד ספרי דאוריתא, איך לא
אשתמודעתון ביה.

בזהוא זמנא אדפר רבי אלעזר ואמר ודא אנט איהו
ברא דבר המנוגא סבא, חדו ביה, ואמרו.
בודאי אי אנט הוית בהאי עלמא, הויבנו קא בחתין
מסוסון דילן, והויבנו אגן מהMRI בתר בעירך.

אמר לו, ההוא חוויא דאתון מגיחין קרבא ביה איך
אשׁתזבתון מפיה, דאייה בלע וקטיל, ולא עוד
אלא דאייה קטיל לאדם קדמאה, ולכל דריין דקא
אתין אברתיה, וברתא איה על מגדלא דפרה
באוירא, ומבריזין בכל יומא ברקייעא, כל מאן
דקטיל להאי חוויא, דיהבין לייה לאנתו בת מלך
פנימה ממשבצות זהב לבושה, והאי זהב איהו ז' ימי
בראשית, ה' חמיש אור, ב' איה ב' מן בראשית, עללה
אתמר (שיר ז י) יפה כלבנה, תורה שבעל פה קראן לה
במתיבתא.

ובגין דא כרוזא כרייז, כמה גברין, כמה מאירי טריסין,
אתכנשו בבני מדרשא, לאגחא קרבא עם חוויא
בגינה, וכמה טריסין אתעבידו פסקות בגינה דברתא
דמלכא, ויפן כה וכיה וירא כי אין איש (שמות ביב), לית
בהון דקטיל להוויא, עד דיתתי ההוא דאתמר ביה ויפן

פה וכה ויך את המצרי, ובגין דא אטמר (בראשית מט י) עד כי יבא שליה, שליה משׁ"ה, דאייה מורה דיליה, ובגין דא בגיניה אטמר ביה עד כי יבא שליה, דיליה (נ"א דיליה) ודאי, איהו קטיל לחוייא.

וליו' יקהת עמי"ם (שם), בגין דאייה בן יצחר בן קה"ת בן עמר"ם, בן עמא רמא, דאטמר ביה (רהי"א כב יז) ובני רחבה רבו למעלה, וקטיל לחוייא, וחליליה בימה וביבשת ואברקיעא, וכמה מארי קרבין אghost עמייה קרבא על ימא, כמה דאת אמר (תהלים קד כו) שם אניות יהלכון בימה דאוריתא, דאיןן אניות עייגין דמסתכלין באוריתא, וכמה אניות מביהו אטברו ונפלו בימה.

עד דיתתי מורה דיליה, וקרע ימא דאוריתא, וסוס ורוכבו רמה בים, דאייה חוויא ובת זוגיה, דאייה סוסיא דיליה, ואיהו עבר עליה לישראל דלא טבעין בה, חדא הוא דכתיב (שמות יד בט) ובני ישראל הלו ביבשה בתוך הים.

בקדריתא בימה בההוא חמר, בפוקנא בתריתא כלא בימה דאוריתא, מטה דיליה דקרו בעיה ימא דא קולמוס, בגין דעליה אתגליא זרוע

יהו"ה, דאתמר בית (ישעה נג א) **וירוע יהו"ה על מי גalta.**

בזהוא זמנה דאת עבר הוה חוייא בישא מן ימא,
שליט חוייא קדישא, ובזהוא זמנה שם רmesh אין
מספר חיות קטנות עם גדולות), אולין אניות בהבטחה בימא
דלא טבעין, דהא רוח סערה את עבר שלטנותיה מן
ימא דאוריתא, ובזהוא זמנה שם רmesh אין מספר
וגמר, שם אניות יהילכו לוויתן זה יצרת לשחק בו
 (תהלים קד כה-כו), **ויהי חדי עמהון, הדא הוא דכתיב** (תהלים
 מה יד) **שיתו לבכם לחילה וגמר, לחוללה כתיב, וכולם**
אליך ישברון לחת אכלם בעתו, (דאינו עתוי דאוריתא
 כמו שאמרו חכמיינו וברוגם לברכה קבעת עתים לתרזה) **דאיהו**
עתו צדיק, תתן להם ילקוטין (שם קד כח) **דא מגא,**
דאתמר בית (שמות טז כו) **ששת ימים תלקטוهو וגמר,**
מסטרא דעתך דאמצעיתא דאייהו פليل שית סטרין,
לויתן לעילא דא צדיק דאייהו פdag (דף מג ע"ב) **קטן על כיפ**
ימא, נחש ברית, דא ההוא דאתמר בית (שמות כו כח)
הבריח התיכון בתוך הקרשים, ודא דעתך דאמצעיתא
דאתקרי תיקון, בגין דאייהו דעתך דאמצעיתא, תרין
גדפו ימינה ושמאלא, דמתמן אוריתא אתיhibit,
תרין קשורי תיקון סמבי קשות, שכינתה עלאה אייה

ימא, שכינתא תחתה איה (משל ליט) דרכ אגיה בלב ים, דאייה ל"ב אלהים דעובדא דבראשית, שם רמש אין מספר, כמה דאת אמר (שיר וח) וועלמות אין מספר וכו', ואינון הלוות פסוקות, דיןון (תהלים מה טו) בתולות אחריה רעותיה דשכינתא.

חוות קטנות אלין אתוון דאדנ"י, עם גדלות אינון אתוון דיהו"ה, דיןון מרכבות דקודשא בריך הוא ושכינתייה,atto כליהו חבריא לבשכא ליה, פרח ולא חזו ליה ולא מייד.

פתח רבי אלעזר ואמר, בא, והא שבע ימים אינון, וים עלאה איה על כליהו, ועליהו אמר (דברים לג יט) כי שבע ימים ינקו, למן אינון יונקים, אמר ליה ברוי שבעה בשבעה אינון מוצקות, והכי אינון רקיעים שבעה בשבעה, והכי אינון טוריין שבעה בשבעה, והכי אינון ארעין שבעה בשבעה, ישובין שבעה בשבעה, וראשין דלהון תריין, ורוא דמלחה שנים שנים שבעה שבעה, וכלהו זכר ונקבה, ולעילא חד גביז וטמיר, והכי אינון שבע פרסיין שבעה בשבעה, שבע היבלין שבעה בשבעה, והכי ממון אינון שבעה ושבעה.

לויתן הימא דא צדיק, רישא דאייה עמודא דאמצעיתא, מתי עד ימא שביעאה דאייה

רִישָׁא דכְלָהוּ, ותירין גַדְפוּ ותירין קְשַׁקְשֵׁין בְאֶרְבָע יְמִים שְׁעוֹרִיְיהוּ, שְׁעוֹרְדָן דְזָנְבָא דְחוּיָא מְטִי עַד יְמָא שְׁבִיעָה בְתִרְאָה, דְאֵיהוּ כְלִילָא שְׁבָע יְמִים, דְעַלְיָה אֲתָמָר (תהלים קיט קס"ד) **שְׁבָע בַּיּוֹם הַלְלוֹתִיךְ.**

אמָר רַבִי שְׁמֻעָן, ברִי, הָא מְאֵרִי תְּרִיסִין קָא בְחַתִּין מְלַעַילָא, מְלוּבְשֵׁין שְׁרִין, קְשַׁתּוֹתִיהָן קְשַׁתִּי אָש, וְרוּמְחִיהָן אָשָא, וְסִינְפִיהָן לְהַבָּה, כְלָהוּ מְאֵרִי עַיְיבִין, בְוַדָּאי הָא מְאֵרִי תְּרִיסִין בְבִי מְדָרְשָׁא, וְאַלְיִין בְּהָן יַתְעַרְוִין לְאַגְחָא קְרָבָא לְעַילָא.

ולא עוד אלָא דְהָא נוֹגָא רְבָרְבָא קָא אֲתִיא, רב המנוֹגָא סְבָא, וְדָאי בְכָמָה נוֹגָין חַיְילִין קְדִישֵׁין דְתַלְמִידִי חַכְמִים, דְמַתְרֵבִין בִּימָא, כְעַן צְרִיךְ לְפִרְשָׁא לְזֹן רְשַׁת, לְמִיהְוִי בְּרִשות דִילָן, וְלִמְאֵרִי תְּרִיסִין מְאֵנִי קְרָבָא, כְעַן צְרִיךְ לְאַתְקָנָא בְקִירְטָא בְאָבְנִין דְקִירְטָא, בְקִשְׁתָא בְגִירִין דְקִשְׁתָא, בְרוּמְחָא, בְסִינְפָא, הַחֹזֶק מְגַנֵּן וְצִפָּה (תהלים לה ב), דָאיַת מְאֵרִי תְּרִיסִין דָאיַבְוָן מְגִיחִין בְסּוּסָוָן, וְאַית אַחֲרֵבִין דָאיַנוּ רְגָלִין, דְעַלְיָהוּ אֲתָמָר בְמַפְקָנוֹתָא דְגַלּוֹתָא דְמַצְרָאִי, כַשְׁשׁ מִאוֹת אַלְף רְגָלִי **וְגָמָר** (שמות יב ל).

קָם רַבִי שְׁמֻעָן פָתָח וְאָמָר, שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רַב יְהוָה (מיכה ו ב), **מְאֵן רַבִּי,** **דָא שְׁבִינְתָא,** **דְאֵיהִ רַבִּי יְהוָה,**

דאיהי רב ר' רב, בגין בנהא, איהי رب ברבי ורבנן ורבא, رب ודקאי בכלחו תפאים ואמורים, דאיהי מריבת בהון בשית סדרי משנה, בגין בעלה דאיהו עמידא דאמצעיתה, כליל שית סדרין.

ועליהו אמר (ישעיהו כז ח) או יחזק במעוזי, יעשה שלום לוי, שלום יעשה לוי, תרי שלמי, חד בעמידא דאמצעיתה, חד בצדיק, ועליהו אמר (שם נט) שלום שלום למרחוק ולקרוב, בגלוותא אמר בעמידא דאמצעיתה מרחוק יהוה נראה לו (ירמיהו לא ב), צדיק קרוב לה, ובגיניה אמר (משל כי לה) טוב שכון קרוב מאה רחוק.

ובгин דא שמעו הרים אלין אבhn, את رب יהוהה דא שכינתה, דאיהי رب עם אבhn, בגין דמרחקיין לה מבעה, דאיןון אתקראי או אמורים, והאיתנים מוסדי ארץ אלין אינון תפאים, ואלין תפאים איתנים בהפהך (דף מד ע"א) אתוון, וAINON נצח והוד (צדיקים) איתני עולם, והא איתן בהפהך אתוון תניא דמסיע ליה בגלוותא, ועליה אמר (במדבר כד כא) איתן מושבך ושים בסלע קבה.

והאי סלע אמר בה הלא נפיק אלא טפין טפין דמייא דאוריתא באליין פסקות וגבין ויך משה את הפלע במטחו פעמים

(במדבר כ יא) דָא גַּרְים דָלָא נִפְיק מִינָה אֲלָא טְפִין טְפִין
 זְעִיר שֵם זְעִיר שֵם, וּכְמֹה מְחֻלּוּקֹת עַל אַלְיִין טְפִין,
 וּמְאָן גְּרִים דָא, הַמּוֹרִים, דָא תִּמְרֵר בְּהַוּן כֹּל הַמּוֹרָה הַלְּכָה
 בְּפִנֵּי רַבּוֹ חַיִיב מִיתָה, וּבְגַין דָא שְׁמַעוּ נָא הַמּוֹרִים,
 וּבְגִינִיּוֹ וַיֵּךְ מְשָׁה אֶת הַסְּלָע בְּמַטְהָוּ פְּעָמִים, דָאָם לֹא
 דְמַחָא בָה לֹא הוּוּ טְרַחִין יִשְׂרָאֵל וְתִפְאִים וְאַמּוֹרָאִין
 בְּאוֹרִיִּתָא דְבָעֵל פָה דָאַיהִי סְלָע, אֲלָא אַתְמֵר בּוּ (שם ח)
 וְדִבְרָתֶם אֲלָה הַסְּלָע וְבָנָתוּ מִימִיו בְלֹא טְרוּח, וַיְהִי
 מַתְקִים בְּהַוּן וְלֹא יָלַמְדוּ עוֹד וְגֹמֵר (ירמיה לא לג), וַיְהִי
 נִפְיק מִיא בְלֹא קְשִׁיא וּמְחֻלּוּקָת וּפְסָק, בְגַין דְשִׁכְינָתָא
 דָאַתְמֵר בָה (שם כג כט) הַלָּא כִּה דְבָרִי כִּאֵש נָאָם יְהוָה הַוָּה
 שְׁרֵי בְּפּוּמֵיהָוּן דִּיְשָׂרָאֵל, דָאַיהִי אוֹרִיִּתָא דְבָעֵל פָה,
 דָאַיהִי סְלָע עַל ס', דָאַיְנוּ שְׁתִינְמְסֻכּוֹת, דְהַכִּי אַיהֲוָה
 סְלָע עַל ס'.

דְשִׁכְינָתָא הַוָּה נָח עַל טְפָרָא, דְבָכְל אַתְר דְבָעֵי
 קוֹידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבְדָ בְּס, שִׁכְינָתָא
 אַקְדָמָת לְהַחְוֵא אַתְר, וּכְיַוְן דְשִׁכְינָתָא הַוָּה תִּמְן, לֹא
 הַוָּה לֵיה לְמַחָא בְּסָלָע, דְקָלְבָא הַוָּה לְשִׁכְינָתָא דְהָוֹת
 תִּמְן דָלָא הַוָּה לֵיה חִילָא לְמַיְהָבָ מִיא, וְדָא אַיהֲוָה עַל
 אֲשֶר לֹא קְדַשְׁתָם אֹתְיִ (דברים לב נא), יְעַן לֹא הָאָמַנְתֶּם בַּי
 לְהַקְדִּישֵׁנִי (במדבר כ יב), וּבְגַין דָא אָסְתַלְק שִׁכְינָתָא מִן

הסלוּ, דאיהי יי מון מיטטרוֹן, ואשთאר מיטטרוֹן
יבשה, ורזה דמללה יקוּ המים מתחת השמים אל מקום
אחד וגמר (בראשית א ט), אחד איה מלכות, ותרא
היבשה דא סלוּ מיטטרוֹן, דבגיניה אתמר (שם ב כא) ויקח
את מלעוטתו ויסגור בשער תחתנה, מאי בשר, ההוא
דאטמר ביה (שם ו ג) בשגם הוא בשר, ועד דגנית לה לא
עליה הסלוּ ולא יהיב מימי.

ובתר דאסטלך האי מבועא מתמן, שליטה מריה
באתרה, הדא הוא דכתייב (שמותטו כג) ויבאו
מרתה, ורזה דמללה וימררו את חייהם בעבודה קשה
וגומר (שם א יד), הדא קושיא, בהחר דא קל וחמר, זה
אוקמוּהוּ.

והכי הו שראיל עד דאחזו לון עז, הדא הוא דכתייב
(שםטו כה) ויירחו יהוה עז וישליך אל המים
וימתקו המים, ודא עז החיים, הדටבי על ההוא
מבועא דאיהי שכינתא, יי מבועא דאשקי לאילנא
דאיהו, והאי עז מהליך חמיש מאות שנה דaignon ה',
וימתקו המים דא ה' בתרא, דאטמר בה (רות א ב) קראן
לי מריה, דשכינתא תתאה איהי מעין גבים דלית ליה
פסק, טפה דאטמשכא מן מוחא, ובמה טfine אתמשכא
מגיה, דaignon (תהלים מה טו) בתולות אחריה רעותיה.

קְרַקְפְּתָא אִיהִי סֶלֶע, וּמְבוֹעָא מַלְגָּאוּ דָא מַוחָא, עַל
אלֵין טְפִין אַתְמָר (תְּהִלִּים קְכָז ב) אֲשֶׁרִי הַגָּבָר,
אֲשֶׁר מַלְאָ אֶת אַשְׁפָּטוֹ מֵהֶם וְגֹמֶר, אֶת אָוִיבִים בְּשֻׁעָר,
דָאִיהִי תְּרֻעָא דְצָדִיק אֶת בְּרִית קָדְשָׁ, דַעַלְהָ אַתְמָר (שם
קְחִיב ב) זֶה הַשּׁעָר לְיהוָה צְדִיקִים יִבָּאוּ בָו.

וְעוֹד שְׁמַעַן הַרִּים אֶת רִיב יְהוָה (מִיכָה ו ב), אלֵין תְּלַת
יְוִדִּיָּן, וְהַאִתְגָּנִים מַוְסָּדִי אָרֶץ (שם) אלֵין תְּלַת
וְוִיָּן, דְכַלְהָו אַתְרָמִיוֹ בְּוַיְסָע וְיִבָּא וְיִט.

קוּם אַלְעָזֶר וְגַטִּיל קִירְטָא דָאִיהִי שְׁכִינָתָא (וְאַקְיָפָ לָה
תְּגָא), וּזְרִיקָה מִגְּהָה אִיהִי אַבָּן טִפָּה קָדִישָׁא, דַעַלְהָ
אַתְמָר (בראשית ב ו) וְאַד יַעַלְהָ מִן הָאָרֶץ, (וּבְגִין דָא) (דף מד ע"ב)
אַסְתְּלִקָת עַזְקָא מִן א' מִן זְרָק"א, לְקַבְּלָא עַלְהָ אַבָּן
יִקְרָה דָאִיהִי טִפָּה, וּמִיד וְהַשְׁקָה אֶת כָּל פְנֵי הָאָדָמָה,
כִּד סְלִיקָת, סְלִיקָת בָּאִימָא, דָאִיהִו א' מִן אַדְנָי"
אִיהִי ו, דָאִיהִי פְרִיכָא בֵיהַ כְעַזְקָא בָאַצְבָּעָא, וְסְלִיקָת
בְּד' מִן אַדְנָי", דָאִינּוֹן תְּרִין דְרוֹעִין וְתְּרִין שְׂוֹקִין, עד
דְסְלִיק לְאַת י' דָאִיהִי אָבָא חֲכָמָה י' עַלְהָ, בְגִין דְמַתְמָן
אַתְגְּטִילָת, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (משל ג'יט) יְהוָה בְּחִכְמָה יִסְדַּק
אָרֶץ, וְגַטִּילָת גְּבִיעָו וְשְׁקִיוּ מִגְּהָה לְעַילָא, בְקֹצָא דִילִיה
לְעַילָא, וּבְאַמְצָעִיתָא, וּבְקֹצָא דִילִיה לְתַתָּא, וּבְד'

בוחיתת, נחיתת כלילא מטלת טפין, בההוא זמנה אמר בפה הולך סגולת"א.

ואתקריאת יי' יי' בתלת יודיען, יי' עלאה איה על רישא דא, דאייה כתר עליון על כל עלאין, ולבדר נחיתת באמצעתה ובטלא מטהן (בעמודא דאמצעיתא) (נ"א באמצע), ולבדר נחיתת לחתא באתרהא יי' דאייה לחתא מן א.

קם עולימא בתר טולא, אמר רבינו רבי הָא טפה קא נחיתא, טול קשת בידך, דאייה כגונא דאצבעא ועזקא ביה, טול ליה ודרך (ס"א וירקה) ליה לגבה, דקבילת לה עלייה, דהא כד סליקת מטהן לעילא על רישא דאת ו', אייה פרומחה ו', אתארכת ביה כשרビיטה דככבא, וכד סליקת לעילא שרייא עלה י' ואתעבידת ז', ודעאי תגא על רישא דספר תורה, כיון דנחתת, צרייך למדרך קשת לגבה דאייה צדיק, ומפני נחיתת ואזריך באתרהא.

וחרבא דאייה (דרהאי) טפה איה חתיכת לה לטלת טפין, בגין דאונילת סגולתא, כד נחיתת עלה הויה יי', ולבדר חתיכת לה לטלת, למתיו תגא ועטרה ברישא דטלת אבן, התהא כתר תורה וכתר בהוניה וכתר מלכות, ודא רוזא ד יש תלת תגין עלה.

דְּרִישָׁא דְּחַרְבָּא אֵיהִי, גּוֹפָא דְּחַרְבָּא וּ, תְּרֵין פִּיפִוֹת
דִּילָה הַיָּה, נְרַתְּקָא דִּילָה אֲדָנִי, (וְחַרְבָּא יְהוָה),
וְכֵד אֵיהִי יְהוָה בָּר מִשְׁכִּינְתִּיה, אֵיהִי דִּין דְּחַתְּיִךְ מִכְּלָסֶטֶרֶא,
כֵּד עַל בְּנַרְתְּקָה אַתְּעַבֵּיד רְחָמִי וְלֹא חַתְּיִךְ
דִּיבְּגִין, וּרְזֵא דְּחַרְבָּא בְּנַרְתְּקָה, יְאַהֲדוֹנָהִי הַכִּי וְדָא.
וּבְזַמְּנָא דִּיהוָה בָּר מִשְׁכִּינְתִּיה, אַתְּמָר בֵּיתָה (דברים ד כט)
כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ רְאֵש אַכְּלָה הַוָּא, דְּגַטְיֵיל
מִגְבּוֹרָה לְאוֹקְדָא עַלְמָא, יְאַתְּעַבֵּיד גְּחַלָּת, וְשַׁלְהֹבָא
דְּגַחָּלָת, הַיְהָ חַד חַמְשָׁ גְּבוּבִין, תְּגִיבְּגָא חַמְשָׁ גְּהֹרִין
דְּגַהְרִין בְּהֹזֶן, וּבְזַמְּנָא דִּיהָ עַלְאָה אַסְתְּלִיקָת מֵהָ תַּתְּאָה,
אֵיהִי אָמָּרָה (שיר א ז) **אֶל תְּרָאָנוּ שָׁאָנוּ שְׁחַרְחָרָת,** וּבְזַמְּנָא
דְּאֵיהִי בְּהָרָא בְּגֻוֹנָהָא, אַתְּמָר בְּהָ (בראשית ט טז) וּרְאִיתִיה
לְזַופֵּר בְּרִית עַולְם, קָמוּ תְּגָאִים וְאַמְוֹרָאִים דְּלַעַילָּא,
וְאָמָרוּ רְבִי רְבִי כִּמָּה תְּקִיפָא קִירְטָא דִּילָה, דִּי סְלִיקָת
לָהּ עַד אֵין סָוִף, וּבְחִיתָת לָהּ עַד אֵין תְּכִלִית.

פִּתְחָה כְּמַלְקָדְמִין וְאָמָר, שְׁמַעוּ תְּרִים אֶת רִיב יְהוָה (מיכה
ז ב), אָמָר לוֹן אֲבָהָן אֲבָהָן טוֹרִין רְבָרְבִּין, שְׁמַעוּ,
דְּהָאִי אָבָן דְּאַתְּגָּזְרָת מַאֲלִין טוֹרִין דְּלַכְזָן, דְּאֵיהִי פְּתָרָא
בְּרִישָׁא דְּכָלָהוּ, וְהָאִתְּגִּנִים דְּאֵיהִי פְּתָרָא עַל כָּלָהוּ, אֵיהִי
סְלִיקָת רִיב עַלְיִיכָו, בְּגִין בְּעַלְהָ, דְּאֵיהִי מִבּוּעָה סְתִימָא
כְּסֶלֶע, עַד דִּיִּתְיִ בְּעַלְהָ לֹא יָהָבָא מִימָיוִ, דְּהָא לִישְׁגַּנִין

אַגְנוּן כְּפֶטְיִשְׁין דְמַחְאָן בְּהַהְוָא סְלֻעָה, וְלִית חֶד מְבִיאָהוּ דְאָפִיק מִינָה נְבִיעָה, בָר מִבְעָלָה דִיְדָע לְאַמְשָׁכָה לְהָהָר. פְתַח רְבִי שְׁמַעוֹן וְאָמָר, זֶכְאָה אֵיתָה מִן דְמַצְלִי וַיַּדְעַ לְסַלְקָא רְעִוִתְיהָ לְעִילָא, דְהָא פִימָוי אָפִיק שְׁמַהָן, וְאַצְבָעָוי כְתַבְיָן רְזִין, וּכְדָ סַלְקִין שְׁמַהָן (דף מה ע"א) מִפִימָוי, כִמָה עַופְרִין פְתַחִין גְדָפִיָהוּ לְעִילָא לְקַבְלָא לְזָן, וּכִמָה חִיוּן דְמַרְכְבָתָא, כְלָהָו מְזֻדְמָבִין לְגַבִיָהוּ לְגַטְלָא לְזָן, כָל שָׁכָן אָם שְׁכִינָתָא שְׁרִיא בְצִלוֹתְיהָ, וְאַסְתָלָקָת לְקַידְשָׁא בְרִיךְ הָוָא, וּרְזָא דְמַלָּה אָם תְשִׁכְבָוֹן בֵין שְׁפָתִים, (תְהִלִים סח יד), אֶל תְקָרֵי אָם אֶלְאָ אָם, זֶכְאָה אֵיתָה מִן דְסַלְיק לְהָבְצִלוֹתְיהָ דְמַצְלִי בְשִׁפְוּוִי, לְעִילָא לְגַבִי בְעַלְהָה.

בְצִלוֹתָא דְשִׁחרִית סַלְקָא בְשָׁמָא דְאַתְקָרֵי אַל, הָא"ל הַגָּדוֹל וְדָאִ, בְצִלוֹתָא דְמִנְחָה סַלִיקָת בְשָׁמָא דְאַתְקָרֵי אֱלֹהֵי"ם, בְצִלוֹתָא דְעַרְבִּית סַלִיקָת בְשָׁמָא דְאַתְקָרֵי יְהוָה, וּרְזָא דְמַלָּה אַל אֱלֹהֵי"ם יְהוָה דָבָר וַיָּקָרָא אָרֶץ (שם ג' א').

וְאָמְרוּ מְאֵרִי מַתְגִּיטִין, דְאָרִיךְ בָר נְשָׁ בְצִלוֹתְיהָ לְשָׁהוֹת שָׁעָה אַחַת קָדָם דְמַצְלִי, וּשָׁעָה אַחַת לְבָתֵר דְמַצְלִי, וּרְזָא דְמַלָּה דִישָׁהָא בְצִלוֹתְיהָ שָׁעַתָּא חֲדָא, בְגִין דְאַתְמָר (בראשית כד בא) וְהָאִישׁ מִשְׁתָאָה לְהָ

מְחֻרְבִּישׁ, הַהוּא דָאַתָּמָר בֵּית (שמות טו ג) יְהוָה אֱלֹהִים מֶלֶחֶם,
וְלֹבֶתֶר דְּשֵׁהָא לֵיהֶ בר נְשָׁ וְצָלִי, אָם שְׁגֹורָה תְּפִלְתָּו בְּפִיו
וְדָאִי אַתְּקַבֵּל צְלוֹתִיהָ.

וְרֹזֵא דְמַלָּה בֵּרֶنֶשׁ צָרִיךְ לְמַשְׁהָא וְאַתְּתָא לְאַקְדָּמָא,
כִּמְהָ דָאַת אַמְּרָ (וַיִּקְרָא יְבָבָ) אָשָׁה כִּי תְּזַרְעֵיעַ וְיַלְדָה
זָכָר, (וְרֹזֵא דְמַלָּה אָשָׁה מִוּרָעָת תְּחִלָּה יוֹלְדָת זָכָר, וְעוֹד (תְּהִלִּים קָלוּ כָּג)
שְׁבָשְׁפֵלָנוּ זָכָר לְנוּ, וְרֹזֵא דְמַלָּה שְׁבָשְׁפָלוֹתָו שֶׁל אָדָם זָכָר יַזְכְּרָנוּ
לְטוֹבָה).

וְעוֹד אָם שְׁגֹורָה תְּפִלְתָּו בְּפִיו, אִיהוּ רֹזֵא וַיְהִי הַוָּא טָרַם
כַּלָּה לְדָבָר וְהַגָּה רַבָּקָה יוֹצָאת (בראשית כד טו), וְרֹזֵא
דְמַלָּה וַיְהִי טָרַם יִקְרָאוּ וְאַנְיִ אָעֵגָה, עוֹד הֵם מִדְבָּרִים
וְאַנְיִ אָשָׁמָע (ישעיהו סה כד), זְכָאָה אִיהוּ מִאן דָלָא מַעֲבֵב
מַטְרוֹנִיתָא לְסַלְקָא לְמַלְכָא, דָכְלָמָאן דָאִיהוּ צְלוֹתִיהָ
שְׁגֹורָה בְּפִימָוי בְּלָא עֲפֹבָא, הַהְוָא מִמְהָר מַטְרוֹנִיתָא
לְמַלְכָא, וּוַיְלֹונְיָהָן נְשָׁא דָאַינְנוּ אַטִּימָין לְבָא וְעַיְגָין,
דָלָא מִשְׁתְּדִילָין לְמַנְדָע בַּיּוֹרָא דְמַאֲרִיהוֹן לְרַצְוִיִּי לֵיהֶ
בְּשִׁכְיָנִתִּיהָ, בְּכִמָּה תְּחִנוּגִים וְפִיוֹסִים, לְנַחֲתָא לֵיהֶ לְגַבִּי
שְׁכִינַתָּא, כָּל שְׁכַנְתָּא לְאַתְּעָרָא בֵּית רְחִימָו לְגַבִּהָ, בִּמְהָ
דְתַקְינָנוּ הַבּוֹחר בְּעַמוֹ יִשְׂרָאֵל בָּאַהֲבָה.

וּבְכָד קִיְמָינוּ קָדְמִיהָ, צָרִיךְ לְמַיְקָם קָדְמִיהָ בְּדַחְילָגָן,
זְכָאָן אַינְנוּ יִשְׂרָאֵל דִּידָעֵין לְפִינִיסָא לְמַאֲרִיהוֹן

פְּדָקָא יִאָוֶת, וַלְחַבְּרָא בְּפִימִיהוּ בָּצְלוֹתָהוּן תְּרֵין שְׁמַהּן
אֵלֵין דָּאִינּוּן יַאֲהֻדּוֹנָה"י, דְּבַהְהוּא זְמָנָא אַ"ז תְּקָרָא
וַיְהִוְה יְעַנָּה (ישעיהו נח א'), וַיְהִוְה הוּא וּבֵית דִּינוֹ, וְדָא
שְׁכִינַתָּא (נ"א וְדָא חַכְמָתָא עַלְאָה וְשְׁכִינַתָּא) (נ"א חַכְמָה) עַלְאָה
וְתַתָּא, וְדָא אִיהוּ רֹזָא אָם תְּשִׁבְבּוֹן בֵּין שְׁפָטִים (תהלים סח
יד), דָּאִיהִי קְרַבְנָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא, דָּוְדָאִי שְׁכִינַתָּא
אִיהִי קְרַבְנָא דִּילְיָה, וּבְגַיְן דָּא תְּקִינוֹן צְלוֹתָא בְּקְרַבְנָא.
הִיא הַעֲוָלָה, הַעֲוָלָה וְדָאִי, זְכָאָה אִיהוּ מִן דָּסְלִיק לְהָ
לְגִבְיהָ פְּדָקָא יִאָוֶת, דָּאִיהִי שָׁאֵיל בְּגִנָּה (שיר חח) מֵי
זֹאת עֲוָלָה, עֲוָלָה וְדָאִי, מִן הַמִּדְבָּר, מִן הַמִּדְבָּר וְדָאִי,
דְּפִימָיוּ חַשִּׁיבָה קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא כְּטוּרָא דְּסִינִּי, וּבְגַיְן
דָּא מֵי זֹאת עֲוָלָה מִן הַמִּדְבָּר וְגֹמֵר.

מִקְטָרָת מִר (שם ג'ו) דָּא צְלוֹתָא דְּשִׁחְרִית דְּתָקִין אַבְּרָהָם
דַּהְוָא מִר, וְעוֹד מִקְטָרָת מִר, (שם א'יג) צָרוֹר הַמִּר
דוֹדִי לִי, וְדָא בָּצָח דָּסְלִיק לְה בִּימִינָא, הָדָא הַוָּא דְּכַתִּיב
(תהלים טז יא) בְּעִימָות בִּימִינָךְ בָּצָח, וְלִבְוָנה דָא הַוד, דָּסְלִיק
לְה בְּגִבְורָה, מִפְלֵל אַבְקָת רֹוכֶל דָא צָדִיק, דָּסְלִיק לְה
בְּעַמְּדָא דְּאַמְּצָעִיתָא, וְאָם לֹא סְלָקָא שְׁכִינַתָּא
בָּצְלוֹתָה, קְרַבְנָא לְקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא, הָא כְּלַבָּא קָא
נְחִית לְמִיכְלָל קְרַבְנָא דִּילְיָה, וּוֹי לִיה טָב לִיה דָלָא

אתברי בעולם, ועליה אתרמר (משלוי יט כב) גם بلا דעת נפש לא טוב.

וכד סלקא שכינתה בצלותיה, כמה חיון וمرכבתא וגלגלי דקורסיא, כלחו יתרון לגבה בגונא בחדוה, וכלחו גדרפייהו פתיחן לקלала לה, והא אוקמוּהו (חזקאל א יא) ופניהם ובגוניהם פרודות מלמעלה. וכד סלקא סלקא כיונה, וכד נחתת נחתת כבשרא, דאייה מטרוגניתא, שלא דחילת מכל עופין בעולם, ונחתת בכמה מזונין לבנהא, הדא הוא דכתיב (דברים לב יא) כנשׁר עיר קבו על גוזליו ירחף, (דף הע"ב) מאן גוזליו, אלין איונן ישראל, איונן כגוזלייא מצפפני לה בכמה צפפני דצלותא, ונחתת לגביהו, לכל חד נחתת ליה מזונא פדקא יאות ליה, למאן נחתת מזונא דאוריתא דאייה מזונא דבשmeta, למאן נחתת מזונא דגופא, לכל חד כפום רעوتיה.

דבר אחר אם תשכון, הד אימא עלאה, דאייה צלota דשבת, ذריכין שפווון לקלала לה בערב שבת, דאייה נשמת כל חי, אייה נחתת על ראש צדיק דאייה يوم השבעי, לשון למודים קריין ליה, ואיה שריא עליה בין תרין שפווון דאיונן נצח והוד.

ושבת אייה פה, (נ"א פתח) דאטפתחה בערב שבת

לקבלא לה בהאי צלotta דשבת, זהה צלotta דשבת את קריית קבלה, ומינה מקבלין כל ספראן דין מן דין, ובה צלotta דבר בש מקובלות קדם יהוה, ואיהי צלotta דעשרה ימי תשובה, ואיהי ה' עלאה, דתakinvo בה חמיש צלותין ביומה דכפורי.

אבל שבת איה שביבנתה תתאה, כלליא מתלת אהן, דאיןון תלת ענפין דש' דשב'ת, בית יחידה איה בקדחה בחול דילה, ואיה חג דכל (נ"א דכליל כל) יומין טבין, עליה אתרם (ישועה מכב) היושב על חוג הארץ. אבל בשמתא יתרא בשבת וביום טבין ובכל מוסףין, איה אם עלאה, תוספת רוח הקדש, צלotta דשית יומין דחול תלת זמגין בכל יומא, איה שביבנתה תתאה, כלליא דתמניג סרי צלותין, תלת זמגין ביום, סליקין בשית יומין ח",י, ועל שמיה את קרי תפלה כל פ"ה, ביוםין דחול איתי לה מזונא על ידי שליח, אבל בשבת ויום טבין איתי לה מזונא על ידך דקודש בריך הו, ווי לאתתא דאטפרנסת על ידי שליחא, וזה אוקמו בו יונה, דאתרם (בראשית ח יא) והבה עליה זית טרפ בפייה, ואמאי עליה זית, אלא אמרת יונה, רבון עולם, תהא מזונא דילי מסורה בידך ותתא מרירה כזית, ולא תהא מתוקה ומסורה ביד שליח,

ושליח בהאי אתר דא מטראן, ועוד שכינטא
 את קריית צלotta דפסחא מסטרא דימינא, צלotta
 דראש השנה מסטרא דשמאלא, צלotta דשבועות
 מסטרא דאמצעיתא, יהו"ה איה בכל אתר לקבלה לה,
 (ולתקוני מאני קרבא),

דבר אחר שמעו הרים את ריב יהו"ה (מייבחו וב), מאן ריב
 יהו"ה ומאן הרים, ריב יהו"ה דא שכינטא, הרים
 אלין אבן, ריב איה קטטה ומחלקת לקודשא בריך
 הו, על בנהא דאינון בגולותא, ובזמנא דלאו אינון
 בגולותא, איה ריב לגביה על אינון מסכני דאולין
 מתרכין מאתריהו, בגין דירחם עלייהו, וקרא אוכח,
 הדא הוא דכתיב (ישעה כז) או יחזק במעוזי, יעשה שלום
 לי, שלום יעשה לי, תרי שלמי, חד עם שכינטא דאיה
 ריב לגביה על מסכנא, ומאן איהו מסכנא דעבדת ריב
 בגיןה, דא מסכנא דאיהו מסטרא דצדיק, וכל שפנ
 פד צדיק דאיהו חרב וייש ביה"ר ברךאנ דצלotta,
 וצוחין לגבי קודשא בריך היא, ואתמר לגבייהו (משליא
 כה) או יקראנני ולא אעבה.

ובמה דשכינטא תפאה איה ריב על צדיק דאיהו ח"י
 עלמין, חרב וייש, (חרב מבוי מקודשא וייש מסככים
 ועלות), הכי איה ריב שכינטא עלאה בגיןה עם

קודשא בריך הוא, ועלייתו אתמר (דברים י"ח) דברי ריבות בשעריך, ובזמןך דתורייהו איןון ריבות בגיניה עם קודשא בריך הוא, קודשא בריך הוא צוח לגביה ישראל לחתה, או יחזק במעוזי, יעשה שלום לי, שלום יעשה לי (ישעיהו כז ח), תרי שלומים, לקבל תרי ריבות, וקשייא איה לה מפלא, אפרשותא דקודשא בריך הוא מיבנה, ודא איהו מחלוקת לשם שמים.

וכד בפילת, בפילת לרגלו, הדא הוא דכתיב (רות ג ז) ותגל מרגלותיו ותשכבר, ואתנפלה קדמיה בפילת אפים, בגין צדיק דאיהו ח"י עלמין עני בגולותא, וצדיק כד איהו לבך מאריה אתמר ביה (טהלים ב יב) נשקו בר פון יאנפה, ושכינתא כד איהי לבך מאריה אתקראיית בריתא, איהו בר ואיהי בריתא (דף מו ע"א) דשבת דאטסף לעני דאיהו צדיק, يوم השבת ודא, דלית לייה מדיליה אלא נשמתא יתרה דאטסף לגביה בגין שכינתא, אתקראי איהו מוסף שבת.

ובזהו זמנה אתקראיית איהו תוספתא, מסתרא דיום שבת כמה תוספות נחתין עמה לתלמידי חכמים, דatkraiyo נשמות יתרות, הדא הוא דכתיב נשמת כל חי תברך את שםך יהוה אלהינו וכו', ואlein (איןון) דמתוספאנן לעמא קדיشا בערב שבת

ירתין לוֹן תַּלְמִידִי חֲכָמִים בֵּין דָּחֶול, וּבָהוֹן אֶת עֲבֵיד
חוֹל קָדֵשׁ, וְאֵלֵין אַינְנוּ תָּוֹסְפָּות דָּקָא בְּחַתִּין מִתּוֹסְפָּתָא.
דוֹדָאִי שְׁכִינַתָּא אֵיהִי תַּקְיָנָא דְגֻפָּא דְקוֹדֶשָּׁא בְּרִיךְ
הַוָּא, אֵיהִי בְּרִיתָא כְּדֵם אֶתְמָר בָּה (רוֹת ג' ז') וְתַגֵּל
מִרְגָּלוֹתָיו, וְאֵיהִי תָּוֹסְפָּתָא מִסְטָרָא דָחֵי עַלְמַיִן, דְאֵיהִו
מוֹסֵף שְׁבַת, וְאֵיהִי מִשְׁבָּה מִסְטָרָא דְגֻפָּא, מִשְׁבָּה תּוֹרָה
וְדָא, וְאֵיהִי הַתְּקִפָּא מִסְטָרָא דְדָרוֹעָא יְמִינָא דְמַלְפָא,
הַדָּא הוֹא דְכִתְיב (שמות טו) יְמִינָה יְהוָה נָאָדָרִי בְּכָח, בְּכָח
תַּرְגּוּם בְּתוֹקָפָא, הַצְּרִיכָה אֵיהִי מִסְטָרָא דְשְׁמָאָלָא,
וּבְדָרוֹעָא שְׁמָאָלָא אָחִיד בָּה, וּבְדָרוֹעָא יְמִינָא אָתָקָן
בָּה, וַיְיִמְאַקְוָמִי שְׁבִי יְרוֹשָׁלָם.

וְעוֹד מִסְטָרָא דִימִינָא אֵיהִי תְּוֹקָפָא לִבְרָנָשׁ, וּמִסְטָרָא
דְשְׁמָאָלָא יְהִיב לוֹן צְרִיכִיהָן בָּאָרֶע מִדְבָּרָא,
שְׁאֵלָה אֵיהִי בְּפִימָא דְמַלְפָא, הַדָּא הוֹא דְכִתְיב (דברים לב ז')
שְׁאֵל אָבִיךְ, וְתַיְבַּתָּא לְגַבְיהָה הַדָּא הוֹא דְכִתְיב וַיִּגְדֵּה,
וּבָה בְּרָנָשׁ שׁוֹאֵל בְּעֵנִין וּמִשֵּׁב כְּחַלְכָה.

שְׁמַעַתָּתָא אֵיהִי בְּלַבָּא דְתִמְןָן מִחְשָׁבָה, תַּיקְוֵן אֵיהִי כֵּד
אַסְטָלָק מַלְפָא מִינָה, הַדָּא הוֹא דְכִתְיב
(תהלים לט ג) בְּאַלְמָתִי דּוֹמִיה הַחַשְׁתִּי מְטוּב, וּבָה צְלוֹתָא
בְּחַשְׁאִי, וּכְדֵם אֵיהִי תַּיקְוֵן אֶתְמָר בָּה (משל א כח) אָז
?קְרָאוֹבָנִי וְלֹא אָעֵנָה.

כֵּד שְׁרִיא בָּה יְהוָה אֶתְקְרִיאַת הַגָּדָה, בְּהַהְוָא זַמְנָא אָז
תִּקְרֹא וַיְהִוָּה יָעַנָּה, שְׁטָה אֶתְקְרִיאַת כֵּד לֹא יְהָא
קוֹשְׁיָא וּמְחֻלְּקָת, הַדָּא הוּא דְכִתְיב (ישעיה מ ד) כָּל גִּיא
יְפָשָׁא וּכָל הָר וְגַבְעָה יְשַׁפְּלוּ, וְהִיָּה הַעֲקָב לְמִישָׁוֹר, פִּסְקָה
אֶתְקְרִיאַת מִכְמָה גָּוָבִין, אִית בְּנֵי נְשָׂא דְמִשְׁתְּדָלִין
בָּאוּרִיאִיתָא דְבָעֵל פָּה לְשָׁמָה, וְאַינּוּן בְּעָלִי אָוְמָנוֹת
לְגַבָּה, אִית דְפִסְקִין בָּה אַבְגִּין סְטוּרִין וְסְלָעִין תָּקִיפִין,
וְלֹבֶתֶר דְפִסְקִין לוֹז מַתְקִגִּין לוֹז בְּכָמָה פְּרוּקִין, וְעַלְיָהוּ
אָתָם ר (דברים כז) אַבְגִּים שְׁלָמוֹת תְּבִנָה, וְעַבְדִּין בְּהַזּוּנָה כָּמָה
בְּגִינִּין לְמַלְפָא וּלְמַטְרוֹגִיתָא לְדִירָא בֵּיןֵיהֶן.

וְאִית פִּסְקּוֹת דְאַינּוּן לְבּוּשִׁין דְמַטְרוֹגִיתָא, וְחַתְכִּין לוֹז
לְכָמָה סְטוּרִין, וְלֹבֶתֶר מַתְקִגִּין לוֹז בְּכָמָה פְּרוּקִין,
לְאַתְחֹזָה בְּהַזּוּנָה מַטְרוֹגִיתָא קָדָם מַלְפָא, בְּהַהְוָא זַמְנָא
וְרָאִיתִיהָ לְזֹפֶר בְּרִית עֹולָם (בראשית ט ט), וְאַלְיִין אַינּוּן
לְבּוּשִׁין דְכְהָנָא, דְאַינּוּן אֶרְבָּע בְּגָדִי לְבָנָן וְאֶרְבָּע בְּגָדִי
זָהָב, וְאִית פִּסְקּוֹת מַאֲלִין מַאֲרִי תְּרִיסִין דְקָא אַתִּין לְבִי
מִדְרָשָׁא, דְפִסְקִין וְחַתְכִּין בְּהַזּוּנָה בְּלִישָׁגָהוּן, דְאַינּוּן
פְּרוּמָחִין וְסִיּוּפִין, וְאַלְיִין אַינּוּן פְּרָשָׁיִין וְתָקִיפִין,
כְּמַגִּיחִין קָרְבָּא בִּימָא וּבִבְשָׂתָא, דְאַינּוּן אוּרִיאִיתָא
דְבְכַתָּב וְאוּרִיאִיתָא דְבָעֵל פָּה.

זְכָאֵין אַינּוּן אָם מַלְפָא בֵּיןֵיהֶן דְאַיהֲוָה עַמּוֹדָא

דאָמֶצֶעִיתָא, כְּלֵיל תְּרֵין תּוֹרוֹת דְּאַבְּנוֹן תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב
וְתוֹרָה שְׁבָעַל פָּה, דָּאֲתִיְהִיבּוּ מִימִינָה וּמִשְׁמָאלָה, דְּבִיה
בְּצָחִין קָרְבָּא, וּוְיַלְוָן לְאַלְיָן דִּיעַלְוָן לְאַגְּחָא קְרָבָא
בְּתְּרֵין תּוֹרוֹת בְּלֹא מְלֻכָּא, דְּעַלְיָהוּ אָתְמָר (תְּהִלִּים יט ד) אֵין
אָמָר וְאֵין דְּבָרִים בְּלֵי נִשְׁמָעַ קְוָלָם, כָּל בְּעַלְיָ אָוְמָנִיות
מִשְׂתְּפָחִין בְּתוֹרָה שְׁבָעַל פָּה, וְאֵיהָיָה מְלֻגָּאוּ, הַדָּא הוּא
דְּכַתִּיב (שם מה יד) כָּל כְּבוֹדָה בַּת מְלָךְ בְּגִימָה.

אֵיהָי הַלְכָה דְּמַלְכָא, כִּד אֵיהָי אַזְלָת גְּבִיה בְּתְּרֵין
שְׁוֹקִין דְּאַבְּנוֹן תְּרֵי סְמִכִּי קְשׁוֹט, וּכִד סְלִיקָת
בְּגֻפָא בְּתְּרֵין דְּרוֹעוֹי דְּמַלְכָא אַתְקָרִיאָת קְבָלָה, וּכִד
בְּשִׁיקָת לִיה בְּפִימִיה אַתְקָרִיאָת אוֹרְרִיאִיתָא דְּבָעַל פָּה,
בְּהַהְוָא זְמָנָא דְּסָלְקָא לְפִימָא דְּמַלְכָא, מִיד יְתַקְיִים
בְּרַעְיוֹא מֵהִימָּנָא (בְּמִדְבָּר יב ח) פָה אֶל פָה אָדָבָר בּוּ, כִּד קְמָת
עַל רְגֵלָה בְּגִלוֹתָא בְּתְּרָאָה, אַתְקָרִיאָת הַלְכָה לְמַשָּׁה
מִסְיִנִי, וּכִד שְׁרִירִיא בְּדְרוֹעוֹי (דף מו ע"ב) דְּמַלְכָא, אַתְקָרִיאָת
קְבָלָה לְמַשָּׁה מִסְיִנִי, וּכִד שְׁרִירִיא בְּפִימָא דְּמַלְכָא מִיד
פָה אֶל פָה אָדָבָר בּוּ, וּכִד אֵיהָי מְרַחְקָא הַלְכָה מִמַּשָּׁה,
שְׁכִינָתָא אֵיהָי רִיב לִיהוּה לְתַתָּא, וּכִד לֹא אֵיהָי
בְּדְרוֹעוֹי קְבָלָה, אֵיהָי רִיב לְעִילָא.

וּבְגִין דָא שְׁמָעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהוּה, אַלְיָן תְּלַת

אֲבָהָן, מֵאִ רִיב דְלַהּוֹן, דָא שְׁכִינַתָּא, וּבַהֲפֹךְ אֲתָוֹן
רִיבְיָב אִיהוּ רְבִיּוֹן, דָאִיהוּ רְבִיּוֹן מְאַרְצָא יִשְׂרָאֵל, וְעַמִּיהָ
אִיהָן שְׁכִינַתָּא רִיבְיָב, וְהָאִתְגִּנִּים אֲלִין תְּרִיּוֹן תְּנָאִי,
אִתְגִּנִּים בַּהֲפֹךְ אֲתָוֹן תְּנָאִי"ם, מָוֹסְדִּי אַרְצָא אֲלִין צְדִיקָה
וְצְדִיקָה.

דָבָר אַחֲרָ שְׁמַעוֹ הַרִּים, מִן הַרִּים אֲלִין תְּלַת בְּקוּדִין
דָאִינוֹן סְגוּ"ל, וְהָאִתְגִּנִּים אֲלִין תְּרִיּוֹן בְּקוּדִין
דָאִינוֹן צָרְבִּי, וְעוֹד שְׁמַעוֹ הַרִּים מִן הַרִּים אֲלִין תְּלַת
בְּקוּדִין תְּגִיבִּין דָאִינוֹן שׂוֹרְבִּי, וְאִתְגִּנִּים אִינוֹן תְּרִיּוֹן
בְּקוּדִין תְּגִיבִּין דָאִינוֹן שׂוֹרְבִּי"א.

מֵאִ רִיב יְהוּ"ה דָא חִירְבִּי, רִיב יְהוּ"ה לְעִילָא חֹלְלִי"ם,
רִיב יְהוּ"ה לְתַתָּא חִירְבִּי, תְּרִיּוֹן רִיבּוֹת אִינוֹן עַל
שׂוֹרְבִּי, דָאִיהוּ (חר) צְדִיקָה קְשׁוֹרָה דְתְרוּיִיהָן, (עַמּוֹדָא
דְאַמְצָעִיתָא) פֶד אִיהוּ מַתְרַחְקָה מִפְּנֵי הָאִיהוּ רִיבְיָב, וּבְדַ
מְתַקְשֵׁר בֵּין תְּרוּיִיהָן אִיהוּ רְבִיּוֹן, וְאִיהוּ שְׁלוֹם, וְאִיהוּ
קְשָׁר, הָאָהָן דְכַתִּיב (בראשית מד ל) וּנְפֶשׁוֹ קְשׁוֹרָה
בְּגַפְשׁוֹ.

וְעוֹד תְּרִיּוֹן רִיבּוֹת אִינוֹן, חד צְדִיקָה, וּחֵד עַמּוֹדָא
דְאַמְצָעִיתָא, חד אִיהוּ רִיבְיָב בֵּין אָבָא וְאַמְּאָה,
דָאִנוֹן קְמִ"ז וְפָתְ"ח, דָא עַמּוֹדָא דְאַמְצָעִיתָא אִיהוּ רִיבְיָב
בְּגִבְעִיהָן, (נ"א דָאִינוֹן רִיבְיָב בֵּין אָבָא וְאַמְּאָה דָאִנוֹן, קְמִ"ז וְפָתְ"ח,

וְאַמְאי אִנּוֹן רֵיב בֵּיןֵיהוּ, בָּגִין שְׁכִינַתָּא דְּלִית לָהּ מְזוֹגָא
בְּגָלוֹתָא, בָּגִין דְּתֶרְעָא אִיהוּ פְּתַח, דְּאַתְּמָר בֵּיהּ (תְּהִלִּים
קְמָה טו) פָּוֹתֵח אֶת יָדֵיכֶם, דְּאִיהוּ י' חֲכָמָה, קְמָ"ץ סְטוּם,
עַלְיָה אַתְּמָר פָּוֹתֵח אֶת יָדֵיכֶם וּמְשַׁבֵּעַ לְכָל חַיִּים, וְדָא חַיִּים
עַלְמַיִּין, דְּאִיהוּ כְּלִיל חַיִּים בְּרַכָּאָן, אִיהוּ חַרְבָּן וִיבְשָׁן
בְּצָלוֹתָא דְּאִיהוּ שְׁכִינַתָּא, וּבָגִין דָא אִיהוּ צָלוֹתָא יְבָשָׁה,
בְּגִיבֵּיהוּ אִיהוּ רֵיב בֵּין אָבָא וְאִמָּא.

וּכְדָא אַתְּפַתֵּח קְמָ"ץ בְּפִתְחָה דְּאִיהוּ תֶּרְעָא דִילִיה,
עַמּוֹדָא דְּאַמְצָעִיתָא נְחִית מְלָא, וּמְהַלֵּךְ חַמְשׁ מֵאָה
שְׁנִין, עַד דְּמַטוֹּ לְחַיִּים עַלְמַיִּין (דְּאִיהוּ כְּלִיל חַיִּים בְּרַכָּאָן),
וְאַתְּמַלָּא מְבִיהָו, וּמְגִיהָ אַתְּשִׁקְיָא לְשְׁכִינַתָּא דְּאִיהִי
צָלוֹתָא, וּמְאֵי דְּהֹהֶה יְבָשָׁה קָרָא לִיהּ אָרֶץ, הְדָא הוּא
דְּכַתִּיב (בראשית א) וַיַּקְרָא אֱלֹהִים לְיְבָשָׁה אָרֶץ, לְמַעַבֵּד
פְּרִין וְאַיִּין, דְּאִיבּוֹן אַרְעָא קְדִישָׁא דִיְשָׂרָאֵל לִתְתָּא,
הְדָא הוּא דְּכַתִּיב (שם יא) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדֹשָׁא הָאָרֶץ
דְּשָׁא.

וְעַמּוֹדָא דְּאַמְצָעִיתָא כַּד סְלִיק לְאָבָא וְאִמָּא לְנַחְתָּא
מְזוֹגָא מַתְּפָנָן, קְלִיהּ סְלִקָּא עַל כָּל אִנּוֹן
בְּחָלִין וּמְבוּעִין, וּכְדָא נַחְתָּא קְלִיהּ נַחְתָּא עַל כָּל אִנּוֹן
בְּחָלִין וּמְבוּעִין דְּאוֹרִיִּתָּא, הְדָא הוּא דְּכַתִּיב (תְּהִלִּים צג ג)

בשאו נחרות יהו"ה, נשאו נחרות קולם, נשאו נחרות אלין איבנון טרין נקונין דאינון צר"י, מאן איהו דסליק על גביהו בתрин דרווען, דא חול"ם, ובייה אתעבידו סגולת"א, ומאן איהו דנחתת תחותייהו בתрин שוקין, דא חיר"ק, ובייה אתעבידו סגו"ל.

בההוא זמנה נשאו נחרות קולם, דאיהו קול יעקב, קול השופר, ולאן סלקין ליה לגביה אבא ואימא, וכד נחית נחית בתрин נקונין דאינון שב"א טרי ירכי קשות, הדא הוא דכתיב (שם) ישאו נחרות דכימים, בגון על כתף ישאו (במדבר ז ט).

(ואבא נחית) בצדיק, דאיהו שור"ק בנקדת (HIR) חדא, כי שם חלקת מחוקק ספון (דברים לג כא), קשורא דתרין ירכין דקשות, דאיהו דכימים, דך ים, ד"ך דבליל כ"ד אתוון דיחודה תבינה, עלייה אפתמר (תהלים עד כד) אל ישוב דך בכלים, ד"ך איהו בכ"ד ספרים דאוריתא, ושכינתא (בראשית כד טו) וכ"ה על שכמה, וכד צדיק איהו מלא מעמידא דאמצעיתא, דאפתמר בית (שם טז) ותמלא כדה ותעל.

סליקת הא נקודה דאיהו חד שור"ק על טרין דאינון שב"א, ואתעבידו שור"ק, בתר דאיהו מליא מפטרא דיליה ומפטרא דעמידא דאמצעיתא, אפתמר

בשכינתה ות מלא כה ות על, ותורד כה מעלה שכינה,
כל הפורע כורע בברוך, ות מלא כה ות על, כל הנזקף
זוקף בשם, סליקת ודאי מגלותא לגבי בעלה, בהאי
שעתא (דף מו ע"א) איהי אמרת לגבי צדיק (בראשית כד יח)
וთאמר שתה אדוני, וגם גמליך אשכה, דאיון גמוליך
מחלב.

ועוד חול"ם אתקרי עמודא דאמצעיתא לגבי מוחא,
וחיר"ק לגבי לבא, שיר"ק אתקרי בקשרורא
דתרוייהו, ועוד חול"ם אתקרי בכל טרא דימינא,
הדא הוा דכתיב (ויקרא ב יג) על כל קרבנה תקריב מלחה,
וחיר"ק אתקרי בכל טרא דשמאלא, ואיהו שור"ק
קשרורא דתרוייהו, ועוד חול"ם אתקרי באימה עלאה,
יום הבפורים דאיו עשור, וביה יהא מוחיל וסולח
חובין דעתיה, וחיר"ק אתמר באימה תתאה, וביה
חויר"ק עליו שפיו על סמא"ל, דאשטעbid בבנוי
דשכינתה בגלוותא.

דבר אחר נשאו בהרות קולם, דא תרין זמגין דמידין
ישראל לקדשה בריך הויא, וסלקין ליה ביה קלא
ערב ובקר וצחרים, דאיון ימינה ושמאלא, בתroiיהו
סלקין קלא דאיו עמודא דאמצעיתא, לגבי מאן
סלקין ליה לגבי אימה עלאה, דאיו כ"ה בימינה

וכ"ה בשמָאָלָא עֲרָב וּבָקָר, וְאַיְנוֹ חַמְשִׁין תְּרֻעִין
 דְּבִינָה, קְרָאָן לֵיה בְּהֹן, דְּבָחִית לְגַבֵּי צְדִיק וְצְדָקָה.
 דְּאַיְהוּ דְּזָקָב שְׂוֹקָא יְמִינָא, וְאַיְהִי כְּדָה עַל שְׁכָמָה
 בְּשְׂוֹקָא שְׁמָאָלָא, דְּאַיְנוֹ תְּרִי סְמָכִי קְשׁוֹט,
 וּבְגִין דָא יְשָׁאוּ בְּהָרוֹת דְּכִים, דְּזָקָב יְמִינָה, וְאַיְהוּ דְּזָקָב
 בְּכֶ"ד אַתְּוֹן דְּבָרוֹךְ שְׁם כְּבָוד מְלֻכָּתוֹ לְעוֹלָם וְעַד
 דְּעַרְבִּית, וְאַיְהוּ דְּזָקָב בְּכֶ"ד אַתְּוֹן דְּשִׁחְרִית, וּרְזָא דְּמַלָּה
 וּשְׁמַתִּי כְּדָבֶ"ד שְׁמָשׁוֹתִיךְ (ישעה נד יב), וְאַיְהִי כְּדָה
 בְּתְּרוּיִיהוּ, וְאַל יְשׁוֹב דְּזָקָב גְּכָלָם.

וְצְרִיךְ דָלָא אֲשַׁתְּמַע קְלָא בְּהֹן אָדָה, אַלָא יְשָׁאוּ
 בְּהָרוֹת, בְּשָׁאוּ לָא כְּתִיב אַלָא יְשָׁאוּ, בְּגִין עַל
 פְּתַח יְשָׁאוּ, בְּהַהְיָא זְמָנָא (בראשית כד טז) וְתַמְלָא כְּדָה וְתַעַל,
 וְתָאָמֶר שְׁתָה אֲדוֹנִי וְגַם לְגַמְלִיךְ אַשְׁקָה, אַלְיִן אַיְנוֹן
 רַמְ"ח תִּיבְינָן דְּאַרְבָּע פְּרַשְׁׁיִין דְּיִיחִידָא דְּקָרִיאָת שְׁמָע,
 דְּבָכְלָהוּ אַיְנוֹן רַמְ"ח אֲבָרִים דְּכָלִילָן בְּבִרְית דְּאַיְהוּ
 צְדִיק, בְּלָהוּ אַתְּשָׁקִין עַל יְדֵי שְׁכִינָתָא, דְּאַיְהוּ כֶּד
 יְמִינָה.

כֶּד סְפִרִין דְּאָוְרִיתָא, וְדָא אַיְנוֹ כֶּד דְּאַתְּמַלִּי מִן
 יְמָא עַלְּאָה דְּאָוְרִיתָא, דְּאַיְהִי כְּלִילָא דְּחַמְשִׁין
 אַתְּוֹן דְּיִיחִידָא, דְּאַיְנוֹ כֶּה וּכְה, דְּמִיחָדִין בְּהֹן
 לְקוּדָשָׁא בָּרִיךְ הוּא תְּרִין זְמָנִין, וּבְכֶד סְלִיק יְמִינָה,

דא איהו ישאו נחרות דכימ, בהפוך אתוון דך ואיהו
כ"ד, ודך איהו צדיק בהאי פד, בגין דאיהו תבירא
בגלוותא, שכינטא דאיהי כד עלייה אטמר (תהלים נא יט) לב
נשבר ונדקפה אלהי"ם לא תבזה, צדיק איהו דך במא
דאורייתא.

ואיהו כתית במשחה דאורייתא, הדא הוא דכתיב
(במדבר כח ה) שמן כתית, אימת, בזמנא דאסטלך
ו' מן ה', ואשתארת ד', דלת וዳי, ובגין דא שמן
כתית רבעית ההין, ربיעית ה"א ודהי, דאתהזרת
دل"ת, וההוא כתית איהו ו' זעירא, שלימו דה', וعليיה
אטמר (שםות לא יז) בינוי ובין בני ישראל אות היא לעולם,
אות ה' ודהי, ובגין דא אתקריאת ה' על שמיה, يوم
השביעי, ה"א דששי.

מקולות מים רבים (תהלים צג ד), אלין שבע (קלין) שמנהן,
דמתפלgin לשבעה נחרות, וכלהון מתפליגין
בההוא נهر דנפיק מעדן, איןון בהבו ליהו"ה, שבע
איןון דאזורין על שבע שמנהן, דאיןון אבגית"ץ וכו',
וainon שבע ספירן, (שם בט ג) קול יהו"ה על המים דא
חס"ד ואיהו אבגית"ץ, דמתמן מיא דאורייתא, קול
יהו"ה בכח דא קרע שט"ז ודה גבור"ה, קול יהו"ה
בחדר דא נג"ד יכ"ש ודה תפארת, פסאו בשמ"ש

בָּגְדָּי" (שם פט לז), וּבֵיה אַתָּמָר לְמִשָּׁה (שםות לד) נָגֵד כֵּל עַמְקָה
 אֲעֵשָׂה נְפָלָאות, קֹול יְהוָה שׁוּבָר אֲרַזִּים (תחלימים בט ז) דָּא
 בְּטָרְ צָתָג וְדָא נְצָח, קֹול יְהוָה חֹזֵב לְהַבּוֹת אַשְׁדָּא
 חַקְבָּב טַבְעָן וְדָא הַזָּד, קֹול יְהוָה יְחִיל מְדֻבָּר דָּא יְגַל
 פּוֹזָק דָּאַיְהוּ יְסָזָד, חַר סִינִי, קֹול יְהוָה יְחַזֵּל אַיְלוֹת
 דָּא שָׁקָעָו צִיָּת וְדָא מְלֻכּוֹת, דָּעַלה אַתָּמָר (שם כב א)
 לְמִנְאָחָעָל אַיְלָת הַשְׁחָר, וְדָא אַיְהוּ מִקְולָות מִים רַבִּים.
 אֲדִירִים מְשִׁבְּרִים יָם (שם צג ד), אַלְיִין טָעֵמִי דָּאָרִיִּיתָא,
 דָּאַתָּמָר בָּהָו (שם מב ח) כֵּל מְשִׁבְּרִיךְ וְגַלְיִיךְ עַלִּי
 עַבְרוֹ, וְאַלְיִין אַיְנוֹן זָרָקָא מַקְעֵף שׁוֹפָר הַוְלָד
 סְגֻלָּתָא. (דף מו ע"ב) זָרָקָא, קו דִּיוֹקְנָא דָאַת וּ, רִישָׁא
 דִּילִיה יַי, תַּלְתָּ גַּלְגָּלִים (נ"א איתה) סְלִקִין בֵּיה בִּימָא
 דָּאָרִיִּיתָא, וְאַיְנוֹן סְגֻלָּל (נ"א סְגֻלָּתָא), וְכֵל גַּלְגָּל סְלִיק
 לִיְיַ גַּלְגָּלִים לְעַיְלָא, וְהַאוֹפְגִים יְבָשָׂאוּ לְעַמְתָּם (יחזקאל א
 ב), וְלִזְמָנָא דִּיבְשָׂאוּ הַאוֹפְגִים לְעַמְתָּם, מִיד נְשָׂאוּ
 בְּהַרְוֹת יְהוָה, תְּרִין בְּקוּדִין דָאַיְנוֹן סְגֻלָּתָא סְלִקִין
 לְהַהְיָא בְּקוּדָה חַדָּא עַל גַּדְפּוֹי, וְאַתְּעַבְּידָו יַיְהָ, וְדָא
 אַיְהוּ נְשָׂאוּ בְּהַרְוֹת יְהוָה, אַיְנוֹן בְּ' בְּקוּדִין דָא, יַי
 לְעַיְלָא וּיְ לִתְתָּא, סְלִקִין וּ עַל (גַּדְפּוֹי) גַּדְפִּין, וְלֹאָן
 סְלִקִין, אַלְאָ חַוְשָׁבָנָא דָלְהָוּן לְחוֹשְׁבָנָ שָׁמָא דִּיהוָה, וּבְדָ

סְלִקִין לְה עַל גִּדְפִּיהוּ, לְקַבְּלָא עַלְיָהוּ עַלְתַּת הַעִלּוֹת,
דְּבָחִית עַל גִּבִּיהוּ.

וְעוֹד זַרְקָא אֲיָהוּ יִפְהָ נָוֶף מִשּׁוֹשָׁ כָּל הָאָרֶץ (תְּהִלִּים מח ג),
אֲיָהוּ ז', יוֹם הַשְׁבִּיעִי, וְדָא צְדִיק, וְאֲיָהוּ עַבְפָא
מְגֻפָּא דְּאַילְגָּא, דְּאֲיָהוּ עַמּוֹדָא דְּאַמְצָעִיתָא, חֶר צִיּוֹן
יַרְפְּתִי צְפָוֹן דָא נְקוּדָה חֶדָא י' (נ"א א) זְעִירָא אָות
הַבְּרִית, וְעַלְתָּה אַתְמָר (שם צג) בְּשָׂאוּ נְהָרוֹת יְהוּ"ה, וּמְאֵי
בְּיָהוּ יַרְפְּתִי צְפָוֹן (שם מח א), סְלִקִין לְה לְגַבִּיה דִיְהוּ"ה
דְּאֲיָהוּ בְּעַלְתָּה, וּכְדָ סְלִקִין לְה לְגַבִּיה אַתְקָרִיאָת הַהִיא
בְּקֻודָה קְרִיתָ מֶלֶךְ רַב.

בְּהַהִיא זָמָנָא דְּסְלִקָת הַהִיא נְקוּדָה בְּתְרִין יַרְכִּי,
מִקְבְּלִין לְה תְּרִין דְּרוּעִין, דְּאִינּוֹן ב', נְהָרוֹת
עַלְאַיִן, וְסְלִקִין לְה בְּעַמּוֹדָא דְּאַמְצָעִיתָא, וְדָא אֲיָהוּ
בְּשָׂאוּ נְהָרוֹת קֹולָם (שם צג), תְּרִין יַרְכִּין אַזְלִין לְה לְגַבִּי
בְּעַלְתָּה, וְתְרִין דְּרוּעִין אִינּוֹן מִקְבְּלִין לְה לְגַבִּי בְּעַלְתָּה,
וּבְגִין דָא תְּרִין נְהָרוֹת אַתְמָר בְּהָוָן בְּשָׂאוּ נְהָרוֹת יְהוּ"ה,
וְתְרִין תְּבִיּוֹנִין יְשָׂאוּ נְהָרוֹת (שם).

וְעוֹד אַתְמָר בְּה סְלִיקָוּ וְנְחִיתָוּ, כְּגֻונָא דָא, כְּדָ סְלִקִין
לְה לְגַבִּי עַמּוֹדָא דְּאַמְצָעִיתָא אַתְמָר בֵּיה בְּשָׂאוּ
נְהָרוֹת קֹולָם, אַבְלָכְדָר בְּתַתְיָן לְה לְגַבִּי צְדִיק אַתְמָר בֵּיה
יְשָׂאוּ נְהָרוֹת דְּכִים, וּמָה דְּתֹוֹה סְגוּלָה לְעִילָא כְּגֻונָא דָא

כֵּד נִחְתָּא לְגַבֵּי צַדִּיק אֲתַעֲבִידָת סְגֻ'ל פְּגֻוָּנָא דָא. וּבְגַיְן דָא מֵה דְּהוֹת לְעִילָא אֲתַבְטָלָת (נ"א אֲתַחֲרוֹת) לְתַתָּא, וּבְגַיְן דָא אֲתַקְרִיאָת בְּצַדִּיק דְּכִים.

וּבָה מִים הַתְּחַתּוֹנִים בְּכָאן, בְּגַיְן דָא יְנוּן תְּרֵעַין דְּמַעַת, וּעֲלֵיְיהּ אֲתַמְר שְׁעָרִי דְּמַעַת לֹא נְבָעוֹ, וּבְגַיְן דָא יְהִי דְּמַעַת דְּלָהּוֹן, דְּכִים וְדָאִ, וְצַדִּיק בָּה דָ"ה י"ם, וְהָא אָוקְמוֹהוּ (שם עד כא) אֶל יְשֻׁוב הַדָּבָר בְּכָלָם, וּבֵיהֶ אֶל דְּמַעַתִּי אֶל תְּחִרְשׁ (שם לט יג), וּעֲלָה אֲתַמְר (שםות ג ט) צַעַקָּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאהָ אֵלִי.

תְּנוּעָה דְּסַלִּיק לָה לְגַבֵּי בָּעָלה דָא רְבִי"ע, וּבְהַהו־א זְמַנָּא אֲתַקְרִי זְקָ"ף גָּדוֹל, וְאֵיהֶ אֲתַקְרִיאָת קְרִיאָת מֶלֶךְ רַב, וּבָאָן אֵיהֶ זְקָפָא לְגַבֵּיהָ, בְּתַרְיוֹן גְּהֻרוֹת, דָאֲתַמְר בְּהֹזֵן (שם טו ו) יְמִינָך יְהוּ"ה נְאָדָרִי בְּפַח יְמִינָך יְהוּ"ה תְּרֵעַץ אֹוֵיב, וּעֲלֵיְיהּ אֲתַמְר (תְּהִלִּים טז יא) בְּעִימֹת בְּיְמִינָך בְּצָח, מַאי בְּיְמִינָך דָא גְּדִילָה, בְּהַהו־א זְמַנָּא אֲתַקְרִי זְקָ"ף גָּדוֹל, וּכְד נִחְתָּא בְּצַדִּיק אֲתַקְרִיאָת זְקָפ קְטָן, וּמַאי אֵיהֶ תְּנוּעָה דְקָא נִחְיָת לָה, דָא תְּבִי"ר, רְבִי"ע לִימִינָא, אָרְך אָפִים עַל בִּינּוֹנִים, וּבֵיהֶ אֵיהֶ מְאָרִי"ה, תְּבִי"ר לְשִׁמְאָלָא, תְּבִירָו דְחִיּוּבִּיא, חַד סַלִּיק בְּתִקְיָעָה וּמְאָרִיך בָּה, וּחַד נִחְיָת לָה בְּשִׁבְרִים, שְׁלַשְׁלָת דָא תְּרוּעָה קְשִׁירָא דְתְּרוּיְהִי, דִיּוֹקָנָא

דְּשֻׂרְךָ קְדַלְתָּתָא, בְּשַׁלְשָׁלָתָ סְלָקָא, בְּשַׁרְךָ קְנַחֲתָא,
הָאִי אִיהוּ סְלָמָ (נ"א חַלְמָם) דְּסְלָקָא לְעַילָּא, וְהָאִי אִיהוּ
סְלָמָ (נ"א חִירָק) דְּגַנְחַתָּתָא לְתַתָּתָא, וְהַיִנּוּ דְּרָגָא תַּרְגָּי
טָעֵמָי".

וְעַפְוִיא דְּשִׁכְינַתָּא אָפָּ עַל גַּב דְּאִיהִי בְּתִלְתָּ סְטְרִין,
בְּתִקְיָעָה דְּאִיהִי דִּיבָּא רְפֵיָה, וּבְשְׁבָרִים
דְּאִיהִי דִּיבָּא קְשִׁיאָ דְּגַיְשׁ גְּבוּרָה, לִית לָה עַפְוִיא
כְּעַפְוִיא דְּבָעַלָּה דְּאִיהִי תְּרוּעָה, שַׁלְשָׁלָת, וּרְזָא דְּמַלָּה
אִין קוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָה (שםות לב י"ח) דָא שְׁבָרִים, וְאִין קוֹל
עֲנוֹת חְלוֹשָׁה דָא תִּקְיָעָה, אֶלָּא קוֹל עֲנוֹת אַנְכִי שׁוֹמֵעַ
דָא תְּרוּעָה, דְּסְלָקָא בְּעַפְוִיא דָא בְּתַרְדָּא בְּתְרוּעָה,
וּבְגִין דָא אָשָׁרִי הָעֵם יוֹדֵעַ תְּרוּעָה (תְּהִלִּים פט טז), אָפָּ עַל
גַּב דְּשִׁכְינַתָּא אִיהִי בְּעַפְוִיא מִימִינָא וּמִשְׁמָאלָא, לִית
עַפְוִיא בְּעַפְוִיא דְּבָעַלָּה, תְּרוּעָה דְּאִיהִי תַּרְגָּה עַיִּין
אַנְפִּין, וְאִיהִי תְּרוּעָה דְּילִיה, וּבְגִין דָא (דף מה ע"א) אָשָׁרִי
הָעֵם יוֹדֵעַ תְּרוּעָה.

דָּבָר אַחֲרָ קוֹל עֲנוֹת אַנְכִי שׁוֹמֵעַ (שםות לב י"ח), דָא אִיהִי
עַפְוִיא דְּאַנְכִי שׁוֹמֵעַ, דְּאִיהִי צְוֹחת בְּכָל יוֹמָא
לְמַעַלָּה, הִיא וּבְנָהָא, וּקְרָא נִילָה תְּרִין זְמָנִין עַרְבָּה וּבְקָרָב
שְׁמָעַ יִשְׂרָאֵל, וּכְלָ בְּרַבָּשׁ דְּאִית לִיה עַפְוִיא מִשְׁכִּינַתָּא,
דְּאִיהִי עֲנֵיא בְּגַלְוִתָּא, רְחִיקָא מִן בָּעַלָּה, וּקְרָא לִיה בְּכָל

יומא שמע ישראל, דיהא נחית לגבה, ודאי עליה אמר קול עבות אני שמע, קול דעתך דהאי עביה אני שמע.

אם אחד בקירתא ודאי שכינתה תחתה, חד בקשתא דא ברית צדיק, עליה אמר שופר הוליך פז"ר גדו"ל, גירין דיליה איבנו צדיקים דיישראל דקבילו ברית, דבזותיה נפקין מגלותא, ורוזא דמלה (בראשית מו כט) היא להם זרע, דאיבנו טיפין ודאי זרקה".

כמו תפאיין ואמר אין דלעילה ובריכו ליה, ואמרו מטרה (נ"א עטרא) תהא אギנת עלך מחצים בגלותא, עלך אמר (תהלים צא ח) לא תירא מפחד ליליה מחץ יעוף יומם, וקשטה וחצא דסטרה דקדושה יגן עלך, ותחת כנפיו תחסה צפה וסחרה אמתו, צפה דא שכינתה תחתה, וסחרה דא שכינתה עלאה, אמתו דא עמודא דאמצעיתא.

אם איהו ואמר תפאיין תפאיין משנה תהא בעזריכו, ולא תשתבי או מרחתמי לדינה, הלה אזהר לימינה דלכון, לאתגררא בה על שנאכון, קבלה שתתקבל צלותכון, בריתא אפיקת לכון ולבנייכו מגלותא, ומשבובדא ודינא דההוא דמנגא על גלותא על בנייכו, מיד דבריך לוון סליק לאתריה.

קם רבי שמעון בקדמיתה פתח ואמר, תנא תנא אסתמר לך, דהא קירטה לגביה, ודא שכינתה, ובזה אוזדריקו תלת אבגין, דאיןון תלת טפין דמוחא עלאין, דאיןון יי"י, ואתכלילו בחכמה בתבונה ובדעת.

אמר ליה רבי שם בסלע קבך, דהא קשṭṭא לגביה דאייהו אותן הברית, אסתמר מגירין דיליה, דאיןון תלת וויזו, דסלקין ח"י בחושבון, ודא ח"י עלמין.

קם תנא תנינא ואמר ליה, הא תניא דמסייע לך, ברומחה דאייה כלילא מארבע פרשין, ודא ו' דאייה עמודא דאמצעיתא, כליל שתית תיבין דיחודא, ורמ"ח תיבין דאתمر ביה (במדבר כד כא) ושים בסלע קבך. דהא קרני פרה לגביה, דאbone תרין גבאי קשות, עליהו אתמר (תהלים קלב יז) אצמיח קרן לדוד, ומצמיח קרן ישועה מسطרא דשבינתא אתקרי קרני פרה, מسطרא דשור (דברים לג יז) וקרני ראם קרנו, וAINON משיח ראשון ושבני י' ו', בית ראשון ושבני ה"ה.

ושבינתא נטלא פורפירא מאשא סומקא ואצטבעת בה, ואתקרי את סומקא פרה אדמתה תמיימה (במדבר יט ב), אדومة ודאי מسطרא דגבורה, תמיימה

מִסְטְּרָא דְהַהוּא דְאַתֵּר בֵּיה (בראשית יז א) הַתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי
וְהִיה תְּמִים, אֲשֶׁר אֵין בָּה מום מִסְטְּרָא דִיעַקְבָּן דְלִית בֵּיה
פְּסֻלָּת, דְאַתֵּר בֵּיה (שם כה כד) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, יַעֲקֹב
דְלַעַילָּא, וַיַּדְיוֹקְנִיה יַעֲקֹב דְלַתְתָּא, אֲשֶׁר לֹא עָלָה
עַלְיָה עֹול (במדבר יט ב), מְשֻׁבְּבוֹדָא דְגַלוֹתָא, בְּגַיַּן דָאִיהִ
שְׁכִינַתָּא עַלְיָה אַתְקָרִיאָת, וְלֹא עוֹד אֶלָּא דָאִיהִ
אַתְקָרִיאָת שְׁבָת, דָאִיהִ אָסּוֹר בְּמַלְאָכָה, בְּגַיַּן
דְאַתְקָרִיאָת חֲרוֹת.

וְשַׁלְמָה בְּגִינָה אָמַר (קהלת ז כב) אָמַרְתִּי אֲחַפְמָה וְהִיא
רְחֹקָה מִפְנֵי, בְּגַיַּן פָּרָה אֲדוֹמָה דָאִיהִ מְטַהָּרָת
אֶת הַטְמֵא וּמְטַמֵּא אֶת הַטְהוֹר דְאַתְעַסְק בָּה, וּרְזָא
דְמָלָה מַי יִתְנוּ טְהוֹר מְטָמָא לֹא אֶחָד (איוב יד ד), מְטַהָּרָת
אֶת הַטְמֵא מִסְטְּרָא דִימִינָא, דְכַהֲנָא מִסְטְּרָא דִימִינָא
אַתְקָרִי אִישׁ טְהוֹר, בְּגַיַּן דְלִסְטְּרָא (נ"א דְסְטְּרָא) דִימִינָא
אִיהִ מַיָּא דָאוּרִיָּתָא, אָפְעַל גַּב דִיְהָא טָמֵא אַתְדָּפִי
בָּה, וּמְטַמֵּאת אֶת הַטְהוֹר דָא גְבוֹרָה, דְלִסְטְּרָא סְמָא"ל
דְנָפֶל מִקְדּוֹשָׁתְיהָ, וּמָה דְהַוָּה טְהוֹר סָאִיב לֵיה, בְּגַיַּן
דְשַׁלִּיט (דף מה ע"ב) עַל חַיִילִין דְמַסְאָבוֹ, וּכְהַנָּא דָאִיהִו טְהוֹר
כְּדֵתָה מִשְׁתַּדֵּל לְקַרְבָּא לֵיה לְעַזְזָאָזָל, תָּוָה מְטַהָּר
לִיְשָׂרָאֵל מִפְלָחָה חָזְבָּן דְלַהֲוֹן, כַּמָּה דְאַת אָמַר (ויקרא טז לו) כִּי
בַּיּוֹם הַזֶּה יִכְפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אַתֶּכֶם וּכְוֹן, וְאִיהִו דְהַוָּה

טהור הוה מטטה מא בההוא עזאל, והכى למי גהה הוה כהנא מטהר לה, ואיהו הוה מסתאב עד עדע רמשא דהוה מתדייני.

ויעוד מטהרת את הטמא, כד נולד משה אטמר ביה (לנבי בת פרעה) (שמות ב ב) ותרא אותו כי טוב הוא, דחמאית עמיה שכינתה, ומיד דנגעה (אייה) ביה בת פרעה אתדכיאת ואטסיאת מצורעתא דיליה, ומשה אתדבקת ביה צרעת, כמה דאת אמר (שם ד ו) והבה ידו מצורעת בשלג, דבזהוא זמנא דנגעה ביה בת פרעה, פרחת שכינתא מגיה, ובגין דא כד בעא לאתקרא בא לגביה בסנה, אמלה לייה אל תקרב הלום של בעליך מעל רגליך (שם ג ח) עד דיתפסת מההוא גופה דנגעת ביה בת פרעה, תפן אחוי לייה, דגופה דבר נש בהאי עלמא, אייה צרעת ממשכא דחויא.

לבר דאתפסת מגיה, והדר לגביה דעדען, אתלבש בגופה קדיישא דיליה, ודא אייה והבה שבה כבשרו (שם ד ח), והכى אתלבש משה בה, ודא אייה והבה שבה כבשרו, פקדmittaa דאתמר ביה (בראשית ב כט) עצם מעצמי ובשר מבשרי, ובגין דא אמר לייה של בעליך מעל רגליך (שמות ג ח), דא גופה דהוה לייה בנעל, ההוא

**דָנֵגַעַת בֵּיה בֶת פְּרֻעָה, וְאַתְלִבְשׁ בְּאַחֲרָא, וּבְהַהוּא זָמָן
אַהֲדָרָת עָלָיה שְׁכִינַתָּא.**

ובגין דא אתחזי (נ"א אחזי) ליה באתיין דעבד באט קדמאתה, ואמר ליה הבא נא ירד בחיקך וכו' (שם ד), ואמאי בחיקך, הכא רמייז משוכבת חיקך שמור פתחי פיך (מייבזהו), והגנה מצורעת כשלג (שמות ד), ולברר אחזי ליה דאתהכיא באורייתא, הדא הוא דכתיב בה (שם) והגנה שבה כבשרו.

יעוד שכינתה תחתה איה עגלת ערופה, ומטרא דפרא שור, ודא אליהו לפניו שור מהشمאל (יחזקאל א), ומטרא דעגלה, עגל בן בקר לחטא (ויקרא ט ב), ופרה ודאי אתקריאת שכינתה עלאה פד גטלה מן גבורה, ושכינתה תחתה עגלת פד גטלה מפיה.

יעוד קרגני פרה בצח זהוד, בהם עמים יונגה יחדי (דברים לג ז), קרגני ראמ חדס גבורה, דיעבד בהון קרבא בעמלק, וימחי ליה ולזרעה מן עולם.

יעוד קרגני פרה אלין תלמידי חכמים דמתוווכחים דא עם דא באורייתא, ומתנghost כשוררים דא עם בגין דאורייתא דעל פה איה מטרא דגבורה דאתקריא אלהיהם, וביה פתחת אורייתא בראשית בראש אלהיהם, בגין דא תלמידי חכמים איןון מתנghost

בָּאוֹרִיִּתָּא **פְּשׁוּרִים** **דָּא** **עַם** **דָּא**, **וּבְגִין** **דָּא** **יְהוָה** **כָּגֹבָר**
יֵצֵא (ישעה מב יג) **מִסְטָרָא** **דָּגְבּוֹרָה**, **יְרִיעָה** **בְּתִרוּעָה**, **יִצְרִיכָה**
בְּשָׁבָרִים, **עַל** **אוֹיְבָיו** **יַתְגַּבֵּר** **בְּתִקְיָעָה** **בְּהַהְוָא** **זָמְנָא** **כָּל**
סְפִירָן **נְטָלִין** **מִגְבּוֹרָה**, **וּשְׁמָא** **דִּיוּד** **הַ"א** **וְאַז** **הַ"א**,
וְאֲפִילּוּ **מְלָאכִים** **דָּלְעִילָא**, **וִיְשָׂרָאֵל** **דָּלְתָתָא**.

וְלֹבֶתֶר **דָּבְטִיל** **נוֹקְמָא** **מִפְיִיחָה**, **יִתְמַלֵּא** **רְחִמָּין** **עַל**
יְשָׂרָאֵל, **וְקָדֵם** **דִּיהָא** **נְטִיל** **נוֹקְמָא** **מִעַמְלִיק**, **לֹא**
יִתְבּוּ **בְּכֶרֶסִיא**, **וּבְהַהְוָא** **זָמְנָא** **דָּבְטִיל** **נוֹקְמָא** **מִבְגִּינִי** **עַשּׂוֹ**,
יִתְהִי **לְפִינְסָא** **לְאִילָתָא**, **וְאַיִּהִי** **גַּעֲנִיָּא** **וּבָכוֹתָה**, **הָדָא** **הָוָא**
דְּכַתִּיב (ירמיה לא יד) **רְחֵל** **מִבְכָה** **עַל** **בְּגִיה**, **עַד** **דָּאוּמִי** **לָה**
קוֹדְשָׁא **בְּרִיךְ** **הָוָא** **לְאֻבְרָא** **לוֹזָן** **מַעַלְמָא**, **וַיַּקְטוֹל** **בְּהַזּוֹן**,
עַד **דִּיצְטְּבָע** **יִמְאָה** **מִן** **דְּמַהְזּוֹן**, **וַיַּקְטוֹל** **בְּהַזּוֹן** **עַד**
דִּיתְפְּרֶגְסּוֹן **מִבְּהַזּוֹן** **חִיוּוֹן** **בְּרָא** **תְּרִי** **עַשְׁרָ שְׁבִינָן**, **וְעוֹפִין**
דִּשְׁמִיא **שְׁבָעָ שְׁבִינָן**.

וְעוֹד **גַּעֲנִיָּא**, **תְּלִשָּׁא**, **אַזְלָא** **גְּרִיּוֹשׁ**, **גַּעֲנִיָּא**
בְּתִרוּעָה, **וַיַּהַבְּ** **בְּהַזּוֹן** **סְקִילָה**, **הָדָא** **הָוָא** **דְּכַתִּיב**
(bישעה לד יא) **וַגְּטָה** **עַלְיָה** **קוֹתָה** **תְּהָוָה** **וְאַבְגִּינִי** **בְּהָוָה**, **תְּלִשָּׁא**
בְּשָׁבָרִים **תִּלְאַיְשׁ** (וְדָא **שְׁרִיפָה**), **תִּלְאַדְא** **חַנְקָה**, **כְּגֻוֹנָא**
דָּא **אַיְשׁ** **שְׁרִיפָה**, **אַזְלָא** **גְּרִיּוֹשׁ** **בְּתִקְיָעָה**, **דָּא** **הָוָה**
כְּרוֹמְחָא **לְקַטְלָא** **לוֹזָן** **בְּהַרְגָּגָה**.

שְׁלִשְׁלָת **תִּרוּעָה** **לְמַתְפֵשׁ** **לוֹזָן** **אֲסּוּרִין** **בְּבֵית** **אֲסּוּרִין**

דמלפָא, כמה דאת אמר (תהלים קמט ח) לאסור מלכיהם בזיקים וכו', שופר הוליך, פס' ק, מק' ה, קלא דשופרא סלקא בתרוועה (דף ע"א) כרומחה, לעורר עלייהו קול תרוועת מלחה, ודא שופר הוליך, פסק דא שברים דעביד לון פסקות וקטרין (נ"א וקרטין או וקרעין), ודא מפת חרב וחרג ואבדן, מקף תרוועה דא חנק, ודא איהו הוליך וחזק מאד (שםות יט), מאד דא מות דאתתקף עלייהו, בגונא דמתן תורה.

יעוד אולא גרייש, שכינתא אמרת לקודשא בריך הוא, גרש האמה הזאת ואות בנה (בראשית כא) אלין ערב רב, (ש"א כו יט) דגרישוני מהסתפק בנהחלת יהו"ה, גריש לון מן עלמא דין ומעלמא דאתי, דלא יהא לון חילקא עם ישראל, שופר הוליך, רביע, שנ"י גרישין, שלשלית, בההוא זמנה נטיל קודשא בריך הוא רומ"ח, דאי הי רמ"ח תיבין דאית בקריאת שמע ושית תיבין דיהודה, ובה (במדבר כה) וידקר את שניהם, דבר ונוקבא, דא סמא"ל ונחש, ורביע ע דיוקנא דומיא דרומ"ח.

שנ"י גרישין, טרייך לון קודשא בריך הוא מן שמיא ואראעא, בההוא זמנה שקר הפטוס לתשעה וכו' (תהלים לג יז), דקודשא בריך הוא רדייף אבטריהו, נטיל

לון בשלשלית על צוואריה, ולבתר קטיל לון ברומחא דאייה רבי"ע, בקדמיתה תרייך לון, ולבתר רדייף אבטריהו ותפיס לון, ולבתר קטיל לון.

ורבי"ע, ושג"י גרישין, ושלשלית, אינון תקייע"ה שבריים תרווע"ה, שבריים שבר (שמות כג כד) תשבר מצבויותיהם, אלין דאטמר בהוֹן (איוב א') ויבאו בני האלהים להתייצב על יהו"ה, בדינא על שכינתא וישראל, דאטמר ביתה ויבא גם השטן בתוכם, דאסמא"ל דאתא לקטרג על בניו דישראל, ולدون לשכינתא, וכיוון דהוא בעי דין על שכינתא ובניו, כאלו קיימין עלייה, תרווע"ה בה (תהלים בט) תרוועם בשבעת ברזול, תקייע"ה והוקע אותם ליהו"ה בגדי השמש (במדבר כה ד), ושופר אייה קלא, מגיה נפיק קלא בתקיעה שבריים תרוועה, תקיעה מן מוחא, שבריים מלבא, פמה דאת אמר (תהלים נא ט) לב נשבר ונדקה וגומר, דאייה זבח אלהי"ם רוח נשברה, קלא בתרוועה מכונפי ריאה, וכלהו אתפלילו בקנה וריאה, ואתעבידו קול, ובפומא דבר.

ועוד נשמתא ורוחא ונפשא דבר נש, אינון תקיעה תרוועה שבריים, נפשא בלבא ודא שבריים, פמה דאת אמר לב נשבר ונדקה, נשמתא במוחא ודא

תקינה עשרה, רוחא בכנפי ריאה, נשב על לבא דאייה בור דליק, ואם לאו הוה דליך כל גופא, ורוא דמלחה בכנפי יונגה נחפה בקסף וגומר (שם סח יד), ורוחא כליל מאשא ומיא, ובגין דא איהו תרוועה, ועליה אט默 (שם פט טז) אשרי העם יודע תרוועה, בגין נשבמתא איה נשבמת חיימ, בגין נטלה מהכמַה, נפש מלכות תפונת, רוח תפארת, ואיהו דעת כליל תרוייהו, עליה אט默 (משל כי ד) ובדת חדרים מלאו.

ומבינה נביאים, ואינון בצח זהוד, וממלכות בתובים ואינון חסד וגבורה, תפארת תורה כליל כליהו, וכלא על עמודא חד קיימה ודא (משל כי כה) צדיק יסוד עולם.

כבר וטחול דא סמא"ל ונח"ש, כבד אשא סומקא, מרה אשא ירוזא, טחול אשא אוכמא, יותרת כלילא דכליהו, כבד וטחול סמא"ל ונח"ש, כבד אל אחר, מרה סם מות דיליה, טחול נחש נוקבא דיליה, חלב טמא, ומרה איהו חרבה דמלאה המות, פמה דעת אמר (שם ה ד) ואחריתה מרה קלענה חדה בחרב פיות, ובאוריתא דאייה סם חיים אי נשמתא טמא את עברא מן עולם, (כבר וטחול דא סמא"ל ונח"ש, האינוה אל אחר), וכבד דהוא אל אחר בתרוועה דאייהו רוחא מת עברא מן

עלמא, טחול דהוא נחש בsharpים דאייה גפש מתעbara
מן עלא, מרה דהוא סם המות בתקיעה מתעbara מן
עלמא.

זפהה אייה דכליל נשמתא ורוחא עם נפשא בקהלא
דאורייתא, דבאורייתא אתקפונ, דכל מאן
דלא אטעסן באורייתא חלייש נשמתיה רוחיה ונפשיה
עליא ותטא, וויתרת הכבד אייה זונה, שיורין אייה
לכל אלhim אחרים מתקפא, ואמאי אתקיריאת יותרת
הכבד, אלא בתר דעבד נושא עם כלחו, יהיבת
שיורין לבעה, ועלה אמר (שם דכו) כי בעד אשא זונה
עד כפר ליהם, דאייה אתחממת מכבד, וטחול (דף מט ע"ב)
אייה שחוק הפסיל, ועליה אמר אם ראית רשע
שהשעה משחחת לו אל תתגרה בו, בגין דאייה שאל
תחתית, דאמיר ביה צדיק ממנו בולע, אבל צדיק
גמר איינו בולע, פבד פועם וקטיל.

לב מבין, לב יודע, לב רואה, לב אייה שכינתא, דלא
בטלא אלא דמא זה, דאייה קרבנה דצלותא נקיה
בלא חוביין ובלא פסולת, וקריבת לגבי בעלה שופרא
דכליא.

אבל יותרת הבוד לא יהיבת לבעה אלא שיורין
ופסולת, ומאי ניהו בעלה (טחול) (ס"א ביב) אל

אחר, ומאלין שיירין דגטיל מבה אתעביד דם טחול
חשוך ואוכמא, הוא בחש רמאי דפתיה לחויה דאייה
לכבר, וגרם לה מותא.

והא תרי בתיה לבא איבונן למאן פתי מפיהו, אלא
ההוא דשלא לא דאתמר בה (קהלת י ב) לב כסיל
לשלאו, ועליה אתמר (שם ז כו) ומוצא אני מר ממותאת
האשה, לב חכם לימינו דא אשת חיל עטרת בעלה,
עליה אתמר (משל Ich כב) מצא אשה מצא טוב, דאייה יציר
הטוב מזיליה דבר נש, עליה אתמר (יוחוקאל מד ל) להגיה
ברכה אל ביתיך, ברכת יהו"ה היא תעשיר, ועליה
אתמר (קהלת ט) ראה חיים עם האשה אשר אהבת.

אייה בדיוקנא דשביגתא תהאה כלילא מעשר, ואייה
גר מצוה, ורוחא דבשיב בה תפארת ישראל אייה
בכני ריאה, ודא אייה ותורה אור, דבhair בה דא
שביגתא עלאה בשמת חיים, דבחתא מן מוחא לאנברה
לוון בלבא.

מאי ג"ר בפשה רוחא, דבפשה אייה פתילה (נ"א על שם
ראייה שופא דגופא), רוחא דא זיתא, בשמתא גרא
יהו"ה בשמת אדם (משל Ich בז), אדם דאייה אור גרא, נhair ביה
אור ייתה דבקתב, ונשמתא דאייה גרא נhair בה מצוה, ובזמנא דלא
נhairין בה אור וגרא אתמר בשמתא אל תראוני שאני שחררת (שיר

או, ואתמר באדם (ישעה ג) אלביש שמים קדרות), ומאי ג"ר נפשא רוחא, ב' נפשא ר' רוחא, לקבל תלת קטרין אלין, אינון תלת גוונין, אשא אוכמא חורא ותכלתא, מאן דגיטיר בר יהו"ה בשמת אדם באורייתא, בפקודין דעשה ולא תעשה, לא שליט עלייה נורא דגיהנום, ודא איהו פבד ומרה וטחול, פבד אשא סומקא, מרה אשא ירוקא, טחול אשא אוכמא, יותרת היבד כללא דכלחו, תכלת חזקה.

ותכלת דציצית מצוה, ותכלת לית בסטרא אחרא, בגין דאיהו דומה לכרסיא יקירה, גוונין דשרגא איבון לבושין לבר יהו"ה בשמת אדם, גוון אוכם דאיהו טחול, פד מתלבשת תמן נפשא בחובין, איהי אמרת (שיר א ו) אל תראני שאני שחרורת, שחרורת בקדורותא דבני, בדורקא דלהון בעניות דלהון, קדרותא וליצנותא ועניות מטחול נפקא, פד בשמתא אסירה בה בגלותא, ודא איהו (משליל כג) ושפה כי תירש גבירתה, ובזהוא זמנה טחול שחק, ולזמנא דייתי מלפआ משיחא לנטלא נוקמא מטחול דאיהי שפה, (תהלים ב ד) יושב בשמים ישחק, ישחק איהו באביך דלהון, כמה דאת אמר (משליליאו) ובאביך רשיים רפה.

רב"ה איה ה"ג, איה נ"ה ר' יוצא מעדן, ומאי בגין
 מצות עשה וממצות לא תעשה בחושבן נ"ה,
 נו"ז ה"א ר"ש, ואיה הגר המPAIR לאדם, ועל ד"א
 באבד רשיים רב"ה, ובזהוא זמנה הטחול דשוחק
 אתהبيد, ואז יתקיים (תהלים קכו ב) אז ימלא שחוק פינו
 ולשוגנו רפה ודאי, ואז (משליל לא י"ח) לא יכבה בלילה גרה,
 בגין (שם) דעתמה כי טוב סחרה, ובהיא זמנה מתתקנא
 ירושלים דאייה לבא, לבא איה לה"ב המזבח, יכבה
 בחושבן חיל"ב, לה"ב ה"ל, לא יכבה בגלוותא דאייה
 לילה, ואתבניאת על י"א לקודשא בריך הו"א, כמה
 דאת אמר (תהלים קמו ב) בונה ירושלים יהו"ה, (מן דנתר ניר
 יהו"ה נשמה אדם בפקודין דעשה ולא תעשה, לא שליט עלייה נורא
 רגיהן, דאייה בבר מרה טחול).

ועוד מרה טחול בבד, איונון גלוותא לנשותא ורוחא
 ונפשא, דאייה שכינטא פד גلت בבד, אמר
 באברים דאיונון עמא קדיישא חיל"ה, תכבד
 העובדה על האנשים (שמות ה ט), פד גلت במרה אמר בה (שם
 ט) וימרו את חייהם, פד גلت בטחול אמר בה (שם
 ו לא שמעו אל משה מקוצר רוח (דתו בבטנה, ועובדת
 קשה דתו בטחול), והוו צווחין לקודשא בריך הו"ה מגה,
 ה"א הו"ה דכתיב (יונה ב ג) מבטן שואל שועתי שמעת

קולי, ואתמר בהון (שמות ב כט) ותעל שועתם אל האל הי"ם מן העבודה, ונשmeta בגולותא בתרא (רו' נ"א) אתמר בה (רות ג ז) ותגל מרגלותיו ותשכבר, שכיבת לעפרא, ווי ליה לבר נש דבשmeta נחיתת תחות רגלי, דבhhוא זמגנא אתמר במזלייה (עמוס ה ב) נפללה לא תוסיפ קום, ולית ליה עליי וסלוק אלא בידך דקדשה בריך הוא, דАЗיל שמא קדיشا לימיינא ואוקים לה.

ורוזא דמלה לינוי הלילה והיה בבקר אם יגאליך טוב יגאל (רות ג י), טוב דאייה ברית יגאל, ואם לא יחפוץ ליגאליך וגאלתיך אנטci, חי יהו"ה שכבי עד הבקר, אנטci דאייה אימא עלאה, אנטci דיציאת מצרים, חי יהו"ה שכבי עד הבקר דאייה ימיינא, דביה תוקפא דאוריתא ד בכתב דאייה עמודא דאמצעיתא, דמיינא אתיהיבת אוריתא בכתב, ומושמא לא אתיהיבת אוריתא דעל פה דאייה נוקבא.

ובגין דא טוב צדיק ח"י עלמין אייה מסטרא דשמאלא, דאייה גבור הכויבש את יצרו, דאייה סמא"ל, ובгин דא שמאל דוחה, ובימיינא יקים, דמאן דנפיל לא צרייך לאקמא אלא בידך ימיינא, ובгин דא חי יהו"ה שכבי עד הבקר.

ושמאלא אייה ראש השנה, וימיינא פסח, וביה תה

אוֹמָה בַּיָּד יוֹמִין, וְדָא אֵיתָה כִּי יַד עַל פִּס יְיָה (שמות יז טז), וְעַל הַהוּא זִמְנָא אֵיתָה אָמְרָת (שיר א ו) אֶל תְּרוֹאָנוּ שֶׁאָנִי שְׁחִרְחָרָת, אֶל תְּרוֹאָנוּ מִסְטָרָא דְשֶׁמֶאלָא דִיצְחָק, דָּאָנָא בְּקִדְרוֹתָא בֵּיה, הַדָּא הוּא דְכִתְיב (בראשית כו א) וְתַכְּהִין עַיְגִיו מִרְאֹת, מִרְאֹת וְדָא בְּפּוֹרְקָנָא, דָּאֵיתָה אָוֹר מִרְאֹת דְגֻבּוֹאָה, דָאָתְמָר בְּהַזּוֹן (יחזקאל א א) נִפְתָּחוּ הַשְׁמִים וְאֶרְאָה מִרְאֹת אֱלֹהִים, וְדָא אֵיתָה וְתַכְּהִין עַיְגִיו מִרְאֹת מִסְטָרָא דְשֶׁמֶאלָא, וְאָתְמָר בְּהַהוּא זִמְנָא בְּקִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַלְבִּישׁ שָׁמִים קִדְרוֹת (ישעיהו ג ג).

גָּר אֵיתָה, חִמְשׁ גְּבוּגִין בְּהִירִין בָּה, וְאַיְנוֹ חָנוּר סְוִמק יְרוֹק וְאַוְכָם וְתִכְלָת, ו' אָוֹר הַגָּר מְלָגָאו, סְמָא"ל חַשָּׁה, נְחַשׁ קִדְרוֹת, וְעַלְהָ אָתְמָר אַלְבִּישׁ שָׁמִים קִדְרוֹת נְוִקְבָּא דִילִיה, וְשַׁק אָשִׁים כְּסֹותָם, וְוי לְגַשְׁמַתָּא בְּד אַתְלְבִּשָּׁת בְּקִדְרוֹתָא דְלַהּוֹן, וְעַלְיהָ אָתְמָר וְתַכְּהִין עַיְגִיו מִרְאֹת, וְאַיְנוֹ חַשְׁוּכִין דְמַכְפִּין עַל עַיְגִינִין, דְלִית לֹזָן רְשָׁו לְאַסְתְּפָלָא בְּקִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְינָתָה.

וְאָוֹר וְגָר דְגַתְרִין (נ"א דְחַשְׁבָו) בְּהַזּוֹן, אָתְמָר בְּהַזּוֹן (קְהַלָּת יב ו' וְחַשְׁבָו הַרְוֹאֹת בְּאַרְבּוֹת, כַּמָּה דָאָמָר קְהַלָּת (שם ב') עַד אֲשֶׁר לֹא תִּחְשֹׁךְ הַשְׁמָשׁ וְהָאָוֹר וְגָמָר, וְאָוֹר וְגָר עַלְיִיהָו אָתְמָר (מִשְׁלִיו כב) כִּי גָר מִצְוָה וְתוֹרָה אָוֹר, וְאַמְאִי

אתחַשְׁכֵן בְּהֹן, בָּגִין דָלָא הָוּ מִשְׂתְּדָלִין בְּאוֹרִיִּתָא
וּמִצְּהָה, בְּדַחְילָו וּבְרַחְימָו דְאַיְנוּ יְיָה, וּמִיד דְמִשְׂתְּדָלִין
בְּהֹן בְּדַחְילָו וּרְחַימָו, אָוּמָה אֲיָה לְקוּדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא
בְּיָה דְאַיְנוּ דַחְילָו וּרְחַימָו, לְאַעֲבָרָא לוֹן מַעַלְמָא
דְבָשְׂמָתָא, בָגִין דְאַיְנוּ חַשּׁוֹכִין אַפְרִישִׁין בֵין יְיָה וּבֵין
וּיְה, פְמָה דָאָקְמוּהוּ דְכַתִּיב (שמות יז טז) כִּי יָד עַל כֶּס יְיָה,
וּבְהָוָא זְמָנָא אָתְמָר בְּאָדָם לְבָשׂו שְׁמִים קָדְרוֹת וְגֹמֶר,
וּבְהָוָא זְמָנָא דְמִתּוּבָרִין קָדְרוֹתָא וְחַשּׁוֹכָא מְבָשָׂמָתָא,
מִיד כָל הַבָּשָׂמָה תְּהִלֵּל יְיָה (תְּהִלִּים קְנ ו).

וּמְאָן אַיְנוּ אַלְיָן חַשּׁוֹכִין אַלְיָן סְמָא"ל וּנְחַשׁ, וּמְאָן
גָּרִים לוֹן לְשִׁלְטָה עַל יְהוָה, אֶלָּא רֹזֵא דְקָרָא
אָוְלִיָּה כִּי אִם עֻזּוֹנָתְיכֶם הִי מְבָדִילִים בִּינְיכֶם לְבֵין
אֱלֹהִיכֶם (ישעיה נט ב), וְדוֹד בְּגִבְרִיחָו אָמָר (תְּהִלִּים קִיט יח) גָּל
עִבִּי וְאָבִיטָה גְּפַלְאֹת מִתּוֹרָתָךְ, וּבְהָוָא זְמָנָא מָה דְהָוָו
שִׁלְטָין חַשּׁוֹכִין עַל נְהֹרִין דְעִינִין, מִתְהִפְכִּין נְהֹרִין
וּשִׁלְטָין עַל חַשּׁוֹכִין, וּרֹזֵא דְמָלָה שׁוֹפֵר מְהוֹפֵךְ
קְדָמָ"א זָקָ"ף קְטָ"ן, הַהְוָא דָאָתָמָר בִּיה (בראשית לב יא)
קְטָנָתִי מִפְלֵל הַחֲסִידִים וּמִפְלֵל הָאָמָת, אַזְדָקָף וְאַקְרָי זָקָף
גָדוֹל, וְאֵין אָמָת אֶלָא תּוֹרָה, הַדָּא הַוָּא דְכַתִּיב (מלאכי ב ו)
תּוֹרָת אָמָת הָיָה בְּפִיהוּ, וּבְהָוָא זְמָנָא מִתְהִפְכָא

כִּרְסִיא מִדְגָּא לַרְחָמִי, וְדֹא הֵיא רֹזֵא דָאוֹקָמוֹת מַארִי
מִתְגִּיתִין צְדִיקִים מִתְפֶּכֶין מִדְתַּת הַדִּין לִמְדַת רְחָמִים.
וּבַהֲוָא זָמְנָא אַתְּחַשֵּׁב כְּאֵלָו אַתְּבָרִי עַלְמָא, וִיסְדֵּר
בְּהָרִין בְּדַקָּא יָאָות, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (בראשית א'
וּיְקָרָא אֱלֹהִים לְאֹור יוֹם וְלְחַשֵּׁךְ קָרָא לִילָּה, וַיְקָרָא
אֱלֹהִים לְאֹור יוֹם דָא יִשְׂרָאֵל, דְשְׁלַטְנוֹתָהוֹן יְהָא
לְזָמְנָא דְפּוֹרָקָנָא, וַרְשִׁיעָרָא יִשְׂתָּאָרוֹן (נ"א אַלְוִי)
בְּחַשּׁוֹכָא, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב וְלְחַשֵּׁךְ קָרָא לִילָּה, וְאַתָּמָר
בְּיִמְנָא (דף נ ע"ב) פְשָׁמָאָלָא וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בְּקָר יוֹם אֶחָד
(שם א ח), דָאִיהוּ עָרֵב דִּיצָּחָק, וּבְקָר דָאַבְרָהָם. בַּהֲוָא
זָמְנָא מִה דִתְהוֹת גְשֻׁמָתָא מִהְדָקָא בֵין רְגָלִין, הַדָּא הוּא
דְכַתִּיב (רות ג') וַתָּגֵל מִרְגָּלוֹתָיו וַתִּשְׁכַּב, דְאַתְּחַזְוָת לְלָבָא,
דָאִיהִי בְּגֻוָּגָא דִירֹשָׁלָם, בַּהֲוָא זָמְנָא הַלְּבָרָה, הַדָּא
הָוּא דְכַתִּיב (ישעיה ל' ב) וְלֹא יִפְגַּף עוֹד מַוְרִיךְ וְהִיוּ עִינְיכֶיךָ
רוֹאֹת אֶת מַוְרִיךְ, הַלְּבָרָה שׁוֹמֵעַ דְאַתְּחַזְרָה עֲבוֹדָה וּכְרוּבִים
לְבִי מקדשא, דְאַתָּמָר בְּהָזָן (במדבר ז פט) וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל
מִדְבָּר אֵלָיו מַעַל הַפְּרָת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרוּבִים, וְכֹל עֲבָנִין
(דאינון רומי רבתא ורומי עירא) דָאַינּוּן מִכְסִין עַל צְלָוֹתִין,
הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (aicha g-md) סְכוֹת בְּעֵנָנוּ לְךָ מַעֲבֹר תִּפְלָה
מִתְעַבְּרִין, וּנְתַרְין עִינְיכֶיךָ דָאַינּוּן בֵית רָאשָׁון וּבֵית שְׁנִי,
דְבָהָזָן סְלָקִין צְלָוֹתִין.

דְּבָזָמָנָא דְּאִינְנוּ יִשְׂרָאֵל מִלּוּכָּבָין בְּטֻנוֹפִין דְּשָׁאָר עַמִּין, בְּשִׁמְתָּא דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא אָמְרָת, (שיר א) **וְאֶל תְּרָאֵבִי שָׁאַבִּי שְׁחִרְחִרְתִּי, וְצָלוֹתָא נְפָלָת, הַדָּא הוּא דְּכִתְבִּיב** (עמוס ח ב) **גְּפָלָה לֹא תּוֹסִיף קָוָם בְּתוּלָת יִשְׂרָאֵל,** **וְכֵד נְפָלָת שְׁכִיבָת לְעִפְרָא בֵּין רְגָלִין, וְהָא אָוּקְמוֹהוּ** (רות ג) **וְתַּגֵּל מְרָגְלֹתָיו וְתַּשְּׁפָבָב, וְאִיהִי מִצְלִי לְקֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא דְּיוֹקִים לְהָמְעַפְרָא,** הַדָּא הוּא דְּכִתְבִּיב (שם ט) **וְפָרְשָׁת כְּנֶפֶךְ עַל אָמְתָךְ כִּי גּוֹאֵל אַתָּה.**

בְּהַהְוָא זָמָנָא (שם ח) **וַיִּחַרְדֵּה אֲישׁ וַיַּלְפַּת,** הַהְוָא דְּאַתְמָר **בַּיְתָה** (שמות טו ג) **יְהוָה אֲישׁ מִלְחָמָה,** **מַאי וַיַּלְפַּת** **כַּמָּה דְּאָתָ אָמֵר** (איוב ו יח) **יַלְפְּתָו אֲרֻחוֹת דְּרֶכֶם,** **בְּהַהְוָא זָמָנָא יִיתְיַי קֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא וַיִּמְאַד לָהּ,** **לִיבֵּי הַלִּילָה וְהִיא בָּבֶקֶר** (רות ג י), **לִיבֵּי הַלִּילָה דְּאִיהִי שְׁמָאָלָא,** **וְהִיא בָּבֶקֶר** (ים י מינא, דמתמן נהיר אור, הַדָּא הוּא דְּכִתְבִּיב (בראשית מד ג) **הַבֶּקֶר אֹור,** **אָמַגְאַלְךָ טָב יִגְאַל,** **אָמַגְאַלְךָ טָב יִגְאַל,** **יַעֲבִיד בָּךְ יִשְׂרָאֵל עֲוֹבָדֵין טְבִין לְסָלְקָא לְךָ מְבִין רְגָלִין שְׁפִיר,** **תַּגְאַל עַל יְדֵי דִּיְשָׂרָאֵל עַלְאָה דְּאִיהִו בְּעַלְךָ,** **טָב וְדָא,** **וְאָמַלְךָ עֲבֹדָוּן בָּךְ עֲוֹבָדֵין טְבִין,** **וְגַאֲלַתִּיךְ אָנְכִי.** **וְהָא אָוּקְמוֹהוּ** (רות ג יג) **חַי יְהוָה שְׁכִבִּי עַד הַבֶּקֶר,** **אוּמָה בְּחַיִי,** **דְּאִיהִו בְּלִיל חַי בְּרָכָאָן הַצְּלֹתָא,** **שְׁכִבִּי עַד הַבֶּקֶר,** **עַד הַהְוָא נְהָרָא,** **דְּבַהְוָא זָמָנָא צְלֹתָא תְּהָא**

בָּהָרָא בְּלַבָּא וּבְעִינֵּינוֹ, וּבְגִין דְּבָחֶ"י בְּרַכָּאן דְּצָלוֹתָא
תְּלִיא פִּירְקָנָא, וּבֵיה אַתְּגָלְיאָא, דְּאִיהוּ יִסּוּד חַ"י עַלְמִין,
אַתְּמָר בֵּיה (ד"ה ב ז טז) וְהִיוּ עַיְנִי וְלַבִּי שֵׁם כָּל הַיָּמִים.
וְהִיוּ עַיְנִי וְלַבִּי אֲדָפֵיר עַיְנֵינוֹ וְלַבָּא, בְּגִין דְּצָרִיךְ בְּרַ
נְשָׁ בְּצָלוֹתָה לְמַהְיוּ עַיְנֵוֹ לְתַתָּא לְגַבִּי בְּשַׁמְתָּא,
דְּאִיהִי שְׁכִינַתָּא דְּאִיהִי אָסִירָא בְּגַלוֹתָא, וְלַבֵּיה לְעַילָא
בְּקִידְשָׁא בְּרִיךְ הָא, וּרְזָא דְמַלָּה עַיְנֵי תִּמְדִיד אֶל יְהוָה
כִּי הוּא יוֹצִיא מִרְשַׁת רְגָלִי (תְּהִלִּים כָּה טו), וְלַבֵּיה לְעַילָא
לְגַטְלָא נַוקְמָא מַעֲמָלָק, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (ישׁועה סג ד) כִּי
יּוֹם נָקָם בְּלַבִּי, בְּלַבִּי וְדָא, בֵּיה עַתִּיד לְגַטְלָא נַוקְמָא,
כִּמְהַדְגְּטִיל בֵּיה נַוקְמָא מַמְצָרָא.

דְּאִיהִי לְבָחֶ"י שֵׁם בְּנֵן אַרְבָּעִים וְתִרְיֵין, אַבְגִּית"ץ בֵּיה
אֲפִיק לְיִשְׂרָאֵל מְגַלוֹתָא, קְרֻעַ שְׂטָ"זּ דְּאִיהִוּ
שְׁמָא תְּבִיְנָא דְיּוֹמָא תְּבִיְנָא, בֵּיה קְרֻעַ יְמָא, וּבְהָאִ
שְׁמָא אַתְּמָר (בראשית א ו) יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמִּים וְגֹמֶר,
נָגַד יְכַשֵּׁנָה נְגַד עַמְּךָ אַעֲשָׂה נְפָלָות (שמות לד י), בְּכָל
שְׁמָא גַּטְלָנַוקְמָא בְּמַצְרִים.

וּפִירְקָנָא בְּלַבָּא תְּלִיא, דְּאַתְּמָר בֵּיה הַלְּבָב רֹאָה, וּבְגִין
דָא כִּי יּוֹם נָקָם בְּלַבִּי (ישׁועה סג ד), נַוקְמָה בְּמַאי
בְּלַבִּי בְּיַה, דְּאַתְּמָר בֵּיה (תְּהִלִּם קז ו) כָּל הַגְּשָׁמָה תְּהִלֵּל
יַה, וּעֲלֵיה אַתְּמָר (שמות זז טז) כִּי יָד עַל פִּס יַה, וּפִירְקָנָא

בלבָא תליַא, דבִיה אֶתְמָר הַלֵב רֹאָה, וּבְגַיִן דָא
אוֹקְמוֹהוּ מְאֵרִי מַתְבִּיתֵין לְלֵבָי גָלִיתִי וּלְאָבִרִי לֹא
גָלִיתִי, מַאי לְלֵבִי, אֶלָא אוֹרִיִּתָא דְבִכְתָב אֶתְקָרִיאָת
לְבִי, וּאוֹרִיִּתָא דְעַל פֶה אֶתְקָרִיאָת פּוֹמָא וּאוֹקְמוֹהוּ
מְאֵרִי מַתְבִּיתֵין מַלְבָא לְפּוֹמָא לֹא גָלִי, לְלֵבָי גָלִיתִי דָא
שָׁמָא דֻעַב שָׁמָהּן, וְאַיְנוּ שְׁבָעִין אֲנָפִין לְאוֹרִיִּתָא,
דְתַלְיַיִן מִן ב'.

וְאוֹרִיִּתָא אִית לָה רִישָׁא וְגּוֹפָא וְלָבָא וְפִימָא וְאָבָרִין,
כְגַוּגָא דְאִית בִּישָׂרָאֵל, דְאַיְנוּ רִישֵין רִישִׁי
עַמָא, וּמְבָהּוֹן עַיְינִין הַדָא הוּא דְכַתִּיב (במדבר טו כד) וְהִי
אם מְעִינִי הַעֲדָה, וְאִית מְבָהּוֹן לְבָא, דְאַיְנוּ לְקַבֵּל
שְׁבָעִין סְנַהְדָרִין וּמְשָׁה וְאַהֲרֹן עַל גְּבִיהָ, דְלֹא חִסְרִין
מְעַלְמָא כּוֹתִיהָ, וְדָא אֵיהוּ לְלֵבִי גָלִיתִי, אֶבֶל אַחֲרָבִין
דְאַיְנוּ כְשֶׁאָר אָבָרִין אֶתְמָר בָהּוֹן וְלְאָבִרִי לֹא גָלִיתִי,
וּבָנָן בְּאוֹרִיִּתָא שְׁבָעִין אֲנָפִין תָלִיִין מְתָרִין תּוֹרוֹת,
אוֹרִיִּתָא דְבִכְתָב וְאוֹרִיִּתָא דְבָעַל פֶה.

וּבְגַלְוָתָא חַלֵק לְבָם (חוושע י ב), דְאַיְנוּ ע"ב צְדִיקִים
דְאַיְנוּ כְגַוּגָא דְסְנַהְדָרִין, וּרְזֹא דְמָלה (ישעה
ל יח) אֲשֶׁרִי בֶל חֹכְמָה לוּ, לְזֹו בְחַוּשְׁבָנָא סְלִיק תְלַתִין
וּשְׁית, וְאַיְנוּ לְזֹו בְאָרָעָא דִישָׂרָאֵל, וְלְזֹו לְבָר מְאָרָעָא
דִישָׂרָאֵל, וְדָא אֵיהוּ חַלֵק לְבָם, וּמְאָן חַלֵק לְבָם. (דף נא

ע"א) **שָׁאוֹר וְחַמֵּץ דָּאִינּוֹן עַרְבָּה רַב, וּרְזָא דְמַלְתָּא וַיְהִי**
מְבָדֵיל בּוּין מִים לְמִים (בראשית א ו), **דָּעַלְיִיהוּ אַתָּמָר** (שמות יב
 טו) **אֲך֒ בַּיּוֹם הַרְאַשׁוֹן תְּשִׁבְיָתוּ שָׁאָר מִבְּתִיכֶם, אֲך֒ חָלָק,**
וְאוֹמֶתֶת דִּיתְמָחוֹן בַּיּוֹם, דָּאִינּוֹן אַרְבָּע סָרִי יוֹמִי
דְּפָסְחָא, לְקִיְמָא כִּימִי צָאתָךְ מְאָרֶץ מִצְרָיִם אַרְאָנוּ
בְּפִלְאֹות (micah ז טו), (וְרָא שָׁבָעָה יוֹמִי דְּפָסְחָא דְגָלוֹתָא קָרְדָמָה,
 וְשָׁבָעָה יוֹמִי דְּפָסְחָא דְגָלוֹתָא בְּתִרְאָה), **הַדָּא הוּא דְכַתִּיב** (יחזקאל
 מה כא) **חַג שְׁבֻעוֹת יְמִים מִצּוֹת יָאָכֵל.**

וּבְגַין דָא אָוֹר לְאַרְבָּעָה עַשֶּׂר בּוֹדְקִין אֶת הַחַמֵץ לְאָוֹר
 הַגֵּר, וְדָא אָוֹר הַגֵּר דָאִיהִי אָוֹרִיָתָא וְפָקִידִיא,
 דְאַתָּמָר בְּהֹזֵן (משלו ז כט) כִּי גַּר מִצּוֹה וְתוֹרָה אָוֹר, גַּר
 בְּלָבָא, אָוֹר בְּעִינֵיכֶן, דָאִיהִי אָוֹר הַגֵּר, בְּדָחִילו וְרַחִימָו
 בַּיּוֹם, מִתְעַבְּרִין חַשׁוֹכָא וְקַדְרוֹתָא מִבְּיִיחָה, וּבְגַין דָא כִּי
 יּוֹם נְקָם בְּלָבָי (ישועה סג ד).

וְעַד בְּלָבָי דָא לְבָב אלְהִי"מ דְעַזְבָּדָא דְבְּרָאשִׁית,
 וְעַשֶּׂר אַמְרָן דָאִבּוֹן י' מִן לְבָב, וְלִבְבָא אִיהִי
 לְבָב, דְבִיה נְהִיר הַהוּא דְאַתָּמָר בִּיה (שמות ב ו) וְתָרָא אֶתְהוּ
 כִּי טֹב הַוּא, וּבִיה עַתִּיד לְאַתְגָּלִילִיא קְוִדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא
 לְמַשָּׁה בְּאָוֹרִיָתָא בְּגָלוֹתָא בְּתִרְאָה, פְגֻוֹנָא דְפּוֹרְקָנָא
 קָרְדָמָה, דְאַתָּמָר בִּיה (שם ג ב) וַיָּרָא מֶלֶךְ יְהוָה אֱלֹהִים

**בְּלִבְתָּא אֲשֶׁר, בְּקַדְמִיתָא בְּלִבְתָּא אֲשֶׁר דְּנִבּוֹאָה, וּבְגַלוֹתָא
בְּתִרְאָה בְּלִבְתָּא אֲשֶׁר דְּאוֹרִיָּתָא.**

וְדָא בְּתָא מִן בְּרָאָשִׁית, דָאֵיהִי כְּלִילָא מַעֲשֵׂר אַמִּירָן
וְלִבְבָּבָ אלְהִי"ם דְעֻזְבָּדָא דְבָרָאָשִׁית, בַּת כְּלִילָא
מַעֲשֵׂר אַמִּירָן אֵיהִי בַּת עֵין אוֹכְמָא, דְאַתָּמָר בְּהַ שְׁחוֹרָה
אָגִי וְגָנוֹתָה, וּבִיהַ בְּהִיר אָוֹר, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (משליו וּכְבָרָאָשִׁית)
וְתוֹרָה אָוֹר, לִבְבָּבָ אלְהִי"ם בְּיהַ בְּהִיר מִצְוָה, דְאַתָּמָר בְּיהַ
(שם ב' כז) גָּר יְהוָה בְּשָׁמַת הָאָדָם וּכְו': (כאן חסר והוא בתיקונים
זהר חדש)

וְגַדְפּוֹי דְשְׁכִינַתָּא אַיְנוֹן כְּסֹוי דָם חַיָּה וְעוֹף, דְמַכְסִי
עַלְיָהוּ בְּרָחִימָו, וּכְדָמְסִי עַלְיָהוּ בְּרָחִימָו
דְאַהֲבָה, מֵי טוֹפְנָא לֹא שְׁלַטָּא עַלְיָהוּ, מִים רַבִּים דְמַיִי
טוֹפְנָא לֹא יוּכְלוּ לְכֹבּוֹת אֶת הַאַהֲבָה דִיְשָׁרַאֵל בְּאֶבוּהוֹן
דְבָשְׁמִיא, בְּהָהוּא זָמָנָא כְּרָסִיא יְהָא עַל אַרְבָּע חִיוֹן,
וְדָא אֵיהִו שׁוֹפֵר הַוְּלִי"ךְ רַבִּי"ע מְרוּבָע, הַרְגָּא"א בְּשִׁית
דְּרָגִין, דָאַיְנוֹ שְׁשׁ מַעֲלוֹת לְכֹסָא (מלכים א ייט), הָא אֵיהִו
מַלְכָא עַל כְּרָסִיא.

בְּהָהִיא זָמָנָא וְעַשָּׂה לֵי מַטְעָמִים בְּאָשָׁר אַהֲבָתִי (בראשית
כז) מִפְקָדִין דְעַשָּׂה דְאַתִּי הַיְבוֹ מַאַהֲבָה, וְלֹא
מִפְקָדִין דְלֹא תַעֲשֵׂה, דָהָא אַקְרִיב לֵיהַ מִמְּנָא דְעַשָּׂו,

לְקַטְרָגָא בְּהֹן לִישְׁרָאֵל, דְבָגִינְיוֹ אָתָּמָר (מלאכי א ג) וְאֵת
עֲשֹׂו שְׁבָאתִי.

וְדָא אֵיתָו דַּרְגָּא אַתְּרִי טַעַמְיִי, דְמִסְטָרָא דְפֻקוּדִין דְלֹא
תַּעֲשֶׂה מִמְנָא דַעֲשָׂו אֵיתָו רַבִּי עַל יִשְׁרָאֵל,
וְאֵיתָי דַּרְגָּא עַלְיָהוּ, וְאֵי תִּמְאָדְשָׁלְטָא עַל שְׁכִינָתָא
דְאֵיתָי עַמְהֹן בְּגִלוֹתָא, הָא אָמֵר קְרָא (ישעה מב ח) אָנָּי
יְהוָה הַוָּא שְׁמַיִּים וּכְבוֹדִי לְאַחֲרֵי לֹא אַתָּן וְתַהְלָתִי
לְפִסְילִים, וּכְבוֹדִי שְׁכִינָתָא עַלְאָה, לְאַחֲרֵי לֹא אַתָּן אֵל
אַחֲרֵי, וְתַהְלָתִי לְפִסְילִים דָא שְׁכִינָתָא תַּתָּא, וּבְגִין דָא
בְּשִׁית יוֹמִין דְשָׁלְטָא סֵם הַמֹּות, אֵל אַחֲרֵי, אָתָּמָר
בְּשְׁכִינָתָא (יחזקאל מו א) יְהִי סְגָור שְׁשָׁת יְמִי הַמְעָשָׂה,
בְּשִׁבְתַּת וּבְרָאשֵׁי חֲדָשִׁים דְלֹא שְׁלָטִין מִמְנָן בִּישְׁין, אָתָּמָר
בְּהֹן (נ"א ב"ה) וּבְיוֹם הַשְּׁבָת יִפְתָּח וּבְיוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתָּח.
וְעוֹד רַבִּי עַיְלָה אֵיתָו כְּגֻונָא דָא כ, וּלְזִמְגִין כְּגֻונָא דָא
בְּ בֵּית מֶלֶךְ פָּנִימָה סְגִירָא בְּבִיתָא, וְאֵיתָי סִיחָרָא
קְדִישָׁא לְעוֹלָם לֹא אַסְתְּפָלָת בָּה חַמָּה בִּישְׁא, גִּיהְגָּם סֵם
הַמֹּות נַוְקַבָּא בִּישְׁא, כָּל שְׁכִין אֵל אַחֲרֵי, דְהָכִי אוּקְמוּהוּ
קְדָמָאִין, לְעוֹלָם לֹא חֹזָא חַמָּה פָּגִימָה דְסִיחָרָא,
דְבָזְמָנָא דְחַמָּה נַפְקָא (נַפְקָא) מִמְּרוֹתָה, סִיחָרָא חַזְרָת
אַנְפָחָא מִגִּיה פְּגֻונָא דָא **בְּ** וּבְגִין דָא אָמֵר בְּלֹעַם

הַרְשָׁע לֹא הַבֵּית אָוֹן בַּיּוֹקֵב וְלֹא רָאָה עַמְל בִּשְׂרָאֵל
(במדבר כג כא), עַמְל וְאָוֹן סְמָא"ל וּבְחַש.

וּבָזְמָנָא דְּדַחֲקִין לְה לְאִסְתְּכָלָא בָה, אַתְּכִסִּיא מִכְל
וְכָל, וְאִימָתִי בִּירָחָא שְׁבִיעָה, הָדָא הָוָא
דְּכַתִּיב (תהלים פא ג) תָּקֻעו בְּחַדְשׁ שׂוֹפֵר בְּפֶסֶח לִיּוֹם חֲגָנוֹ,
מַאי בְּפֶסֶח בִּירָחָא דְּאַתְּכִסִּיא בֵּיה סִיחָרָא, בְּהָוָא זָמָנָא
דְּאַתְּכִסִּיאת מִגְּהָה, אִיהִי אָמְרָת לִישְׂרָאֵל דִּתְקִנוֹן
צְלוֹתִין בְּמַאֲכָלִין טְבִינָה, מִפְקוֹדִין דְּעַשָּׂה, דְּצְלוֹתָא
שְׁקִילָא בְּכָל פְּקוֹדִין, (דף נא ע"ב) בְּהָוָא זָמָנָא יִמְא קְוִידָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא לִישְׂרָאֵל, וְעַשָּׂה לֵי מַטְעָמִים (בראשית כו ד)
בְּרַעֲוִתָא דְּשְׁבִינָתָא, כְּאֵשֶר אַהֲבָתִי מִפְקוֹדִין דְּעַשָּׂה,
וְתָקִנָת שְׁבִינָתָא עִם יִשְׂרָאֵל מַאֲכָלִין דְּצְלוֹתִין דְּאִינּוֹן
קְרַבְגִּין, וּבָזְמָנָא דְּאִיהִי תָקִנָת מִזּוֹנָא לְמַלְכָא, יְהִיבָת
לוֹן עִיטָא לְאַתְעָרָא בְּשׂוֹפֵר, דְּבִיה עַתִיד קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ
הָוָא לְאַכְנָשָׁא בֵּיה לִישְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא מִאַרְבָע סְטְרִין,
הָדָא הָוָא דְּכַתִּיב תָּקֻע בְּשׂוֹפֵר גָדוֹל לְחִירּוֹתִינוּ וְשָׁא נִסְ
לְקַבֵּץ גָּלְיוֹתִינוּ, וְאִיהִו חַשִּׁיב דְּאִיהִו יוֹמָא דְּדִינָא דִילִיה
וּבָרָח (ס"א ובר"ה).

עַד הָוָא זָמָנָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוָא מַאֲרִיךְ עַלְיָהוּ
דְּחִיּוֹבָה, וְלִבְסּוֹף אָפְסִיק לוֹן וְחַרְיבָ לְוֹן מַעַלְמָא,
וְדָא אִיהִו מַאֲרִיךְ טְרִיחָא סּוֹף פְּסוֹוֹק.

וועוד שופר הולך רביעי עדר גיא תרי טעם", בהוא זמנא דיתמחון חייביא מעלה, סלקא צלotta בגינה בארבע מיגין, דיןונ שיר פשות ודא יי', שיר כפול ודא יי'ה, שיר משולש ודא יה'ו, שיר מרובע ודא יה'ה, בשמא דיהו"ה סלקא צלotta דאייה שכינתא, אוריתא בנגונא, שכינתא בנגונא, ישראל סלקין מגו גלוותא בנגונא, הדא הוא דכתיב (שמותטו א) אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהו"ה.

צלotta דאייה שכינתא, סלקא לגביה דמלכא בעשרה זכרונות ובעשרה מלכיות ובעשרה שופרות, דיןונ יי'י', ובעשרה כתות דמלאכים יתערן לגביהו, וסלקא לון לגב עשר ספרין, ונגונין סלקין מביהו מרובעים מסטרא רביעי בארבע חיוון, ואינון חייות קטנות עם גדלות דיןונ תמניא, ואינוןiahona", ועליהו אתרם (שם) אז ישיר משה, כד יהא קודשא בריך הוא בשכינתייה בחיוון תמניא, דיןונ חיון דאסא עתים חזות עתים ממילות, וכלהו מהאן בגדייהו בנגונא, ונגונא בהון (סלקא) בארבע אנפין, לכל סטרא מרובעים, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א ו) וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת מהם, לכל

חיה תמניא אינון בין אנפין וגדיין, לקבל תמניא ד'
בהון שבת משה א"ז.

וְדֹוד בְּגַיִן דָא תָקֵין מְנָא בְתִמְנִיא נִימֵין, וְשִׁבָּח
 לְקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא בְתִמְנִיא, הֲדָא הוּא דְכִתְיבָ
 (תהלים יב א) לְמִנְצָחָה עַל הַשְׁמִינִית, וְתִמְנִיא אַתְזָוָן, לְכָל חַד
 תִמְנִיא, סְלִקִין כְּלָהו ע"ב, יְאַהֲדוֹנָה"י תִמְנִיא, וְתַלְיִין
 מְבִיָּהוּ ס"ד תִמְנִיא לְכָל חַד, סְלִקִין כְּלָהו ע"ב, דָא
 אֵינוֹ רְזָא דְחַשְׁמָל.

וְאֵית בְגֻנוֹנָא דְסְלִקָא בְעַשֶּׂר, וְדָא אֵינוֹ יוֹד ה"א וְאוֹז
 ה"א, וְעַלְיִיהוּ אַתְמָר (שיר ה יד) יְדַיּו גְּלִילִי זָהָב,
 וְאֵית בְגֻנוֹנָא דְסְלִיק בְשִׁית, הֲדָא הוּא דְכִתְיבָ שׂוֹקִיו
 עַמּוֹדִי שָׁש, י"ה יְהוָה צֹר עַזְלָמִים, י"ה י"ה י"ה
 אַד"ם.

אַרְבָּעָ כְּנָפִים אַרְיָה שֹׂר גְּשָׁר, מְרַכְּבָה,
תְּבִיעָנָא י"ה יְהוָה י"ה יְהוָה י"ה יְהוָה, לְעַילָא
מְכָלָהוּ י"ה יְהוָה חִכְמָה בִּינָה, כַּטֵּר אַהֲרֹן אֲשֶׁר
אַהֲרֹן, וְעַלְיִיהוּ אַתְמָר (ישעה ו ב) שְׁרָפִים עַזְמָדִים מִמְעָל
לוּ שָׁשׁ כְּנָפִים שָׁשׁ כְּנָפִים לְאַחַד, וְדָא אַבְגִּיתָץ,
בְשִׁתִים יְכָסָה פְּנֵיו לִיְשָׁרָאֵל דָלָא יְסַתְּכָלוּן בְּהֻזָן
שְׁנָאִיהָן, וּבְשִׁתִים יְכָסָה רְגָלָיו דָלָא אַדְפֵיר לוֹן עַזְבָּדָא
דְעַגְלָא, וּבְשִׁתִים יְעַופָּה מִן גְּלוֹתָא, הֲדָא הוּא דְכִתְיבָ

(שמות יט ד) **וְאֲשֶׁר אַתֶּם עַל כֹּנְפֵי נְשָׁרִים וְאָבִיא אַתֶּם אֶלְיָה.**

וְאֵית גָּנוֹנָא דְּסָלִיק בְּתִרְיֵן כְּגֻון הַלְלוּיה, וְאֵית גָּנוֹנָא דְּסָלִיק בְּאֵת חַד כְּגֻון הַלְלוּי בַּי', וְאֵית גָּנוֹנָא דְּסָלִיק בְּחַמֵּשׁ כְּגֻון הַ, וְהָא אַתְּמֵר בְּכִנּוֹר דְּחַמֵּשׁ בַּיְמֵין, אָבָל גָּנוֹנָא דְּסָלִיק בְּשִׁית דְּאִינּוֹן אַבְגִּית"ץ מַן ו' אִיהֵי, וְאֵית דְּסָלִיק לֵיה בְּתִילָת וְדָא יְהוּ, דְּאִיהֵו אִיהֵי"ה, וְסָלִיק גָּנוֹנָא בֵּיה בְּתִקְיָעה שְׁבָרִים תְּרוּעָה.

בְּתִקְיָעה הוּא קָלָא אָרוֹך בְּגָנוֹנָא, עד דְּהָוָה סָלִיק לֵיה לְגַבֵּי יְמִינָא דְּאִיהֵו חַסְד, בְּשָׁבָרִים הָוָה סָלִיק קָלָא דְּגָנוֹנָא לְגַבֵּי גְּבוֹרָה, דְּתִמְןֵי"ה בְּיְמִינָא וְשָׁמָאלָא, וְהָוָה בְּחִית מִפְּיה בְּחִדּוֹה חַכְמָתָא וְעַזְתָּרָא, פְּמָה דְּאוּקָמוּהוּ הַרֹּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים, לְהַעֲשֵׂר יְצָפִין, בְּתִרְוּעָה הָוָה סָלִיק קָלָא דְּגָנוֹנָא לְגַבֵּי עַמּוֹדָא דְּאַמְצָעִיתָא, וְהָוָה בְּחִית מִפְּיה מְלָפָא לְגַבֵּי (דף נב ע"א) בְּלָה דְּאִיהֵי קּוֹל דְּמַמָּה דְּקָה, בְּהָהָוָה זָמָנָא יְתַעֲרוֹן כָּל מִינֵי גָּנוֹנָא, הְדָא הוּא דְּכִתְיב (תְּהִלִּים קְנָה) הַלְלוּהוּ בְּתִקְעָ שׁוֹפֵר, הַלְלוּהוּ בְּגִבְלָה וּכְנּוֹר, הַלְלוּהוּ בְּתֹוף וּמְחוֹל, הַלְלוּהוּ בְּמִינִים וּעוֹגָב, הַלְלוּהוּ בְּצַלְצָלִי שְׁמָע, הַלְלוּהוּ בְּצַלְצָלִי תְּרוּעָה.

שׁוֹפֵר אִיהֵי שְׁכִינַתָּא עַלְאה, תִּקְעָ דִּילָה שְׁכִינַתָּא

תְּתַאֲהָה, דָאַתֵּמֶר בָה (בראשית לב כו) וַתִּקֻעַ כֹּפֶר יְרֵךְ יַעֲקֹב
בְגָלוּתָא, בְהַהוּא זְמָנָא סְלִקָא מִן גָלוּתָא בְשׁוֹפֵר גָדוֹל,
וְאַתְקָרֵיאָת תִקֻע בְשׁוֹפֵר גָדוֹל לְחַרְוִתָנוּ.

בְּגַבְבָּל, בְּזַן לִבְבָּ, בְּהַהוֹא זֶמֶנָּא בְּזַן יַעֲלֵל לְהִיכְלִילָה
 דָּאִיהוּ לִבְבָּ, וְאַתְּמָר בִּיה (משלוי טו טו) וְטוֹב לִבְבָּ
 מִשְׁתָּחָתָה תִּמְיד, וְמָה דָּאַתְּמָר בְּקַדְמִיתָא (בראשית וו) וַיַּתְעַצֵּב
 אֶל לְבוֹ בְּגִין חַיִּיבָּא, מִיד דָּאַתְּאַבְּיָדוּ אַתְּקִים בִּיה
 וּבָאָבֵד רְשָׁעִים רְפָה (משלוי יא י), כְּפֹור, כְּזֹו בְּרָ, קְוֹדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא דָּאִיהוּ יְהוָה, דָּאַתְּמָר בִּיה (תהלים כו א) יְהוָה
 אֹורִי וַיִּשְׁעֵי, נְהִיר בְּגַנְּרָ דָּאִיהִי שְׁכִינְתָּא, מְצֻוָּה דִּילִילָה,
 וְחַדְיִ בָּה.

צָלַצְלִי שָׁמֵעַ חָסֶד גִּבּוֹרָה, צָלַצְלִי תְּרוּעָה בְּצָחָה וְהַודָּה,
וּבְכָלָהוּ פָּל הַפְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יְהוָה, דָּאִיהוּ חֲכָמָה
וּבִינָה, דִּי בְּהֻזָּן יְהָא פּוֹרְקָנָא לְזַוְּ וְלַיְהָ דָּאִינָנוּ בֵּן וּבַת,
וּבְהֻזָּן יִתְמַחוּן עַמְלָקִים מַעַלְמָא, וְדָא אִיהוּ סּוֹף פְּסוֹק.
דָּבָר אַחֲרָ וּעֲשָׂה לֵי מַטְעָמִים בְּאַשְׁר אַהֲבָתִי (בראשית כו ד)
מִפְקוֹדִין דְּעָשָׂה, וְלֹא כְּאַשְׁר שְׁנָאָתִי מִפְקוֹדִין
דָּלָא תְּעָשָׂה, פְּקוֹדִין דָּלָא תְּעָשָׂה תְּלִיּוֹן מְדַחְילוֹ דִּירָאָה,
וְאִינָנוּ לְרַחֲקָא הַשְּׁטָן מִפְּיִיחָהוּ, דָּלָא יִתְקַרְיבּ לְגַבְּיָא כְּרָסִיא
דָּאִיהוּ לְבָא, לְתִבְעָא דִּיגְנִין עַל אַבְרָהָם קְדִישָׁין דָּאִינָנוּ
יִשְׂרָאֵל, וְלֹבָא שְׁכִינָתָא בִּינִיְיחָהוּ.

הַשְׁטָן אֵינוֹ סְמָא"ל, שְׁלַטְנוֹתָא דִילִיה בְכָבֵד, דַעֲלִיה
אָתָםְר (בראשית לו א) עָשָׂו הָוָא אָדוֹם, עַרְקִין דְכָבֵדָא
חַיִילִין וּמְשִׁרִין דִילִיה, וּכְבֵד נְטִילָל כָל לְכָלוֹכִין וְחוֹבוֹין
דְעַרְקִין, הַדָּא הָוָא דְכַתִּיב (ויקרא טז כב) וּנְשָׂא הַשְׁעִיר עַלְיוֹ
אַת כָל עֲוֹנוֹתָם אֶל אָרֶץ גָזָה, עֲוֹנוֹתָם, דְהָהוָא אִישׁ
תָם, אֶל אָרֶץ גָזָה, אַתָר דְגִזְרַת עִירִין.

מְרָה חַרְבָּא דִילִיה, עַלְהָ אָתָםְר (בראשית כו מ) וּעַל חַרְבָּךְ
תְחִיה, וּמְנָא לֹן דְמָרָה אֵיהִ חַרְבָּא דְמַלְאָךְ הַמְּמוֹת,
דְכַתִּיב (משל ה ד) וְאַחֲרִיתָה מְרָה כְלֻעָנה חַדָה כְחַרְבָּ פִיּוֹת,
אֵיהִ חַיִים לְכָבֵד, וִסְמָה הַמְּמוֹת לְלָבָא, מְרָה אֵיהִ גִיהָפָם,
וְאַיתָ לָה תְּרִי פִיּוֹת דְאָמְרִין הַב הַב, הַדָּא הָוָא דְכַתִּיב
(שם ל טו) לְעַלּוֹקָה שְׁתִי בְנוֹת הַב הַב, שְׁתִי בְנוֹת דְאָמְרִין
הַב חִיְיבָן לְגִיהָפָם.

שְׁבָעִין עַרְקִין אִינּוֹן בְכָבֵדָא, לְקַבֵּל שְׁבָעִין מִמְּבָן, כְבֵד
וַיּוֹתַרְתָ ע"ב, יוֹתְרָת דִילִיה אֵיהִ נְחַשׁ אַשְׁת
זְבוֹנִים, בָגִין דְשִׁיוֹרִין דִילִיה (נ"א דִילִיה) נְטָלָא טְחׁוֹל
דְאֵיהִ חַשָּׁה, וּעַלְהָ אָתָםְר (בראשית א ד) וְלַחַשָּׁד קָרָא לִילִיה,
דְשְׁלַטְנוֹתָה בְגָלוֹתָא דְאֵיהִ לִילִיה, וּבְגָלוֹתָא שְׁעַתָּא
קִיּוֹמָא לִיהִ, דְאֵיהִ לִילִי"ת אִימָא דְעַרְבָ רְבָ, וְאֵיהִ
שְׁחֹוק הַבְּסִיל (ס"א הַטְּחׁוֹל), וּבְגִינָה אָתָםְר (איוב ז ט) כָלָה עַבְנָן
וַיַּלְךְ כֵן יוֹרֵד שָׁאוֹל לֹא יָעַלְהָ.

וְדֹא אֵיתָהוּ צְדִיק מִמְּפֻנוּ בּוֹלֶעֶת, דָּרְשׁוּ וְדֹאֵי דָּאֵיתָהוּ כְּסִיל,
עַלְיהָ אָתָּמָר (חבקוק א' יג') לְמַה תְּבִיט בּוֹגְדִים תְּחִרְישׁ
בּוֹלֶעֶת רְשָׁע צְדִיק מִמְּפֻנוּ, וְאוֹקְמוֹהוּ מְאַרְיִ מַתְבִּיתִין,
צְדִיק מִמְּפֻנוּ בּוֹלֶעֶת אֲבָל צְדִיק גָּמָור אַיְנוּ בּוֹלֶעֶת, וּבְגִינִיה
אָתָּמָר (ש"א ב') מוֹרִיד שָׁאוֹל וַיְעַל, וּוֹי לְנִשְׁמַתָּא כְּד בּוֹלֶעֶת
לְה טְחוֹל, וּוֹי לִיְשָׁרָאֵל כְּד אֲתַבְלָעוּ בְּעַרְבָּ רַב, דְעַלְיָהוּ
אָתָּמָר (בראשית מא כא) וְלֹא נָזְדַע כִּי בָּאוּ אֶל קְרֻבָּנָה,
וּמְרַאִיָּהוּ רָע כְּאָשָׁר בְּתַחַלָה.

בְּזִמְנָה דְגָלוֹתָא כָל מִמְּבֹן דָאָמִין דְעַלְמָא וְעַרְבָּ רַב,
אָתָּמָר בְּהַזּוֹן (אייכה א' ה) הַיּוֹ צְרִיכָה לְרָאֵשׁ אֹיְבָה
שָׁלוֹ, צְרִיכָה וְדֹאֵי אַיְנוּ עַרְבָּ רַב, עַלְיָהוּ אָתָּמָר (ישעיה א'
בג') שְׁרִיךְ סְוָרָרִים וְחַבְרִים גְּבָבִים כָּלוֹ, אֹוְהָב שְׁחָד וְגּוֹמָר,
אֹיְבָה שָׁלוֹ אַלְיִין עָשָׂו וַיְשִׁמְעָאֵל וְשִׁבְעַיִן מִמְּבֹן, דָאַיְנוּ
כְּלָהוּ בְשִׁלוֹה בְּעַוְתָרָא, וַיְשָׁרָאֵל בְּדוֹחָקָא בְּעַנְיוֹתָא,
וּבְגִינָן דָא וּוֹי לְעַלְמָא כְד אֲתַבְלָעוּ בְּעַרְבּוֹבָהָא בִּישָׁא,
וּמְאָן גָּרָם דָאֲתַבְלָעוּ בְּמַעִיָּהוּ וְלֹא נָזְדַע כִּי בָּאוּ אֶל
קְרֻבָּנָה, בָּגִינָן דְעַזְבִּידְיָהָזּוֹ בִּישָׁין בִּידְיָהָזּוֹ, הַדָּא הַזָּא
דְכִתְבִּיב (תהלים קו לה) וַיִּתְעַרְבּוּ בָגּוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהם,
בְּגִוּנוֹנָא דָא נִשְׁמַתָּא אֵיתָהִי כְּנֶסֶת יִשְׁרָאֵל, כְד (דף נב ע"ב)
אֵיתָהִי שְׁלִימָא בְּפִקְדִין דְעַשָּׂה, אָתָּמָר בָה (שיר ד ז) בְּלֹה
יְפָה רְעִיתִי וּמוֹמָא אֵין בָה, בְּהַהְזָא זְמָנָא שְׁרִיאָא שֵׁם יְהוָה

עליה, ואתמר בה (דברים כח י) וראו כל עמי הארץ כי שם יהו"ה בקרא עלייך ויראו מטה, וממן דכבוד וערקון דיליה וממן דטחול וערוביה בישא דיליה, מתפין תחות לבא דתמן נשמה.

ואם נשמה איה מתנפה (ס"א פג' מא) בחובין, או גרע מינה אפילו פקדא חדא מאינו פקידין, כמה DAOקמוּת מארי מתניתין עבירה מכבה מצוה, בההוא אתר (נ"א אחר) דשׁריא עבירה ואסתלק מצוה מביה, ההוא אבר אליו פגום, ואלה מום דגשמה, בגיניה לא שׁריא קודשא בריך הוא על נשמה, הדא הוא דכתיב (ויקרא כא יח) כל אשר בו מום לא יקרב, נשמה דאית בה מום בחד מרמ"ח פקידין דיליה לא אתקריבת בגיניה לגבי קודשא בריך הוא.

אבל נשמה מסטרא דשכינתא לית בה מום, הדא הוא דכתיב (שיר ד ז) בך יפה רעיתי ומום אין בה, אם יצר הרע בעי לקרבא לההוא אתר, פיוון דשכינתא שׁריא תמן דאייה נשמה, אתמר בה (במדבר א נא) ותנ"ר תקרב יומת, בגין דעתה אתמר (ישעה מב ח) אני יהו"ה הואשמי וכבודי לאחר לא אתן, דהינו אל אחר אל זר, דגשמה איה קרייה, ואיה תושחתה, בה משבח בר בש לקודשא בריך הוא בצלותא בכל יומה בכמה

תוֹשְׁבָּתָן וְהוֹדָאן, וּבָגִין דָא אֲנֵי יְהוָה הָוָא שְׁמֵי וּכְבוֹדִי
 לְאַחֲרֵי לֹא אָתָן וְתַהֲלַתִּי לְפִסְלִים, אֲלֵין שְׁבָעִין מִמְּנָן,
 דָלָא יְהִיב לוֹן קַוְדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא רַשּׁוֹ לְשִׁלְטָתָה עַלְהָ
 דָאַינּוֹן עַרְקִין דְכִבֵּד דָאַיהוּ אֶל אַחֲרֵ, טְחוֹל נְחַשׁ יוֹתְרָת
 הַכִּבֵּד אִשְׁתְּזִנּוּגִים, בַּתֵּר דְעַבִּידָת זַיּוֹפָא (נ"א נָאוֹפָא) עִם
 אֱלֹהִים אֶחָדים, וּפְלִיגָת דְמָא דִילָה דָאַיהִי תִמְצִית דִילָה
 לְכָל עַרְקִין, שִׁיוֹרָא קְרִיבָת לְגַבֵּי טְחוֹל דָאַיהוּ בְעַלְהָ
 כְּסִיל, דָלָא גַטְיל טְחוֹל אֶלָא תִמְצִית (נ"א שָׁמָרים) דְדָמָא,
 וְלֹא יְהִיב לִיה מְדָמָא אַחֲרָא, וּבָגִין דָא אַתְקָרִיאָת יוֹתְרָת
 הַכִּבֵּד, בָגִין דָלָא יְהִיב לִיה אֶלָא שִׁיוֹרִין, וּכִבֵּד אַיהוּ
 קְטֻרוֹגָא דָרִיאָה, דְסְלִיק לְגַבֵּי לְבָא נֹרָא מִפְיָה, וְאֵי לֹא
 דְבָשִׂיב בֵיהַ בְּגַפֵּי רִיאָה, הָוָה אָזְקִיד לְלֹבָא (וְהָוָה אָזְקִיד בְּלַ
 גַוְפָא נֹרָא דְלֹבָא), הַדָּרָא דְכִנְתָּא לוֹיִתָן, לְקַבֵּל חַלֵּב טְמָא,
 וּעַלְיהָ אָתָמָר אֲפִילוּ נְחַשׁ כְּרוֹזָעַל עַקְבָוּ לֹא יִפְסִיק,
 אֶבֶל עַקְרָב פּוֹסָק, שְׁרֵף אַיהוּ מְרָה קְטֻרוֹגָא דָרִיאָה,
 בָגִין דְמָרָה אַיהִי שְׁרִיפָת כָל גּוֹפָא.

בָגִין דָא תְקִיעָה שְׁבָרִים וְתַרְוֹעָה אַינּוֹן תְבִירָוּ דְלָהּוֹן,
 וּעַלְיָהוּ אָתָמָר (תְהִלִים פט טז) אֲשֶׁרִי הָעָם יוֹדֵעַ
 תַרְוֹעָה יְהוָה בָאָור פְנִיק יְהָלָכוֹן, מַאי פְנִיק אֲלֵין
 תְקִיעָה שְׁבָרִים וְתַרְוֹעָה, דָאַינּוֹן תְקִיעָה חֹווּרָוּ דְאַנְפִּין,
 שְׁבָרִים סָוְמָקוּ דְאַנְפִּין, תַרְוֹעָה יְרוֹקָא דְאַנְפִּין, וּבָה

בפקין ישראל מן גלויה, בזמנא דמתהpecין אַנפִין
דיישראל לירוקא כאתתא עופרא.
ובאלין תלת גוונין בהרא שרגא דאייה נר יהוה
בשםת אדם (משליככו), מאי אדם יו"ד ה"א וא"ז
ה"א, תלת גוונין דשרגא, ותלת גוונין אלין אינון
לבושין לثلاث אבן, דאיבון חורס סומק ירוק, גוון
אוכמא אייה קדרותא דלהון, ועלה אמר (ישעה ג) אַל בֵּישׁ שְׁמִים קָדְרוֹת, ובהון מתלבשין הו"ה, תכלת
לבושא דאת י' דאייה תכלית דכלא, נר אייה י',
שלחו בא דסליק מגיה ו', ובגעונעא דיליה הכא והכא
דא ה"ה.

ולסטרה אחרא אית נר חשוכה דגיהנום, ואית לייה
ثلاث גוונין, גוון סומק דא כבד, עשו הוा
אדום (בראשית לו א), מראה גוון ירוק, טחול גוון שחור,
עליה אמר (שם כד א) ותכחין עינוי מראות, וסימני
באلين גוונין שקיידורות (ויקרא יד ל) יركקות או
אדמדמות ומראייהן שפל מן הקיר, שפל הוा גוון
אוכם, דאתمر (דף גג ע"א) ביה (שם יג בא), ושפלה איבגה מן
העור והיא כהה, ואייה שפלות דבשםתא בגופה נ"ר
(נ"א כד) נשמתא ורוחא ונפשא אתגליין בכבד מראה
וטחול, כל אינון אברי בגופה דאינון עמא קדיישא,

כֹּלְהוּ דַחֲקוּ בָמֶרִירִי, בְגַיֵן דְבִשְׁמַתָּא אַתְרָא דִילָה מוֹחָא,
יוֹנָה קָדִישָׁא, נְשַׂמְתָא נְשָׂרָא, דְבָהָאִי יוֹנָה אַתְפְּרִנְסָתָ,
בְכַמָּה צְלוֹתִין וְפּוֹלְחָבִין, סְפִינָה דְיוֹנָה קְרָקְפָּתָא, וּבְכָמָה
מִמְּפָן אֵית בָהָאִי סְפִינָה דְמַנְהִיגִין לָה, וְאַיְנוּן אַיְדָבִין
עַיְבִין חֻטְמָא פּוֹמָא, שְׁבָע מִמְּפָן אַיְבָן, וְסַלְקִין
לְשָׁבָעִים לְשָׁוֹן דְהָוּ בְסְפִינָה דְיוֹנָה.

וְיוֹנָה אֵיהֶن צְלוֹתָא שְׁכִינְתָא תִתְאָה, נְשָׂרָא דְאַתְפְּרִנְסָתָ
בָהָה דָא שְׁכִינְתָא עַלְאָה, אָם יִשְׂרָאֵל לֹא
מִשְׁתְּדַלֵּין בְצְלוֹתִין וּבְעוֹתִין וּפּוֹלְחָבִין דְבָשָׂרָא דְאֵיהֶן
רִיאָה, מִיד וַיְהִוָּה הַטִּיל רֹוח גְדוֹלָה אֶל הַיּוֹם (יְוָנָה א' ד'),
דְאֵיהֶן רֹוח סְעָרָה, רֹוח יְהֹוָה תְגִיחָה בְקָדְמִיתָא, רֹוח
דְבָשִׁיב בְכָנְפִי נְשָׂרָא דְאֵיהֶן עַמְוָדָא דְאַמְצָעִיתָא, דְבִיהֶן
פְּרָח נְשָׂרָא בְאַיְנוּן תְרִין שְׁפָוּן, רֹוח דְבָשִׁיב בְכָלָהוּ דָא
רוֹחַ דְחֻטְמָא.

הָאִי רֹוח בְכָל אַתְרָה דְאֵיהֶן שְׁכִינְתָא עַלְאָה וְתִתְאָה תִמְןָ
אֲשַׁתְּפָחוֹ, אֵיהֶן וְדְבָשִׁיב בְכָנְפִי רִיאָה, וְעַל לְבָא
דִתְמָן גַּר יְהֹוָה, דָא נְשַׂמְתָא בְמוֹחָא, רֹוח בְכָנְפִי רִיאָה,
גַּפֵּש בְלָבָא, וְלֹזְמָנִין תִלְתָה בְתִלְתָה מוֹחָין, וּמַחְשָׁבָה רְכִיב
עַלְיִיהֶן דְאֵיהֶן אָדָם, וְתִכְיִתְלָת בְלָבָ, גַּר בְשָׁמָה רְזָוָת.
רוֹחָה דְבָשִׁיב בְהֹוֹן גַּר בְתִרְיִתְלִי לְבָא, וְאַיְנוּן בְפַ"ש
וְרוֹוֹתָה, סִימָן גַּר, וְהָאִי וְאֵיהֶן דְבָשִׁיב בְדַרְוָעִין

בשיט פרקיין דלהון, ואיהו נשיב בתריין שוקין בשית פרקיין, דאתמר בהון (שיר ה טו) **שוקיו עמודי ישש, ועליה אתמר** (ישעה יא ב) **ונחה עליו רוח יהו"ה.**

בד אברין דגופא מתנהgin בהאי רוחא באורייתא קדיישא בפקודין דאורייתא, ספינה מתנהga לכל טרא דבעי בר נש, כמה דאת אמר (יחזקאל יב) אל אשר היה שמה הרוח ללבת יילכו, הספינה היא רישא ואיה לבא ואיה גופה.

ואם אברין דגופא דאיןון מארי ספינה דאיןון עמא קדיישא, לא מתנהgin באורייתא דאייה בשמתא ובמצוה דאייה נפשא, פרח רוחא מבני יהו, בההוא זמנא (יונה א ד) ויהו"ה הטיל רוח גדולה אל הים, דאייה רוח סערה, דאייה גורת דיבא קשיא, סערה גופיה דבר בש דאיןון ישראל, וישראל איןון בסערה, והאניה דאייה גופה חשה להשר.

ביה זמנא יונגה ירד אל ירכתי הספינה (שם ח) דא שכינתא תתאה, דאתמר בה (רות גז) ותגל מרגלותיו ותשכ卜, שכיבת לעפרא, ודא איה (יונה א ח) וישכב וירדם, ואמאי נפלת, בגין דפרח מיניה רוחא דאייה עמודא דאמצעיתא דסמייה לה, ואיה נפלת, ובזהוא זמנא אתמר בה (איכה א א) איך ישבה בדד, ומאן גרים

בְּחִיתוֹ דַּיָּה, בְּגַין דַּבְּטִילוֹ יִשְׂרָאֵל אֲוֹרִיִּתָּא וְמַצּוֹּת,
 בְּהַהוּא זָמָנָא דָאִיהִי גַּחֲתָת בֵּין רְגָלִין, יִשְׂרָאֵל בְּנַהֲא
 אַיְנוֹן מְהֻדְקִין בֵּין רְגָלִין, וְאַיְנוֹן בְּמֶרְעִין בְּמֶמְכָתְשִׁין,
 בְּהַהוּא זָמָנָא דְגַפְאָה בְּבֵי מֶרְעִין דָאַיְנוֹן יִשְׂרָאֵל,
 וְשִׁכְינַתָּא עַמְהָוֹן דָאִיהִי יוֹגָה, מָה כְּתִיב בֵּיה (יונה א ו)
 וַיָּקַרְבַּ אֶלְיוֹן רַב הַחוֹבֵל, הַהוּא דְחַבֵּיל בְּשָׁרָא בְּבֵי מֶרְעָא.
 וְעוֹד מְאַזְרָעָן רַב הַחוֹבֵל הַהוּא דָאַתְמָר בֵּיה (שמות כב כה) אֲם
 חַבּוֹל תַּחַבּוֹל שְׁלָמָת רְעֵה, חַבּוֹל בְּבֵית רָאשׁוֹן,
 תַּחַבּוֹל בְּבֵית שְׁבִי, וְאֵיהָוּ רַב דְכָל מְנַהֲגִי סְפִינָה, וְמָה
 אָמַר לֵיה (יונה א ו) קָוָם קָרָא אֶל אֱלֹהֵי יְהוָה, דָהָא דִינְזִין קָא
 אַתְּיַזְעַלְךָ וְעַל בְּנֵיכָה, הָא מְאַרְיִי דְחוֹבָין מַתְכְּבָשִׁין,
 דָאַיְנוֹן סְחָרִין לְסְפִינָה דַיָּה דָאַיְנוֹן רְוִיחַין בִּישִׁין,
 אָסְתָּפֵל בְּזַכּוֹן דַיָּה, בְּאֶלְיָזָר אָבָרִים דְמִשְׁתְּדָלִין
 בְּאֲוֹרִיִּתָּא וּבְפְקוּדִין טְבִין, וַיְחִזְוַרְוּן שִׁכְינַתָּא עַלְאָה
 דָאִיהִי תִּיוּבָתָא עַלְךָ, וְאִיהִי אֲגִיבָת עַלְךָ, דַעַתָּה אַתְמָר
 (דברים לב יא) כִּנְשָׁר יְעִיר קָנוּ דָא יְרוּשָׁלָם, עַל גּוֹזְלִיו יְרַחַם
 (שם) דָאַיְנוֹן יִשְׂרָאֵל, יְפָרֹשֵׁ בְּנֵפְיו עַלְיָהו בְּשִׁבְתָּא וַיְמִין
 טְבִין, וּבְגִינָה מְבָרְכִין בְּהַוּן (דף נ ע"ב) בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 הַפּוֹרֵס סְפָת שְׁלוֹם, וּבְזָמָנָא דְפִרְיִשָּׁת גְּדָפָהָא עַל יִשְׂרָאֵל
 אַתְמָר (דברים לב יא) יְקַהֵהו יְשַׁאַהו עַל אֲבָרָתוֹ, בְּמָה
 דָאַזְמָהָו (שמות יט ד) וְאַשְׁא אַתְּכֶם עַל כְּנַפְיִ נְשָׁרִים וּכְוּ,

וּבְגִין דָא קַוֵם קָרָא אֶל אֱלֹהִים דָאֵיהִ שְׁכִינַתָא עַלְאָה,
 דָאֵיהִ תִיּוֹבְתָא דִילָך, וַתּוֹב בָה לְמַארְך דָאֵיהִ קָדוֹשָא
 בְּרִיךְ הוּא, אָסְטָכָל דְשְׁפָחָה בִישָא שְׁלַטָא עַלְך דָאֵיהִ
 טְפָחָה סְרוֹחָה, וַעֲלָה אַתְמָר (איוב א ז) וַיֹאמֶר יְהוָה אֶל
 הַשְׂטָן מַאֲין תָבָא, דְכָל חֹבֵין אַיְנוֹ מְאַבְרִין דְטְפָחָה
 סְרוֹחָה, דְבָגִינָה אַתְמָר לְגַבֵּי חַיְבָיא מַאֲין בָאת מְטָפָחָה
 סְרוֹחָה, וַיַּחֲתַרְוּ הָאָנָשִׁים לְהַשִּׁיב אֶל הַיְבָשָׂה (יונה א יג)
 בְתִיּוֹבְתָא, וְלֹא יָכוֹלוּ כִי הַיּוֹם, דָאֵיהִ גִזְרַת דִינָא, הַוְלָך
 וְסֻעָר עַלְיָהָם.

בְהַהְוָא זָמָנָא וַיָּמָן יְהוָה דָג גָדוֹל לְבָלֹוע אֶת יוֹנָה (שם
 ב א), דָא גְלוֹתָא קְדָמָה, דַאַתְמָר בֵיה וַיֹּוֹנָה
 יָרַד אֶל יִרְכַּתְי הַסְּפִינָה, וְדָא הוּא (בראשית מו ד) אַנְבֵי אִירָד
 עַמְךָ מִצְרִים, פְמָה דָאוּקָמוּהוּ בְכָל אֶתְר דָגָלוּ יִשְׂרָאֵל
 שְׁכִינַתָא עַמְהֹן, קָלְקָלוּ יִשְׂרָאֵל עַזְבִּיהָוֹן, בֵיה זָמָנָא
 אַתְמָר בְהֹן (שמות א ח) וַיָּקָם מִלְך חָדְשׁ עַל מִצְרָיִם, וְדָא
 פְרֻעָה, עַלְיהָ אַתְמָר וַיָּמָן יְהוָה דָג גָדוֹל לְבָלֹוע אֶת
 יוֹנָה, דָבָעָא לְבָטָלָא יִשְׂרָאֵל מַעַלְמָא, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב
 (שם כב) כָל הַבָּן הַיּוֹד הַיּוֹרָה תְשִׁלִיכָהוּ, לְקַבְּלִיה וַיָּמָן
 יְהוָה דָג גָדוֹל לְבָלֹוע אֶת יוֹנָה, לְקַטְלִיה, לְבָלֹוע יוֹנָה
 לֹא בְתִיב, אֶלָא לְבָלֹוע אֶת יוֹנָה, אֶת אַתָא לְרַבּוֹת רְעִיא
 מַהַיְמָנָא דַעֲתִיד לְאַתִיּוֹבָא אָוֹרִיִיתָא עַל יְדֵיה, דָאֵיהִ

מְאֵלֶּה וְעַד תִּיּוֹן, כִּל אֱלֵין גָּלְגֻּלִין עַל יְדֵיהֶה הָוֹן, וְדֹא
אֲיָהוֹ דָּג גָּדוֹל, דָּאָתָּמָר בֵּיהֶה (יחזקאל בט ג) הַתְּבִין הַגָּדוֹל,
אֲיָהוֹ דָּג מְצָרִים, וּבַת זָוִיגִיהֶה דָּגָה (יונה ב ב) וַיַּתְפְּלַל יוֹנָה
אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי יִצְחָק מִמְּעֵי הַדָּגָה, מִאֵן מַעַי הַדָּגָה אֱלֵין
מְצָרָא.

וְעוֹד וַיַּמַּן יְהוָה דָּג גָּדוֹל, דָּא טְחוֹל לִילִית דָּאֵיהֶן עַרְבָּה
רַב מְהֻהּוֹא רַב הַחֹוּבֵל (נ"א דָא סְמָאֵל, דָגָה דָא נְחַשׁ
לִילִית בָּת זָוִיגִיהֶה מְהֻהּוֹא רַב הַחֹוּבֵל טְחוֹל דָּאֵיהֶן עַרְבָּה רַב רַב) דָּאָתָּמָר
בֵּיהֶה (שמות יב לח) וְגַם עַרְבָּה רַב וּכְוֹ, וְטְחוֹל אֲיָהוֹ שְׁחֹק
הַכְּסִיל, עַלְיָה אָתָּמָר (קהלת ז ט) כִּי הַפְּעָס בְּחִיק כְּסִילִים
יְבּוֹתָה, לְבָלוּעָת יוֹנָה דָא נְפִשָּׁא, מְסֻטָּרָא דִילִיה (שמות ז
ט) וְלֹא שָׁמַעוּ אֶל מְשָׁה מְקַצֵּר רַוְתָּה, וְמַעֲבוֹדָה קָשָׁה
מְסֻטָּרָא דְכַבֵּד, דָּאָתָּמָר בֵּיהֶה (שם ז יד) כְּבֵד לִבָּה פְּרֻעָה,
תְּכֵבֵד הַעֲבוֹדָה, (שם ה ט) מְסֻטָּרָא דְמָרָה (שם א יד) וַיִּמְרְרוּ אֶת
תִּיְּהָם.

דָּג גָּדוֹל אֲיָהוֹ עַרְבָּה רַב, דָאַינּוֹן (נ"א דָאֵיהֶן) רַב הַחֹוּבֵל,
מִאֵן חֹוּבֵל אֶלָּא רַב מִפְּלָל מְלָאֵכִי חַבָּלה, אֲיָהוֹ חֹוּבֵל,
וְאֲיָהֶן חַבָּלה, עַרְבָּה רַב בְּגִין דְּלִילִית חַיִּיבָא, דְּבָהוֹן חַאְבוֹ
יִשְׂרָאֵל וְחַבְּילָיו יִתְבָּשֵׂר יִהְיֶה בְּאַת בְּרִית, אַינּוֹן רַב
עַלְיָהוֹ בְּגִלוֹתָא, וְאַינּוֹן דָגָה לִיְשָׂרָאֵל, וּבְגִין דָא אָמְרוּ
(במדבר יא ח) זָכְרָנוּ אֶת הַדָּגָה וּכְוֹ.

וּבָזְמַנָּא דְּגַפְקָנוּ יִשְׂרָאֵל מִמְּצָרִים קַטִּיל מִפְּנֵיהוּ סְגִיאַיָּן,
וּבָגְלוֹתָא בְּתֻרְאָה עֲתִיד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
לְקַטְלָא לֹזֶן, וְדָא אֵיתָו (שמות ז יח) וְהַדָּגָה אֲשֶׁר בַּיּוֹר
מִתָּה, וַיַּבְאֵשׁ הַיּוֹר דָא אָוּרִיתָא, דְאַתָּמָר בָּה (משל לוּכָג)
וְתוֹרָה אָוּר, סְרָחָת לְגַבְיָהוּ, וְאַתָּמָר בַּיִשְׂרָאֵל (שמות א כב)
כָּל הַבָּן הַיּוֹלֵד הַיְאֹרָה תְּשִׁלְיכָהוּ, אָוּר אֵיתָו ר"ז,
הַיְאֹרָה בַת זֹגִיה דְהַהוּא אָוּר, דְאַתָּמָר בָּה (שם י כב) וְלֹכֶל
בָּנִי יִשְׂרָאֵל הָיָה אָוּר בְּמוֹשְׁבֹותָם, כְּגַוְונָא דָא בָּגְלוֹתָא
בְּתֻרְאָה (הַיְאֹרָה) הַזּוֹהָר בִּיה הָוָה ר"ז, דָא אֵיתָו אָוּר
דְּפֹרְקָנָא בְּתֻרְיִתָּא, לְקִיִּים (מיכה ז טו) כִּימִי צָאתָךְ מִאָרֶץ
מִצְרָיִם אָרָפָנוּ בְּפֶלַאות, וְדָא אֵיתָו כָּל הַבָּן הַיּוֹלֵד
הַיְאֹרָה תְּשִׁלְיכָהוּ, וְכָל הַבָּת תְּחִיוֹן, אַלְין דְמִשְׁתְּדָלִין
בְּאָוּרִיתָא דְבָעֵל פֶּה.

דָּבָר אַחֲר וַיָּמֵן יְהוָה דָג גָדוֹל לְבָלֹוע אֶת יוֹנָה (יונה ב א),
דָא עֲנִיּוֹתָא, דָא אֵיתָו עַזְבָּב, וְנוֹקְבָא דִילִיה עַזְבָּז,
דְכֹורָא דָג נֹוקְבָא דָגָה, דָא הָוָא (שם ב) וַיַּתְפְּלִיל יוֹנָה אֶל
יְהוָה אֱלֹהֵי יְהוָה מִמְעֵי הַדָּגָה, מִפְנָנָא דְעֲנִיּוֹתָא דְמַטִּי
לְמַעוֹי דִיִשְׂרָאֵל, בְּהַהְיוֹא זָמָנָא וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָג וַיֹּקָא
אֶת יוֹנָה וְגֹמֵר (שם יא), בְּדַוחְקָא דְדָגָה דְלָהָן דְדוֹאָגָין
מִן עֲנִיּוֹתָא, מְדוֹחְקָא יִפְקֹן מִן גְּלוֹתָא, הָא הָוָא
דְכִתְיב (שמעאל ב' כב כח) וְאֵת עַמ עֲנִי תְּוַשְׁיעַ, דָא נְבוֹאָה

דַיּוֹנָה דְגִתְנְבָא דִיפְקוֹן יִשְׂרָאֵל מִן גָלוֹתָא בְדָאגָה (ס"א בדורחךא) **דְעֲנִיּוֹתָא**, וביימינא יפקון, (דף נד ע"א) **בְגִין דְצַדִיק** ח"י **עַלְמִין אֵיתָהו עֲבֵנִי דְאַתְקָשֶר בִּימִינָא**, **דֵאֵיתָהו פֶסְחָה**, **כְגַוּנָא דִישְׁרָאֵל דְאַתְמָר בְהֻזָן** (יחזקאל טו ז) **וְאַת עַרְוָם עַרְבִיה**, **וְהָאֵי יוֹנָה אֵיתָהִי יוֹנָה דְתִיבָת נָה**.

דְבָר אַחֵר (יונה ב יא) **וַיֹאמֶר יְהוָה לְךָ וַיָּקָא אֶת הַיּוֹנָה אֶל הַיּוֹבֶשָה**, **קַم סָבָא מִבְּתָר طוֹלָא פָתָח וְאָמַר**, **וְהַמָּן כְּזַרְעָע גָד הָוָא** (במדבר יא ז), **מַאי כְּזַרְעָע גָד**, **אֵלָא גָד אֵיתָה יִמְינָא וְשָׁמָאלָא**, **גַמוֹל דְלִי"ם**, **כְזַרְעָע גָד דֵא יוֹנָה י'** וְ**דֵא**, **טִפָה חֻוְרָתָא**, **דִבְיה אַשְׁתְּלִים גָד וְאַתְעַבֵיד גַיד**, **וְעַל דֵא הָאֵי זְרַעָא דֵאֵיתָהִי יוֹד דֵאֵיתָהִי טִפָה קְדִישָא**, **אַתְמָר** (יונה ב יא) **וַיָּקָא אֶת יוֹנָה אֶל הַיּוֹבֶשָה דֵאֵיתָהִי נָוקְבָא**, **וּמְמָה דְהֹתָה יְבֶשָה ה' אַתְקָרִיאָת אָרֶץ**, **לְאַפְקָא זְרַעַן וְאַבְינָן**, **הָדָא הָוָא דְכַתִיב** (בראשית א י) **וַיִּקְרָא אֱלֹהִי"ם לִיְבֶשָה אָרֶץ**, **וְלִמְקוֹה הַמִּים קָרָא יְמִים**, **דֵא מִקְוָה יִשְׂרָאֵל מַוְשִׁיעָו בְּעֵת צְרָה** (ירמיה יד ח).

מִקְוָרָא דְגַבְיוּוּ מַהְהוּא זְרַע דְאַתְמָשֵך מַמּוֹחָא עַלְאָה, **וְהָאֵי** (נ"א וְהָאֵי) **טִפָה אֵיתָהִי י'** **זְעִירָא**, **כֵד נְפִקְתָא** **אָמֵן מַמּוֹחָא דֵאֵיתָהִי חַכְמָה**, **כֵל סְפִירָה נְטִילָת חַלְקָה**, **עַד דְאַתְפְלִיגָת לְתַשְׁעָגָנוּדִין**, **וּבֵד נְטִילָל כֵל חַולְקִיה**

אשְׁתָּארָת עִשְׂרָה מִכְלָהו טְפִין, דְבָטִילָת הַהֵיא יִבְשָׁה
דְאֵיהַי עַשְׂרִית האַיִּפה סְלָת, וּבְגִינָה מַעֲשָׂרִין.
וְהַהֵיא טְפָה בְעַמּוֹדָא דְאַמְצָעִיתָא אַתְאָרְכָת,
וְאַתְעַבִּידָת זָרָע וּ>, דְכָלִיל שִׁית סְטְרִין, וּכְמָה
דְכָל סְפִירָן בְטַלִין חֹלְקִיהּוּן מַהְהֹוא טְפָה, הַכִּי בְטַלִין
מַזְרָע (נ"א מַהְהֹוא זָרָע) **דְאֵיהַו וּ,** כְּדֵא אֵיהַו זְעִיר אַתְעַבִּיד
שִׁית, כְּדֵבֶטְיַל בְּיוֹד סְלִיק לְשִׁתְיַין, שִׁית זְמִינָן עָשָׂר,
אָבָל כָּל סְפִירָן כָּל חַד אֵיהַו תִּשְׁעָ, וּמְלֻכּוֹת בָּה אַשְׁתְּלִים
כָּל חַד לְעָשָׂר, וּכְלָא אַתְמִשָּׁך לְגַבִּיהָ דְגִיד דְאֵיהַו צְדִיק,
וּמְגִיה לְהֹהֵא יִבְשָׁה, וּבְהֹהֵא זְמָנָא דְאָרִיךְ בָּה כָּל
אַתְקָרִיאָת תִּיבְתָּנָח, וְרוֹזָא דְמַלָּה וְתִגְנָה הַתִּיבָה בְחַדְשָׁ
הַשְּׁבִיעִי (בראשית ח יג), מַה דְהֹות ה' יִבְשָׁה, אַתְעַבִּידָת ה' א
הַשְּׁבִיעִי, וְדָא אֵיהַו וְתִגְנָה הַתִּיבָה בְחַדְשָׁ הַשְּׁבִיעִי, וְתִגְנָה
וְדָא בְחַדְשָׁ הַשְּׁבִיעִי, וְדָא אֵיהַו גִיד צְדִיק ח"י עַלְמִין,
בְגִין דְמִפִיה נְפִיק זָרָע לְהֹא יִבְשָׁה.

וְכָל מָאן דְאָפִיק הַאֵי זָרָע דְאֵיהַו נְבִיעָו מַלְעִילָא דָלָא
בְהֹאֵי יִבְשָׁה, גָרִים פְרוֹדָא בְהֹהֵא נְבִיעָו, פְבִיכָול
כָאַלו אַתְפִּסְקָנְבִיעָו דְשְׁכִינָתָא, וַיַּרְבָּה נְבִיעָו דְסְטָרָא
אַחֲרָא, דְאִינּוֹן מֵי טֹפְגָנָא, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (בראשית ז יט)
וְהַמִּים גָבְרוּ מָאֵד עַל הָאָרֶץ, בְהֹהֵא זְמָנָא דְלִית
נְבִיעָו בְהֹהֵא יִבְשָׁה דְהֵיא כְבָדָה, אַתְעַבִּידָת קְלָה,

לאסתלקא מעל ישראל, ואתמר בה (שם יז) ותרם מעל הארץ, ולא נחתת עד ירחא שביעאה, דאתמליאת בזקoon דיליה ואייה כבדה נחתת, הדא הוא דכתיב (שם ח) ותננה התיבה בחדש השבעי, דאייה תשרי דרוועא שמאלא, דאי הו נפקין ביה יפקון בmittה, ולא ישטאון אלא חד מעיר ושנים מממשפהה, חד מעיר בגון ביה, ושנים מממשפהה בגון שם ויפת, ומחרבין שנים שניים שבעה שבעה, מאיבון עמי הארץ לדמיין לבערין ועופין וחיוון, ואליין איבון דאוקרין ימים טובים וחגין, דאיןון שניים שניים תריין יומין חד דראש השנה וחד דשבועות, תריין יומין דפורים, שבעה שבעה אלין שבעה יומין דפסחא, ושבעה יומין דסכות, או דמתפלליין ח"י ברכאנן דצלותא בכל יומא. (דף נד ע"ב) דסלקין לחשבן שנים שניים שבעה שבעה ח"י.

או אלין דהו נטرين י' דאייה את ברית מילה דאייה לשמנה דכלא ח"י, או אלין דמבחן תפלי בכל יומא דאיןון את י', פמה דאת אמר (שמות יג טז) זהה לאות כו', והו קשרין לייה בח' בתוי דתפלין, דאיןון ד' בתוי דתפלין דרישא, וארבע פרשין דתפלין דיד, או איןון דנטרין את י' שבת בתהומה דיליה דאייה ח', תרי אלפי אמין

לכל סטרא, וכלא ח"י, לאlein אינון מקבלין בתשובה,
דאיה תיבת נח يوم הփורים.

אבל לאחרני לא יקבל לון בתוותה, ואם יפקון
ביום אידיגנא, אלין דלא הו גיטרין, אתרם בהון
(בראשית ז בא) ויגוע כל בשר הרמש על הארץ, ואlein
אתקריאו רשעים גמורים בגונין לאלאר לミתה,
דב hon בשית יומין הוות שכינתא מתרכא הדא הוא
דכתיב (שם ח ט) ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה, ואlein
אינון יומין דחול.

צדיקים גמורים אלין אינון גיטרין ח"י ושבותות ימין
טבין, עלייהו אתרם ותשב אליו היונה לעת
ערב ודא ערבי שבבות ויום טבין, לשכינתא קא
אתיא לשRIA עלייהו בגין הדאינו קדש, פמה דעת
אמר (ירמיה ב ג) קדש ישראל ליהו"ה, ואתם הדקקים
ביהו"ה אלהיכם תיים כלכם היום (דברים ד ד).

ואינון הצדיקים גמורים בגונין וגונתמין לאלאר
לחיים, ובתי בין בספר דחיי, פמה דעת אמר
ובספר תיים ברכה וכו', ביגוניים דבלילן מחול וקדש
תליין עד יום הփורים דאייה בגונא דתיבת נח, אם
תifyein בתוותה יקבל לון ויפתבעו לחיי, ואם לאו
יפתבעו למתה עם אחרני, אתרם בהון (בראשית ז בא)

וַיָּגֹעַ כֵּל בְּשֶׁר וּכְוּ, וּבִינּוּגִים בְּגִין דָאִית בְּהֻן פְּקוּדִין וְחוּבִין, אָתְמָר בְּהֻן (שם ו' יט) וּמְפַל הַחַי מְפַל בְּשֶׁר וּכְוּ, מְפַל הַחַי מְסֻטָּרָא דְזָכוֹן, מְפַל בְּשֶׁר מְסֻטָּרָא דְחוּבִין.

(ועוד דְבָוּמָנָא דִיִיתִי מִשְׁיחָא כֵל אַיִנוֹ דְגַטְרוֹ אֹתָה בְּרִית יִשְׂוִיב יְתָהּוֹן מְמוֹתָנָא, דְבָהָוָא זְמָנָא יִתְבָטֵל מְוֹתָנָא, דְהָוָו מְתַנְבָאַיִן אַיִנוֹ גְבִיאָא דְאַסְפָּקָלְרִיא דְלָא נְהָרָא דְלָא יִשְׂתָּאָרוֹן אֶלָא חֲדָר מְעִיר וְשָׁנִים מִמְשֶׁפֶחָה, בְּגֹן הַהָוָא דְכַתִּיב (שם ז' ט) שָׁנִים שָׁנִים בָּאוּ אֶל נָתָה, וְאִיתָמָן דָאָמָר שְׁבָעָה שְׁבָעָה מְסֻטָּרָא דְבָת שְׁבָעָ, וְאֶלְיָוָן חֲדָר מְעִיר, נָתָה דָא שְׁבָת, דְבִיה גְּנִיחָא דִירִית לְהָצִיק, שָׁנִים שָׁנִים תְּרִין יוֹמִין חֲדָר דָרָאש הַשָּׁנָה וְחֲדָר דָיּוֹם הַדִּין, דְתַנְיִינָא אֵינוֹ מְסֻפָּק וְיוֹמָא חֲדָא דָיּוֹם הַכְּפָרִים, וְיוֹמָא חֲדָא דְשִׁבּוּעָות, וְשְׁבָעָה שְׁבָעָה אַיִנוֹ שְׁבָעָה יוֹמִי דְסִכּוֹת וְשְׁבָעָה יוֹמִי דְפִסְחָא, דְמָאָן דְגַטְיר אַיִנוֹ יוֹמִין עַתִּיד לְאַשְׁתּוּבָא בְּגִלוּתָא).

וּבְגִין דְגַלְיִי כֵל דָא קְוִדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא לְמִשָּׁה, שָׁאַיל רְחִמִּי עַלְיָהוּ, וּמְסַר גְּרָמִיה לְמִתְהָ, הָדָא הוּא דְכַתִּיב (שםoth לב לב) וְאֵם אֵין מְחַנֵּי נָא מְסִפְרָה, וּבְפִיוֹסָא דְילִיה אַדְבָק בְּמַלְפָא, וְאַחֲיד בְּדַרְוֹעָא דִימִינָא וְאָמָר (שם ג') זָכָור לְאַבְרָהָם, וְלִבְתָר אַחֲיד בְּשַׁמְאַלָּא וְאָמָר זָכָור לְיִצְחָק, וְלִבְתָר אַחֲיד בְּגֻפָא וְאָמָר (שם) וְלִיְשָׂרָאֵל, וְאָמָר קְוִדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא לְאַלְיָן בִּינּוּגִים לְגַבְיָהוּ תִּמְהָ זָכָות אֶבֶוֹת, כִּיּוֹן דָלָא תָאָבו בְּתִיּוּבָתָא הָא אַיִנוֹ כְּרֶשֶׁעים גְמוּרִים וְאֵם תָאַבֵּין בְּתִיּוּבָתָא אָתְמָר לְגַבְיָהוּ חַלָּה זָכָות

אבות, ובגין דלא יתאbidו אלין ביגוניים אמר משה וכי ימרון בני עלמא דאנא בנה דלא בעא רחמי על דרייה, בההוא זמנה מסר גריםיה עלייה, הדא הוא דכתיב ואם אין מהני נא.

ובגין דא עתיד רעה מימנא למשוי בגולותא בתראה, וביה יתקיים (ישעה נג ה) והוא מחולל מפשעינו, את עביד חול בגינויו, מדוכא בעונתוינו במקתשיין דיטורין דעבויותא, בכמה דוחקין דסביל עלייה, ובגיניה (שמות לב ד) ויבחרם יהוה על הרעה וגומר, והדא הוא דכתיב (ישעה נג ה) ובחורתו ברפא לנו, ובגיניה שמאל דוחה לביגוניים דאייה ראש השנה, וימין מקרב לוז בתובתא דאייה פסח, (דף נה ע"א) דרוועא ימיבא לקבב שבים, ויזקם לוז מבפילו דלהון ואחד בידיהון, וימי לוז קומי שני ירושלים, ובשבועות יפקון בזכותא דמשה דאייה מתן תורה רחמי, וגלי לוז ספר תורה, ויתבנשוין לירושלים, ותראה תיבשה מלכות הרשות, ורחמי על בני, וביה (דברים לב יא) בקשר עיר קפו, מאן קבו ירושלים קפו (לשכינתא).

בהוא זמנה שופר מהופך קדם"א זכה קטן, אתהפה ממשלה דאמין העלם, וישראל דאיןון מזרעא דהוא דאטמר ביה (בראשית לב יא) קטנת

מִכֶּל הַחֲסִידִים אָסְתַּלְקָן וְאָזְדַּקָּה, וְאָתְמָר בֵּיה זָקָנָה
 גָּדוֹלָה, בִּימִינָה אָסְתַּלְקָנוּ מִן גָּלוֹתָא, בָּגִין דְּמוּלִיךְ לִימִין
 מְשָׁה דְּדָרְגִּיה עַמּוֹדָא דְּאַמְצָעִיתָא דְּאַיְהוּ שְׁבֻועֹת.
 וּבֵיה מְאַרְיָה טְרַחָה אָ, בֵּיה מְאַרְיָה קָוְדְשָׁא בָּרְיךָ הוּא
 דְּאַיְהוּ אָרְךְ אֲפִים עַל בִּינּוֹנִים, וְטָרָח בְּגִינִּיהוּ,
 לְקָנִים וּבְרָחָמִים גָּדוֹלִים אַקְבָּצָה (ישעה נד ז), וּבֵיה יְפָקָוֹן
 עַל יְדָא דְּהָהוּא דְּאַתִּיהִיב אָוֹרִיתָא עַל יְדֵיה בְּשֻׁבּוּעֹת,
 דְּאָזִיל לִימִינָה דְּהִינּוּ פֶּסֶח, בְּהָהִיא זְמָנָא אָז יִשְׁיר מְשָׁה
 (שמות טו א), וּבְסִכּוֹת וִיְבָא יְעַקָּב שְׁלָם (בראשית לג יח), שְׁלָם
 בְּגֻפִּיה, שְׁלָם בְּמִזְגִּיה, וְאָסְתַּחַר בְּשָׁבָעָה עֲנָבִי יִקָּרֶר
 כְּגֻווֹנָה דְּקָדְמִיתָא כְּדֵבֶרְכוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְּצָרִים, לְקָנִים
 כִּימִי צָאתָךְ מְאָרֵץ מִצְרָיִם וְגֹמֶר (ミיכא ז טו).

וְרַשְׁיָעִיא דְּאִינוֹן עַרְבָּה רַב אָתְמָר בְּהֹן סְוּף פָּסּוּק,
 דְּאִינוֹן מְזֻרָּעָא דְּעַמְלִיק דְּאָתְמָר בֵּיה (שמות יז
 טו) וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל פֶּס יְהָה, וְאִינוֹן חִמְשׁ מִנִּים עַמְלִיקִים
 גִּבְוָרִים גְּפִילִים עֲנָקִים רְפָאִים, דְּכַלְהָוּ מְסַתְּלִקִין
 וּמְתַגְּבָרִין עַל יִשְׂרָאֵל בְּגָלוֹתָא, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב (בראשית
 ז יח) וַיִּגְבְּרוּ הַמִּים וַיִּרְבּוּ מִאֵד עַל הָאָרֶץ, אַרְבָּע זְמָנִין
 כְּתִיב וַיִּגְבְּרוּ וְגִבְרִים, לְקַבֵּל אַרְבָּע גָּלוֹן, וְעַלְיִיהוּ אָתְמָר
 סְוּף פָּסּוּק, דְּפָסִיק לוֹן קָוְדְשָׁא בָּרְיךָ הוּא לְסֹוף יוֹמִיא
 מִעַלְמָא.

וּבְהַהְוָא זָמָנָא הַקְּטָן יְהִי לְאַלְפִּים (ישעה ס כב) **מִסְטוֹרָא**
דְּשֶׁמֶאלָא, **וְהַצְּעִיר לְגֹוי עַצּוֹם** (שם) **מִסְטוֹרָא**
דִּימְגָא, **אָנָי יְהוָה בְּעַתָּה אֲחִישָׁבָה** (שם) **מִסְטוֹרָא**
דַּעֲמִינָדָא דְּאַמְצָעִיתָא, **וּמִיד יִתְפְּסֻקוּן עַמְלָקִים** מִן
עַלְמָא, **וּקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַנְּאָיתָב עַל פְּרָסִיָּה,** **וְדָא אִיהוּ**
שׁוֹפְרָד הַוְלָדָה אַתְּבָח יִתְיָב, **בְּהַהְוָא זָמָנָא דִּיתְמָחוֹן**
עַמְלָקִים מִעַלְמָא, **יְהָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַנְּאָבָח בְּיִיחָא**
לִיְשָׂרָאֵל, **וִיתְיָב עַל פְּרָסִיָּה,** **פְּמָה דִּאָתָמָר בַּיִת** (דניאל ז ט)
וּעֲתִיק יוֹמִין יִתְיָב, **לְבוֹשָׁה כְּתָלָג חָור,** **לְקִיְמָא אָמֵן יְהִי**
חַטָּאֵיכֶם כְּשַׁנִּים פְּשַׁלְג יַלְבִּינוּ (ישעה א יח).

וְלִגְבֵּי עָשָׂו וַיְשַׁמְּעָאֵל בְּתִיב (דניאל ז ט) **פְּרָסִיָּה שְׁבִיבֵין דִּי**
נוֹר, (ס"א רומי) **וּמְאִינָנוּ שְׁבִיבֵין דְּכְרָסִיָּה אָזְקָדוֹן**
כָּל טָעוֹן דִּילְהָוָן, **גָּלְגָלָהָי נָוָר דְּלִיק,** **דְּגַחְתִּין מְגִיה**
עָשָׂר גָּלְגָלִין מִסְטוֹרָא דָאָתָי, **וְשְׁבִיבֵין מִסְטוֹרָא דָאָתָה,**
תְּרִין אַתְּזָוָן יִתְעָרוֹן בְּנוֹרָא לְאוֹקְדָא טָעוֹן דִּלְהָוָן,
בְּהַהְוָא זָמָנָא (ישעה א לא) **וְהִי הַחְסָן לְגַעֲוָת וּכְוּ).**

בְּהַהְוָא זָמָנָא סְלִיק וְיַעֲלֵם דְּרֶגֶא דִילְיָה דָאִיהוּ שָׁשָׁ
מְעָלוֹת לְבִסְפָּא, **וְדָא אִיהוּ דְּרֶגֶגָא, תְּרִי**
טָעֵמָי, **מָאֵי תְּרִי טָעֵמָי,** **אַלְאָ בְּתַר דְּסֶלִיק לְדְרֶגֶיה**
יִימֶר לִיְשָׂרָאֵל וְעַשָּׂה לִי מַטְעָמִים **פְּאַשְׁר אֲהַבְתִּי** (בראשית
 כז ד), **מִפְקָודִין דְּעַשָּׂה דְּכָלִילָן בָּהּ דָאָבָרָהָם,** **דְּכָלִיל**

רמ"ח פקידין, דבָהוּן אַתְקָרִיב ה' לְגַבֵּי ו', וְקָרְבָנָא דָא
אֲיַהוּ קָרִיבוּ דְקָוִידָשָׁא בָרִיךְ הוּא עִם שְׁכִינַתּוּ.
בָכֶל אַתָר וְאַתָר (נ"א אַבָר וְאַבָר) קָרִיבוּ י"ה, ה' חַמְשָׁת
אלֹפִים לְבָרִיאת עַזְלָם, ו' אַלְפָה הַשְׁבִי בְרַמְמ"ח,
וּבְשַׁמְמָלָא דְתִמְןָן לְבָא יְטֻול נַוקְמָין מַאוּמָין דְעַלְמָא,
וּרְזָא דְמָלָה (ישועיה סג) כִי יוֹם נָקָם בְלָבִי, וְדָאי אַתְכָלִילָן
בְעַמְדָא דְאַמְצָעִיתָא, דְפָקִידָין דְעַשָּׂה אַתִיְהִיבָו
מִימִינָא, וּפָקִידָין דְלָא תַעֲשָׂה מִשְׁמָמָלָא, וְאַלְיָן אַיְנוֹ
תְּרִי טְעַמָּי, וּפָקִידָין דְעַשָּׂה אַיְנוֹ מְאַכְלָין דְקָוִידָשָׁא
בָרִיךְ הוּא, וּפָקִידָין דְלָא תַעֲשָׂה פְרַגְסָה לְסָמָא"ל לְמַאן
דְעַבָּר עַלְיָהוּ.

(וְאַלְיָן הָוה קָרִיב) (נ"א אַקְדִים) (נ"א וּבְאַלְיָן מִתְקָרְבָ) עָשָׂו
לִיצָחָק וְאָמָר לֵיה יְקָם אָבִי וַיְאַכֵל מַצִּיד בְנוּ
(בראשית כז לא), וּסְמָא"ל בְגִינִיהוּ הָוה אַקְדִים (נ"א קָרִיב)
לְשַׁמְמָלָא, לְאַטְעַמָא לְקָוִידָשָׁא בָרִיךְ הוּא מְחוֹבִין דְבָנוֹ
דְאַיְנוֹ מְאַכְלָין מְרִידָן, דְגִינִיהוּ אַתָמָר (מלאכי א ג) וְאַת
עָשָׂו שְׁגָאתִי, עַמּוֹדָא דְאַמְצָעִיתָא מִתְמָן אַתִיְיהִיבָת
אָוּרִיתָא, דְאַיְהִי בְלִילָא (דף מה ע"ב) דִימִינָא וְשַׁמְמָלָא,
בְהָהוּא זָמָנָא עַשְׁן יְתַעַר לְגַבֵּי שַׁמְמָלָא לְאַעֲבָרָא מִתְמָן
סְמָא"ל, וּמִיד סְלִיק עַשְׁן אַחֲרָא דְאַיְהִוּ עַשְׁן הַקְטָרָת,
(אַיְהִוּ בְלָא דְאָוּרִיתָא קְשִׁירָא דִילִילָה פָקִידָין דְעַשָּׂה) לְקַשְׁרָא

וְלֹקַרְבָּא יִמְנָא בְּשֵׁמָאָלָא, דְעַמּוֹדָא דְעַשְׁן אֵיתָהוּ עַמּוֹדָא
דְאַמְצַעַּתָּא (ברחימנו, ובקודינו דלא תעשה ברכילהו) עמוד
הקטרת.

מאי קטרת דיליה שכינתא תתאה, דאייה סלקא
בכמה ריחין ובוסמין טבין, וכד סלקא לגביה
אטמר בה (שיר גו) מי זאת עולה מן המדבר וכו' דסלקא
בהון, דא ה' תתאה, זאת סלקא במ"י, מקטרת מרד
ולבנה (שם) טרי ירכבי קשות, מפל אבקת רוכל (שם) דא
צדיק, דאייהו קליל כלא, איהו רוכל, ואיהי אבקת
דיליה, הדא הוא דכתיב (בראשית ב כד) ודבק באשתו, וביה
סליקת לגביה בעלה.

שכינתא תתאה אייה קטרת דקדשא בריך הוा,
ואיהי קרבן דיליה, מזבח דיליה, דבה
מתקנין ישראלי מאכלים דקרבנין דצלותין לקודשא
בריך הוा, דאיןון לקבל קרבן השחר, וקרבנו דבין
הערבים, וקרבנה דאמורים ופדרים דמתאכלין כל
ליליא, ואיהו קרבן מוסף דאייהו צדיק, ואיהו קרבנה
דשבות וימים טובים דלית קרבנה (קרבינו לעמָא קדישא
לקודשא בריך הוा בשבת ויום טוב) אלא בה, הדא הוा
דכתיב (ויקרא טז) בזאת יבא אהרן אל הקדש, ולא תתהלך
המתהלך כי אם בזאת (ירמיהו ט כג).

אֵהֶם מְשֻׁפּוֹנָא דִילִיָּה, דְבַגִּינָה אֵיהוּ שָׁארִי בְגַוּיִים,
הָדָא הוּא דְכַתִּיב (שמות כה ח) **וְעַשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ**
וְשִׁכְנָתִי בְתֹוכָם וְגַמֵּר, **אֵהֶם אַרְזָן דִילִיָּה,** **וְאֵיהוּ סִפְרָה**
תּוֹרָה גָּנוֹז בְגַוּה, **אֵהֶם מְגַרְתָּא דִילִיָּה,** **וְמְגַוְרָת הַמְּאוֹר**
מְהַהְוָא דְאַתְמָר בֵּית (משלוי ובג) **וְתוֹרָה אֹור,** **וְאֵהֶם גַּרְ**
דְדָלִיק קְדָמִיה, **כַּמָּה דָאַת אָמֵר** (ויקרא כד ב) **לְהַעֲלוֹת גַּר**
תָּמִיד, **וְאֵהֶם בַּת שְׁבַע מְגַרְתָּא כְלִילָא מְשֻׁבָּעָה בְזִיגְבָּין,**
אֵהֶם גַּר לְגַבְיהָ מְסֻטָּרָא דְשָׁמָאָלָא, **וְאֵיהוּ אֹור לְגַבְיהָ**
מְסֻטָּרָא דִימִינָא, **וְעַל תְּרוּיִיהָ אַתְמָר** (משלוי ובג) **כַּי גַּר**
מְצֻוָּה וְתוֹרָה אֹור.

אֵהֶם קְדוּשֵׁין דִילִיָּה מְסֻטָּרָא דְשָׁמָאָלָא, **בְגַיַּן דְקְדוּשָׁה**
מְסֻטָּרָא דְלֹוִים, **כַּמָּה דָאַת אָמֵר וְקְדוּשָׁת אַת**
הַלּוּוִים, **וְעַלְהָ אַתְמָר תְּהָא לִי מְקוּדָשָׁת בְּטֻבָּעָת זֹאת,**
וְאֵהֶם בָּרְכָה דִילִיָּה מְסֻטָּרָא דִימִינָא, **דָאֵיהֶם בְּהַוּנָה,**
הָדָא הוּא דְכַתִּיב (במדבר ובג) **פֶה תְּבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.**
וְאַתְקְרִיאָת פֶּלה דִילִיָּה מְסֻטָּרָא דְצִדִּיק דָאֵיהוּ כְ"ל,
וְדָא אֵיהוּ כְלִיָּה, כְלִי ה', **בְגַיַּן דָאֵיהֶם**
בְּרִית דָאֵחַד בְתְרוּיִיהָ, **וּמְסֻטָּרָא דְצִדִּיק אֵיהוּ יְחִיד**
דִילִיה, **דָאֵיהֶם קֹזְאָא דָאַת ד'** מִן אַחֵד, **דְקָשֵׁיר בֵּין אַחֵ**
וּבֵין ד', **וְאֵהֶם צְלָוֹתָא דִילִיָּה מְסֻטָּרָא דְחַי עַלְמִין,**
דָאֵיהֶם ח"י בְּרָכָאָן דְצְלָוֹתָא.

אהי אות דשכבות וימין טבין, שבת אהי כל דתלת אהן, בגין דאהי בת כלילא בתלת ענפי אהן דאיןון ש, אהי תחום דיליה ואהי רשות דיליה, רשות היחיד דגבתו עשרה, ודא יוד ה"א וא"ו ה"א, ורחבו ארבעה דאיןון יהו"ה, אהו עירוב דיליה מסטרא דימנא ושמאלא, דאיןון ע"ב רינו דהיננו חסד וגבורה, ואהי ערבית דיליה עיבור דיליה.

אהי טליתDKודשא בריך הוא, ובה אתעטף קודשא בריך הוא, כמה דאת אמר (תהלים קד ב) עוטה אור כשלמה, ואהי ציצית דצדיק דאהו עני בגולותא, הדא הוא דכתיב (שם קב א) תפלה לעני כי יעטף, עני ודאי, דביה אתעטף, בגין דאהי כסותה לביה היא שמלותו לעורו (שמות כב כו), דא משכא דתפלין, דאת אמר בהון (בראשית ג כא) ויעש יהו"ה אלhim לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם.

ארבע בתי דרישא איןון אהיה, ארבע פרשין דאיןון קדש לי (שמות יג ב), והיה כי יביאך (שם יא), שמע ישראל (דברים ו ד), והיה אם שמע (שם יא יג), דא יהו"ה, ארבעה בתי DID דא אדנ"י, ארבעה פרשין דא יהו"ה, ובhone מ"ב אזכורות בתמניא פרשין, דאת אמר בהון (תהלים סה יח) אדנ"י בם, דא אהו כי היא שמלותו

לעוזרו (שמות כב כו), ואיהי תכלת שבאייצית, איהי סוד היבום, יבמה דיליה בגולותא, י"ב מ"ה ב"י מ"ה. (דף ע"א) תלת גלגולין דיליה אינון תלת אבהן, דעליהו אמר (איוב לג בט) הן כל אלה יפעל אייל פעים שלש עם גבר, איהי ישועה דיליה, גואלה דיליה, בגין דקודשא בריך הוא ליה רשותא לאפקא מן גלוטא, עד דאיהי נפקת עמייה, היא נבואה דיליה, נבואה בלילא שית דרגין מסטרא דאת ו' דאיהי עמודא דאמצעיתא, ואיהי חלום אחד משתיין בגבואה, ומאי שתין אלא לית שיב"ה (נ"א שינה) פחותה משתיין, ודא ישראל סבא, דסליק באת ו' שית זמגין עשר דאיהו שתין.

ואיהי יראה מסטרא דشمאלא, אהבה מסטרא דימיבא, ואיהי תורה מסטרא דעמודא דאמצעיתא, ואיהי אنبي מסטרא דאימה עללה דאחידא בימינא, בגין דאנכ"י איהו כס"א בחושבן, ואתمر ביה (ישעה טז ח) והוכן בחסד כסא, ועלה אמר (שמות כ ג) לא יהיה לך אללים אחרים על פני, מסטרא דסמא"ל ונחש דאיןון אללים אחרים.

ואיהי פסח מסטרא דימינא, ואיהי ראש השנה מסטרא דشمאלא, ואיהי מצה פרוסה מסטרא דشمאלא, ואיהי מצה שלמה מסטרא דימינא, בגין

דסטרה דצפון לאו איהו שלים, ובגין דא מצפון תפחה הרעה (ירמיה א יד), והיא (מצה) מצוה באת ו' מסטרה דעומדא דאמצעיתא.

ואיהי שבועות מסטרה דעומדא דאמצעיתא, שבעה שבועות ודי אית בהן שבע שבתות, ובהן מ"ט יומין, כחוشبן מ"ט אתוון דקריאת שמע, דאיןון שמע ישראל וכו', ברוך שם וכו', ביום חמישין שריא שכינתה עלאה בה, ואתקראiat מתן תורה, ועומדא דאמצעיתא איהו תורה דאתיהיבת בחמשין יומין דשבועות, ועליה אמר בן חמישים לזקנה (נ"א לבינה), בהיא דאטמר בה כי זקנה אמה, ועליה אמר (משל ב ג) כי אם לבינה תקרה, בגין דאייה ה' וסליק באת י' לחמשין חמיש זמגין עשר, ועליה אמר בן חמישים לזקנה, בהיא דאטמר (שם כג כב) אל טובו כי זקנה אמה, ו' בן י"ה.

וזמגין אתקראiat ס' סתימא, ואטמר בה בין ארבעים לבינה, (בד לא אייה) בשותפה דאת י' אתקראiat ארבעים, ואיהי עלמא דאת דלית ביה אכילה ושתיה, וכן סליק משה לגבה אמר ביה (שמות כד יח) ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה וגומר.

מתן תורה דא שכינתה תחתה, ועליה אמר ישמה

משה במתנת חלקו, בגין דאייה דוגמא דעתו
 דאמצעיתא, ועוד שבועות על שם מלא שבע זאת
 ונתנה לך גם את זאת (בראשית כט כז), מלא שבוע זאת דא
 שכינתה עללה, (מלא שבוע ה' מלא י"ה), דאתמר ביה (שםות
 יז טז) כי יד על כס יה, ונתנה לך גם את זאת דא
 שכינתה תתאה ה' צערא, מלא דכלא עללה ותתאה
 דאו, איהו מלא י"ה לעילא, דאייה מלאה אלהים,
 ועלה אתמר (רות א כא) אני מלאה הלבתי, מלאה הלבתי
 לטורא דסני, ובגלוותא ריקם השיבני יהו"ה (שם) ואיהו
 מלאה ה', ובה (נ"א וביה) (תהלים קד כד) מלאה הארץ קביה.
 ושכינתה תתאה איה סופיה, כ"ז ה"ס, דאייה יהו"ה
 אדני, כללא מתרין שמהן, סופה חבורא
 דתרוייה בגונא דאiahדובה, בגין דאייה פלה
 דיליה, ואיה בת שבע כללא דשביעי ממי סופה, וכד
 גטלא מאיפה עללה דאייה שמחת תורה שמחת בית
 השואבה, ואיה חופה דיליה, אתקריאת שמיני חג
 עצרת.

בזהו זמנה דשמחת תורה שווין (נ"א שריא) עטרה
 בראש כל צדיק לעילא, כמה דאת אמר (שיר ג
 א) בעטרה שעטרה לו אמו, ביום חתונתו וביום שמחת
 לבו, ביום חתונתו דא שכינתה תתאה, ביום שמחת

לבו דא שכינתא עלאה, והכי צרכין ישראל לאתעטרא בכלא (נ"א בלהו) בעטרא על רישיהו (דףנו ע"ב) ביומא דשמחת תורה. ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפotta תמרים וכו' (ויקרא כג מ), אטרוג איה שכינתא תחתה, ודמיא ללבא דאייה לשמאלא דאייה גבורה, ובגין כד צרייך בר נש לנטה לאטרוג בידא שמאלא וצרייכא למחיי אטרוג דמיא ללבא שלימא בתיהם דיליה, בגין ההוא דאטמר ביתה (בראשית כה כז) ויעקב איש תם, למחיי שלימא עמייה, וכמה דלית פסול ביעקב דלעילא, כן צרייך שלא יהא פסול באטרוג, לקיימה קרא (שיר דז) כלך יפה רעתית ומום אין בה, ואם היא ירока היא משובחת יתר, בדוקנה דהות אסתר יקרקט, דאטמר בה (אסתר ה א) ותלבש אסתר מלכות.

וatkriyat הדשה על שם הדס, והדס אית ליה תלת הדzin, לאשתכללא בתלת אבן, וatkriyat ערבה מסטרא דתrin שפווון דאייגון למודי יהו"ה, וatkriyat לולב מסטרא דח"י עלמין, דאייהו כליל ח"י ברכון דצלותא, ולקבליהו עבדין ח"י בענוועין בלולב בשית סטרין, תלת לכל סטרא וסטרא,

שית סטראן דכלילן בגופא דאייה עמודא דאמצעיתא,
 דלולב על שמיה אתקרי ל"ז ל"ב.
 ואיבון בענוועין ח"י ד' זמגין, דסלקין ע"ב, ואיבון ח"י
 בענוועין בהודו ליהו"ה תחלה וסופה, ח"י באנה
 יהו"ה הוועעה בא, הא ע"ב, ואיבון תלין מן ד' דאייה
 שכינפה, וצדיק בה אתקרי ד' זמגין ח"י ח"י ח"י
 דסלקין ע"ב, מסטרא דתלת אבן, ושכינפה
 דاشתפת עמהן, דאיון ח"י (פרקין) בדרכעא ימיגנא,
 וח"י בשמאלא, וח"י בגופא לגבי שדרה, וח"י בברית
 מילה, ואיבון ו' סטראן טריין דרוועין דמלכא, וטריין
 שוקין דמלכא, דאיון טרי נבייאי קשות, וגופא וברית
 הא שית, ח"י בענוועין לךבל ח"י חולין דשדרה
 מסטרא דגופא, וכל דא מסטרא דאלגנא דח"י,
 ומסטרא דאלגנא דטווב ורע.

אתרוג דמי לאציקייא, וחדס לבינויגים, וערבה
 לרשיים, ושכינפה אתרמר בה (תהלים קג יט)
 ומלכותו בכל משללה, אף על גב דאתמר בה (משל ג יח)
 עץ חיים היא למתזיקים בה, איה שלטה על עץ הדעת
 טוב ורע, מסטרא דיליה היא קריבא למלכא, (נ"א
 וסטראן אלין לומגין איה נוקבא קריבא למלכא), ה"א הוא

דכתייב (ויקרא טז ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש מטרא דימינה, לזמנין איה רחיקא מגיה מטרא דשמאלא, ואל יבא בכל עת אל הקדש, מטרא דימינה איה לא מקבלא טומאה, טוב הוא ימינה, אבל אחרהא טוב מקבלא טומאה מרע ומהו אטר דלית לייה קרייבו, נ"א אל הקדש איה לא מקבלא טומאה, אבל אחרהא טוב מקבלא טומאה מרע ומהו אטר דלית לייה קרייבו, ותמן צרייך קורבנא לקרבא, וקטרת לרוחקא רוח הטומאה מההוא אטר, ולקרבא זכותא לשמאלא גבירתא, ולרחובא שפחה מתמן, ובגין דא כל שמהן אית בה.

ואתקרי שדרה אחר מטרא דסיהרא, ומטרא דעמודא דאמצעיתא אתקרי קדם, ורוא דמלה אחר וקדם צرتבי (תהלים קלט ה), ובגולותא השיב אחר ימינו מפני אויב (אייכה ב ג), Mai אויב דא סמא"ל, אבל אלהים אחרים אינון לאחר, ובгин דלא יסתפלון בשכינתא דאייה למערב דאייה אחר, שי לה בימינה, ובгин דא אסור לצלאה למערב דאייה אחר, בגין דתמן אלהים אחרים, ותמן שם המות שבתאיי, ובгин דהות בקדמיתא למערב וחזרת לימינה, שאליין עליה אלהים אחרים שבתאיי אי שבת, שבתאיי אתוון דיליה אי שבת.

וְצִרְיכֵין יִשְׂרָאֵל לְשַׁנִּי לְהָאֲטֵר וַיְשַׁמֵּא וַעֲזַבְדָּא, וְדֹא
אֲיוֹהוּ שְׁפֻויּ מִקְומָ וַיְשֻׁנוּ הַשָּׁם וַיְשֻׁנוּ מִעְשָׁה,
בְּגַין דֶּלֶא אֲשַׁתְמֹדָע בֵּיה אָוִיב דָאַיהוּ סְמָא"ל, וְדֹא
אֲיוֹהוּ הַשִּׁבָּא אַחֲרָ יְמִינָו וּכְוֹ, אֲם זְבָאַן (זְבָאַן ע"א) לַנְטְרָא
שְׁבָתָ, צְרִיךְ לַשְּׁפֻויּ לֵיה מִיּוֹמִין דְחֹלָא בְּלִבּוֹשִׁין
וּמִיכְלָיִן דָאַיבָוּן עַנְג שְׁבָתָ, דָאָם הַוָּה רְגִיל לַמִּיכְלָל תְּרִי
סְעִוּדּוֹת בְּיוֹמָא דְחֹלָא, בְּשְׁבָתָ אַכְיל תְּלַת, דְכַתִּיב (שם
טו כה) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהֵי הַיּוֹם, כִּי שְׁבָת הַיּוֹם לִיהוּה
הַיּוֹם לֹא תִמְצָא הוּה בְּשָׁדָה, וּבָכָל אַצְרִיךְ לַמְעַבָּד בְּשְׁבָת
תוֹסֶפת, דָאָם הַוָּה רְגִיל לַמִּיכְלָל בְּיוֹמָא דְחֹלָא גַּהְמָא
וְחִמְרָא, יוֹסִיף בְּשְׁבָת בְּשָׁרָא, דֹא תֹסֶפת שְׁבָת.

שְׁפֻויּ מִעְשָׁה, דָאָם הַוָּה רְגִיל לַמְעַבָּד עַזְבָּדָא בְּחוֹל, לֹא
יַעֲבִיד בְּשְׁבָת, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (שם כ ט) שְׁשָׁת
יָמִים תַּעֲבֹד וּכְוֹ, שְׁפֻויּ הַשָּׁם לְכָל יוֹמָא קָאַרִי לֵיה
מִעְשָׁה, כִּמָה דָאַת אָמֶר (יחזקאל מו א) שְׁשָׁת יְמִי הַמִּעְשָׁה,
וְלִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי קָאַרִי לֵיה שְׁבָת, דָאַיהוּ הַשְּׁבָתָת מִעְשָׁה,
בִּיטּוֹלָא דַעֲזָבָדָא, שְׁפֻויּ מִקְומָ, אֲם הַוָּה רְגִיל לְאוֹקְדָא
נוֹרָא בְּחוֹלָא, דִישְׁגַּנִּי וְלֹא יוֹקִיד לֵיה בְּשְׁבָתָא, הַדָּא הוּא
דְכַתִּיב (שם לה ג) לֹא תַבְעִרוּ אַש בְּכָל מַזְבֹּחַתְיכֶם בַּיּוֹם
הַשְּׁבָתָ.

וְעוֹד אֵית שְׁיבָויּ, דְצְרִיךְ לַשְּׁפֻות מַעֲבָדָא לַמְטָרָגִיתָא,

דלא יהון שוין, דמטרוניתא איה מקומו דקודשא בריך הויא, צרייך לשבות למלפא, הדא הוא דכתיב (אסתר ב ט) וישגה ואת בערותיה, ביום השבת, דאשטי יומא דשבתא מיום דחול דשלטה ביה עבדא דמלפא. ועוד מושבותיכם מושב דבר נש איהו מקום דיליה, ועוד שבוי מקום, לתקנא ביתא בשבתא תוספת מבחול, ועוד שבוי מעשה אם הוא עציב בחולא, דיהא חדי בשבתא, ואם אית ליה קטטה בחולא עם בר נש או עם אתתיה, דיהא ליה שלמא עמה בשבתא, ובדא לית רשו לךרא לסמ המות חללה, ולבעלה דאייה אל אחר חולול שבת, (לית לו רשו לךרא), ובגין דא אמרו קדמיא, אם ישראלו הו מקיימין שבת אחת מהלבת (נ"א שתי שבתות בהלבת), מיד הו בגאלין.

ובך צרייך לשביי בגר דליך, ובמטה מוצעת, ובפתחורא, בגונא דא אם הוה רגיל ביומי דחול לאלקא שרגא בפתחילה חד יוסיף בשבת תנינא, ובפתחורא אם רגיל לברכה המוציא על נהמא חדא, בשבת יוסיף תנינא, דאיןון בגונא דלחם משנה, מטה הא אמר דאם הוה רגיל לשמש ביום דחול באקטה עם אתתיה ובפרודא, לא יזדווג לאתתיה

בשבטה אלא בשלמא, ובגין דא תלמידי חכמים עונתנו מליל שבת לליל שבת, וצריך לשינוי שבת מיום דחולא בכלל, ואם אית לו שlama בכל שית יומין דחולא, יעבדון תוספת בשבטה בפיוסא דא לדא בריחמו סגי, בגונא דלעילא, דאתמר לגביה שכינתה (שיר ה ב) פתחי לי אחותי רעתני יונתי תמתני, בתוספת מלין דפיוסא, בגונא דא צרייך בר נש לפייסא לאתתיה בשבת בתוספת מלין דפיוסא.

ובזמנא דאלhim אחרים חזין בשבת שנוייה בכלל, לית לו רשו לקרבא, הדא הוא דכתיב (במדבר א נ) והזר הקרב יומת, בגין דקדש היא לכם מחלליה מות יומת, בגין דא אתמר בקרא (ויקרא יט ג) את שבתו תשמورو וגומר, ובאלין תוספת אתקריאת שכינתה מוסף שבת, וכד מתרחקין מינה כל דרגין דחול, ולא אית רשו נוכראה בשבת, לאעלא בין קודשא בריך הוא ישכינתייה, איהי אתקריאת קדושה דיליה, וכד מברכין לה בברכת מזונא אתקריאת ברכה דיליה, ובתרויהו איהי יהוד דיליה, כליה דיליה, בההוא זמנה איהי שבת שקולה מכל אוריותא.

ושרגא איהי דיוקנא דמנורתא, וצריך לממיין לימיינא, ועלה אתמר הרוצה להחפים ידרים, ופתורא

דשְׁבַת צָרִיךְ לְמַהֲיוֹ לְשֵׁמֶאלָא, וְעַלָה אַתָּמָר הַרוֹצָה לְהֻעָשֵׂר יַצְפֵּן, מְטָה בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם, וְשַׁבַת אִיהוּ אָזְבָת בְּרִית מִילָה, אָזְבָת דִּתְפָּלִין, מִאָנוּ דִמְחַלֵּל דָא כְּאָלוּ מְחַלֵּל דָא, תִּפְלִין דִּרְישָׁא לְקַבֵּל זִכּוֹר, תִּפְלִין דִּיד לְקַבֵּל שְׁמָוֹר, מִה רְשׁוֹת הַרְבִּים אִיהוּ חַלּוֹל שְׁבַת, אָוֹף הַכִּי אָזְבָת בְּרִית אִיהָן חַלּוֹל דִילִיה זָוְנה, וְדָא רְשָׁוּ בְּוֹכְרָא, לִית פְּקִידָא דְעֵשָׂה וְלֹא תַעֲשָׂה דָלָא (דף ע"ב) אַשְׁתַּפְחָה בְּשְׁבַת, וּבְגִין דָא שְׁבַת הִיא שְׁקוֹלָה כְּכָל אָוּרִיִּיתָא כְּלָה.

וּכְנָשְׁכִּינְתָּא תִּתְאַה אַתְקָרִיאָת שְׁוֹפֵר, מִסְטְּרָא דְשְׁכִּינְתָּא עַלָה דִאִיהָ שְׁוֹפֵר גָדוֹל, תִּקְעַ בְּשְׁוֹפֵר גָדוֹל לְחִירּוֹתָנוּ, תִּקְעַ שְׁוֹפֵר אִיהוּ לְשׁוֹן תִּקְיָעה דָוְדָא שְׁכִּינְתָּא תִּתְאַה אִיהָ תִּקְיָעה דְקִידְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא מִסְטְּרָא דִימִינָא, וְאַתְקָרִיאָת שְׁבָרִים דִילִיה מִסְטְּרָא דְשֵׁמֶאלָא, וְאַתְקָרִיאָת תְּרוּיעָה דִילִיה מִסְטְּרָא דְעַמּוֹדָא דְאַמְצָעִיתָא, דִאִיהָ דְעַת, וּבְגִין דָא אַתָּמָר (תהלים פט טז) אָשְׁרִי הָעָם יוֹדֵעַ תְּרוּעָה, יוֹדֵעַ בְּדַעַת, דָאַתָּמָר בְּיַה (משל ג' ב') בְּדַעַתוֹ תְּהוּמוֹת בְּבָקָעָו, וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמְלָאוּ (שם כד ד'), אִיהָ שְׁוֹפֵר, וּקְוִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קֹול הַשְּׁוֹפֵר, וּבְזַמְנָא דְהִיא סְלִקָּא לְגַבְיהָ בְּתִלְתָּ קְטָרִין אֶלְיָין, אַתָּמָר בְּיַה (שםות יט יט) וַיְהִי קֹול הַשְּׁוֹפֵר הַוְלֵךְ וְחַזָּק מַאֲדָר, הַוְלֵךְ בְּתִקְיָעה, וְחַזָּק בְּשָׁבָרִים, מַאֲדָ בְּתְרוּעָה.

ואיהי יום הכהפורים, וכד אתקשת קדמיה בלבושין שפירין לאינון לבושי כפרה, אתקריאת ציז דיליה, מנגפת דיליה, אבגט דיליה, איהי כלילא מארבע בגדי לבן מסטרא דימנא, ומארבע בגדי זהב מסטרא דשMAILא, בההוא זמנה אתקשת באליין לבושין בכפרה אמר בה (אסתר ה א) ותלבש אסתיר מלכות, ובהווע עאלת לפני ולפנים, הדא הוא דכתיב (שם) ותעמוד בחצר בית המלך הפנימית, ובহווע בשאה חן בעיגנו, רוזא דמלחה וראיתיה לזכור ברית עולם (בראשית ט טז), ומיד אדב"י שמעה אדב"י סלה אדב"י הקשiba ועשה אל תאחר (דניאל ט יט).

פורים אתקריאת על שם يوم הכהפורים, העתידין לאותעגנא ביה, ולשבגוי ליה מעבוי לעגג, ומה דאייה שכינתא אסור ביה בעילת הסנDEL, בההוא זמנה אמר בה (שיר ז ב) מה יפו פעמיך בפעלים בת נדיב, ועפוגא וחדוה וכמה טבין מזומגין לגבה, ודא יהא בזמנה דפורקנא בעגלא.

ומאן גרים עבוי לשכינתא בגלוותא, אלא רוזא דמלחה ובכן אבא אל המלך אשר לא כדת (אסתר ד טז), בגין העאלת בלא בעלה, אתemer ביה (דברים לג) מימינו אש דת למו, דבטילו בה אוריותא, ודא גרים אבודא

דבית ראשון ושני, הדא הוא דכתיב (אסתר ד טז) ובאשר אבדתי אבדתי, ועם כל דא אף על גב דעתם ולא בעלה דאייה דברי תורה, עם כל דא עאלת באבון, דאיון שלש תימים לילה ויום דאתעפת בהון, ואינו סחدين דעליהם תא עאלת ביה למלא, הדא הוא דכתיב (שם ב יג) ובזה הבערה באה אל המלך, בערה ודאי באה אל המלך דאיש לא ידען אלא בעלה, וכמה דבערב היא באה בערה בתולה ודאי, הכי נמי בברק היא שבת בערה בתולה ודאי, ובה ערב ובברק פעומים קורין לישראל בעלה, וסחدين עלה שלא חליפת ליה היא ובנהא באחרא, ובגין דא ישראל אמרין בכל יומא שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד, שמ"ע אח"ד, שם אח"ד ע"ד, אח בטיר לה, בגין דא צראה יולד (משל יז יז), ועליה אמר (תהלים לב ז) אתה סתר לי, ברוך אתה בבוֹאך (דברים כח), יהודה אתה יודוק אחיך (בראשית מט כח), בגין דביה יהוה וביה ד', ביה אהיה בטירא.

ועליה אמר (אסתר ב ז) ויהי אמן את הדסה, הוא אומן דיללה ואיה אמונה דיללה, ודא אייה דאמר (שם ב) באשר היהת באמנה אתו, ולא נגע בה נוכראה דאייה אחשורו"ש, בגין דא עמה ודאי, ואייה סתיר לה מגיה, במא סתיר לה מגיה בפקודה דאייה קוצא

דעת ד' מן אחד, א"ח גטיר ד', דלא יתקרב לגבה אחר, הדא הוא דכתיב (ישעה מב ח) אבוי יהו"ה הוא שמי וכבודיו לאחר לא אתן, והאי נקודה איהי אותן ברית, דביה אשתלים א"ח לעשר, וביה אתעביד י', וממן דמשקר בברית מילה גרים לאסטלקא מיניה (דף נח ע"א) שכינפה, דאייה יהודא דקדושא בריך הוא, ושליט עלייה ש"ד דאייה אחר.

ודאי י' דשדי, איה קוצא מן ד' דאחד, ואם משקר עבר קוצא מן ד' מן אחד ואשתאר אחר, ובגין דא אמר קרא (שמות לד יד) לא תשתחוה לאל אחר וגומר, ובזהו זמנה דשלטה על בר נש שיד דאייה אל אחר, אייה משתעבד ביה בכלל מיני עפיפין, וחובא דא גרים לישראל לאשתעבד בהון אומין דעלמא.

ומאן דגטיר אותן ברית בכלל אחר דאייה, בין בברית מילה, בין בשבת וימין טבין, קודשא בריך הוא גטיר ליה בגינה בכלל אחר, וממושיע עליי משגנואי, כגונא דמשה דאתمر ביה (תהלים צא א) בצל שדי יתלוון, וכגונא דאסטר דסתיר לה מאחשורוש דאייה ערלטמא, ושוויבאת ריהשבית (נ" אשדרית) בד'וקנאנדילה, הדא הוא דכתיב (אסתר ב יג) כל אשר תאמר וגומר, בערב היא

**באה ובבקר היא שבה אל בית הגשים שני, ואיהו בטיר
לה מהמן הרשע, הדא הוא דכתיב (תהלים לב ז) מצר
תזרני, דאייהו צר ואויב.**

ובגין האי קנאה דכסי קודשא בריך הוא באות דיליה
על אסתר, דאייה קדושה דיליה, דלא איה
קדושה פחות מעשרה, אתלבשו עשרה בתריין תתאין
בעשרה בניין דהמן, דתמן אל אחר, דהמן אמר ועשרה
אלפים כפר כספ אשכול וגומר (אסתר ג ט), וכלא לנטל
נוקמא מאסתר ואומתא, דאתמר בה (שם ה א) ותלבש
אסטר מלכות, וקודשא בריך הוא מסר לון בידה
ובידא דאומתא, ותלו אותו ואת בניו על העץ (שם טכח),
ואיהו עבד עץ גבורה חמשים אמה, וקודשא בריך הוא
בטיל נוקמא מפיה ומנביו שכינתא עלאה, דמחאת
למצראי חמשים מכות.

ועוד שכינתא אתקריאת צדקה, וקודשא בריך הוא
בעל צדקה, וגבלה תא איה עניה, ובנהא עניים,
וקודשא בריך הוא כביבול איה עני כד איה בר
מאתרים, וגבינה אתמר (ישעה לג ז) הן אראלם צעקי חוצה
וכו, ובאן אתר איה עני ואיה עניה בצדיק דאייהו
ברית, וגבין דחאבו ביה ישראל למתא איהו נחר יחרב
ויבש (איוב יד יא) בבית ראשון ישני, ושכינתא איה ביה

חרבה ויבשה, בגין דאיגון גרמי דיתכונין מגיה מײַן על אין, ושביגתא אשთארת יבשה, הָדָא הוּא דכתיב (בראשית א ט) יָקוּם הַמִּים מִתְחַת הַשָּׁמִים אֶל מָקוֹם אֶחָד ותראה הייבשה.

וכל מאן דעבד צדקה במספנא גרים הוּא נָהָר דיתmeshׂ מען דאייה אימא עלאה, להשכות את הגון דאייה ד' דלה מספנא, ענג אייה יוּם שבת, ומאן דמקיים בה ענג שבת גרים לאשכחאה היה ד', וזהו עבי אטמל ואטקורי נָהָר, ומאן דאית ליה רשות למאבד ענג שבת ולא עבד, אתהפק ליה ענג לגגע צרעת, וחריב ביתיה ומוגיה, וכן עניה אייה אוריתא דעל פה ודא,iae ואייה קבלה כה מתקבל מא בעל צדקה, דאייה אוריתא דכתב, כה איזלט לגבייה לך קבלה אטקריאת הלכה, כה מתקבל מגיה אטקריאת קבלה, ובזהו זמגא אייה פלייגת מה דיהבין לה לעבדין דילה ולבניין ולעולמין דילה, כמה דאת אמר (משל לא טו) ותתן טרף לבייה וחק לבעורתיה, ומקבלין דין מן דין, מהו א דמקבלים מינה.

בעל קבלה אייה עמודא דאמצעיתא, ואייה קבלת מיניה, ובאן אחר קבלת מגיה בימינה, בגין דעליה אמר כי ימינה פשיטה לקבל שבטים, הלכה

איה מسطרא דשמאלא, קבלה (דף נח ע"ב) היא מسطרא דימינה, הלה בשמאלא לגביה בעלה, וקבילת מביה בימינה ונחתא מליא לגביה צדיק, ובגין דא (תהלים לו כה) לא ראיתי צדיק בעזב וכו', ובמאי) וכך נחתא מליא לגביה בעלה דאייה ו', בהר דאתמשך מעדן, ו' על بد' ועתעניתה, ומה דתוה צדק אתענית צדקה לגביה עני דאייה צדיק.

והו נחר עליה אטמר שמש בשבת צדקה לעניים, ועליה אטמר (משלו יד לד) צדקה תרומים גוי, ומה דתות צדק דיבנא, אתענית רחמי, וכל ספירן על שמה אתקראי, מאוני צדק אبني צדק אייפת צדק והין צדק (ויקרא יט לו), כד אתרחק מינה בעלה דאייה רחמי, מאוני צדק טרין דרוועין, אبني צדק טרין סמכי קשות, הין צדק צדיק, וכך עמודא דאמצעיתא מרחיק מינה אייה משפט, וביה בתיב (תהלים עה ח) כי אלהים שופט זה ישפיל זהה ירים, זה ישפיל מאן דגרים לאשפלה לשכינתא מתרה, וזה ירים מאן דגרים לסלקה לה מתרה, דחויבין דישראל אינון אשפילן לה למתתא, וזכוון דלהון סלקיין לה לתרה, הא זפאה אה מאן העbid זכוון לסלקה לה לתרה.

ועוד שכינתא אה שלווח ה зан, מאן קון דיליה דא

ירושלים, ולעילא קון דיליה ההוא דאתמר ביה (שמות לד ז) ובכח לא יבכה, ודא מטטרו"ן, עלייה אתמר אל תשככל בקנקון אלא במה דאית ביה, ודא איהו כי יקרה קון צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ (דברים כב ו), בכל עץ דא גוף וברית, צדיק איהו ברית ואיהו פ"ל, עץ דא עמודא דאמצעיתא, או על הארץ דא אימא תהאה, אפרחים תריין דרוועין, או ביצים תריין שוקין, והאם רבעצת דא אימא עלהה, שליח תשלח את האם דא אימא תהאה את ודי.

שליח תשלח, הדא הוा דכתיב (בראשית ח) וישלח את היונה מאתו, ואתמר בעקב (שם כז ל) ויהי אף יצא יצא, קיבל שליח תשלח, ואינון תריין דרוועין שביגריש"ן ואינון תריין תרוכין, ודא איהו שליח תשלח את האם, ואת הבנים תקח לך, אלין שת פרקיין דאיןון בתרי דרוועין, אשטארת ה' ד' בלוא ו', מאן גרים לה תרי תרוכין, אלא בגין דערין בנהא על פקודי אורניתא עשה ולא תעשה, הדא הוा דכתיב (ישעה נ יח) ובפשיעיכם שלחה אמכם.

וירסף שליח את היונה מאתו (בראשית ח י) דא עמודא דאמצעיתא, מאן גרים דא דאתפרקת מיגיה,

בגין דישראל עברו על אורייתא, ויחל עוד שבעת ימים אחרים (שם) (נ"א וישלח את היונה ולא יספה שוב), **דא ז', יומא شبיעאה דכליל שבע שבתות, ומאן גרם דאתתרכת מפיה,** בגין דעברו ישראל על אותן שבת **ויוםין טבין ואות ברית.**

מפטרא ד יצחק דאייהו ראש השנה, אמר ביתה (שם) **ותבא אליו היונה לעת ערב, ודא ערבית יצחק, ומפטרא דעתיך אמר בה** (שם) **והגה עליה זית טרף בפיה, וידע נח כי קלו המים מעלה הארץ, ובכל אחר שלא אשכח לחתא דיוקנא דבעל הארץ באורייתא, לא חות שרייא עליה, הדא הוא דכתיב** (שם ט) **ולא מצאה היונה מנוח לבה רגלה בגלותא, מיד דASHCHAH בעלה לרעיא מהימנא, שרייא עלייה ולא חזרת לתייה, הדא הוא דכתיב** (שם יב) **ולא יספהשוב אליו עוד, ועל דא אמר** (שם ב כד) **על פן יעוז איש את אביו ואת אמו וגומר, איהי אתדבקת ביתה ואיהו בה.**

בההוא זמנה ויפתח נח את חלון התיבה אשר עשה (שם כד), **ונפקו כלחו ואלו לגביהם יונה ובעל,** **ו אמר לגביהם ויפתח נח, מאוי ויפתח נח, אלא רמייז ותפתח ותראהו את הילד** (שמות ב כד), **אדני שפתה**

תְּפִתְחָה, וְדֹא יִשְׂרָאֵל דְּפִתְחִין בְּתִיּוּבָתָא בְּבִכְיָה, וּמִיד וְתְּחִמּוֹל עַלְיוֹ.

וְעוֹד שְׁכִינַתָּא אַתְּקָרִיאָת חָג, בְּכָל זְמָנֵין וַיּוֹמִין טְבִינֵן,
חָג דִּתְלָת רְגָלִין, דְּאַתְּמָר בְּהַזּוֹן (שְׁמוֹת כג יד) שְׁלַש (ז'
נֶט ע"א) רְגָלִים תְּחֻג לֵי בְשָׁנָה, וּבְגִינָה יְרָאָה כָּל זְכוּרָה,
לְקַיִם אָזְנָה זְכוּר וְשְׁמֹר זְכוּר לְזְכָר וְשְׁמֹר לְבִקְבָּה, כְּלָתוֹ
אַלְיָן דָּאָזְלִין לְאַסְטְּבָלָא (נ"א לְאַתְּבָלָא) בְּשְׁכִינַתָּא,
צְרִיכִין לְמִיחָב לָה דָוּרָנוֹא, הַדָּא הוּא דְכִתְיב (דברים טז טז)
וְלֹא יְרָאָה אַת פְּנֵי יְהוָה רִיקָם, וְצְרִיךְ לְמַחְדִּי בָה, הַדָּא
הָוּא דְכִתְיב (שם) וְשִׁמְחָת בְּחִגָּה, דָאִיהִי חֲדוֹא דְקוֹדְשָׁא
בְּרִיךְ הָוּא אַתְּקָרִיאָת, וּמְאוֹן דָאָזְיל לְמַחְמֵי לָה צְרִיךְ
לְגַנְּטָרָא גַּרְמִיה מַעֲצִיבָג, דָאִיהִי לִילְיָית חַשּׁוֹכָא עַצְבּוֹן
שְׁאֹל טְחוֹל, דָאִיהִי מָוִם, וְעַלְיהָ אַתְּמָר (וַיִּקְרָא כא יח') כָּל
אָשָׁר בּוֹ מָוֵם לֹא יָקְרָב.

אִישׁ בְּמִתְבָּנָת יָדוֹ דֹא שְׁכִינַתָּא עַלְּאָה, דַעַלְה אַתְּמָר
(משלוי בא יד) **מַתָּן בְּסִתְרָא יְכָפָה אָפָה, בָּגִין דָאִיהִי**
סְתִימָא, עַזְלָם הַבָּא קִרְבָּן לָה מִתְבָּנָה, וְעַלְה אַתְּמָר
יְשָׁמָח מְשָׁה בְּמִתְבָּנָת חַלְקָו, בָּגִין דִמְתָת אֱלֹהִים הִיא,
כְּבִרְכָת יְהוָה אֱלֹהִים אָשָׁר בָּתָן לְךָ דֹא שְׁכִינַתָּא
תִּתְאָה, חַד מִסְטָרָא דִימִינָא בְּרָכָה, וְחַד מִסְטָרָא
דְשַׁמְּאָלָא מִתְבָּנָה.

וועוד שכינתא איה חשבון תקופות ומצלות ומולדות
ויעבורין, ארבע תקופן דאתקריאו ארבע
תקופות, ולכל תקופה תלת ירחין, ובהו תריין עשר
מצלות, ואיבונן לקבל תריין עשר שבטיין דישראל, וככלא
אתקשר בהאי שמא אדב"י, איה שכינתא תפאה,
תקיפה באربع תקופין, לאיבונן מسطרא דשמאלא חזק
תקיה, לאיבונן אל"ף דלית נו"ן יו"ד, ובלהו תריין עשר
מצלות קשין מسطרא דדין, ובגין דמוזגא קא אתיא
מביהו, אמרו מארי מתניתין קשין מזוגותיו של אדם
בקרייתם סוף, דאתקרע בהו לתריין עשר קרעין.
לאיבונן ארבע תקופות תריין דרוועין ותריין שוקין, תריין
עשר מצלות תריין עשר פרקיין דאית בהו,
ולקבליהו תריין עשר ירחוי שתא, לאיבונן ו' ו' רזא
דעבורא ודא ירחא תלת עשר, דא א, ודא וא"ו, שתא
מתלת עשר ירחין, וביה צרייך להשוות שבת החמה עם
שנת הלבנה, וליחדא לון במלך האמצעי דאייהו
עמדודא דאמצעיתא, ואם בר נש ידע למגני ולהשוות
שנת החמה עם שנת הלבנה וליחדא לון, איהו ידע מתי
יהא פסח בחדש האביב, ובדא ישוון אבא ואמא ברא
וברחתא, הדא הוא דכתיב (דברים ד) ושמרתם ועשיתם כי
הייא חכמתכם וביבתכם, ושמרתם ועשיתם דא ויה, כי

היא חכמתכם ובינתכם דא י"ה ובמה יהונ שווין אבא
ואמא ברא וברתא, בא' דהוא כתרא עללה, דאמרה
סיהרא עללה, אי אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתיר
אחד, ובגיניה אמרין בשבת ויוםין טבין וברישׁי ירחין,
כתיר יתנו לך יהו"ה אלהינו מלכים המוגי מעלה,
מלך ומלכות.

ועוד איה מצות שחיטה כשרה בזרים (נ"א בגשים),
דאיבון בני נשא לדמיין לבערן, דאלין דלא
משתדל בואריתא צרייך למאבד בהון קרבניין
צלוותין, דיתקריבו לקודשא בריך הוא, ואם מתקרביין
בצלותין לקודשא בריך הוא, וסבלין כמה מכתשין,
הדא הוא דכתיב (תהלים מד בג) כי עלייך הורגנו כל היום
בחשבנו בצאן טבהה, אתה זיון זבחת עליו את
עלותיך ואת שלמיך וגומר (שמות כ כד), דדא שיזיב לוז
ממיתה דמלאך המות, הדא הוא דכתיב (תהלים לו ז) אדם
ובהמה תושיע יהו"ה.

ואלין דעובדי יהו כבערן דחקלא דأكلין שלא
צלוותין, מיתת הון יהא כבערן דחקלא, ושהיט
לוז מלאך המות מדה בנגד מדה, ולא עוד אלא בספין
פוגם קא שחית לוז, ואתקראי או נבללה, ועליהו אמר
(ישעה בו יט) נבלתי יקומו, מא' ספין פוגם דא סמא"ל אל

אחר, סְפִינָן פְּגֻם וְדָאי אַתְקָרִי, וְאֵיהֶ פְּגִימָה סִמְמָות, טְרִיפָה וְגַבְלָה. (דף נט ע"ב) וּכְיוֹן דָא תִּיְהִיבּו בַּיְדֵיהֶן כִּבְרָ קְבִילָו עֲבַשְׁיָהו, וּבְגַיְן דָא גַּבְלָתִי יְקוּמוֹן, וְכָל סִירְכָּאָן דִּסְמָם הַמְּמוֹת אַיְנוֹן רְגָלִין דִּילָה, וְעַלְיִיהו אַתְמָר (משלוי ח' ח) רְגָלִית יְוַרְדוֹת מְמוֹת וְגַמָּר, וּאַיְנוֹן ח"י סְרָכוֹת, עַלְיִיהו כתיב (בראשית ח' כא) וְלֹא אָוְסִיף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת כָּל ח"י כְּאֵשֶׁר עֲשִׂיתִי, לְאַיְנוֹן דְמַצְלִין ח"י בְּרָכָאָן דְצָלוֹתִין, (ומאן גָּרִים דְמַי טְוָפְנָא מְתַנְגְּרִין, מאן דְאַרְיךְ מֵיא דְזָרָע בְּרִית מִילָה בְּגַדָּה שְׁפָחָה גּוֹיָה זֹנָה) וְלֹעֲלָם וּוֹרְדָא בְּכָל אֶתְר דְתִתְסְרָךְ טְרִפָּה וְאֵינהֶ חַיָּה, דְבָכְל אֶתְר דְתִתְסְרָךְ בְּבָר בְּשׁ בְּחוּבִין דִּילָה קְטִילָת.

וְעוֹד שְׁכִינְתָּא אֵיהֶ מְצָוֹת אָסִיפָת נְבוּנִים יְמָא דְאַוְרִיִּתָא, דְאַתְמָר בְּהַוּן דְגִים וְחַגְבִּים אַיְבָן טְעוֹגִין שְׁחִיטָה, וּאַיְנוֹן תַּלְמִידִי דְבִי רַב דְמַתְרָבִין בְּיְמָא דְאַוְרִיִּתָא, דְעַלְיִיהו אַתְמָר אָסִיפָתָן הִיא הַמְּתָרָת אָתוֹן, הַדָּא הוּא דְכַתְיב (במדבר יא כב) יָאָסָף לָהֶם וּמַצָּא לָהֶם, הִיא הַמְּתָרָת אָוֹתָם מְשִׁחִיטָה וְדָאי.

וְגַדְפּוּ דְשְׁכִינְתָּא אַיְנוֹן בְּפֻזְזִי דִם חַיָּה אוֹ עֹוף, דְאַיְנוֹן בְּגַפְיִי יוֹנָה, וְאַלְיִין אַיְנוֹן בְּגַפְיִי מְצָוָה, דְמַכְסִין עַל דְמִיהָן, הַלָּא שְׁלַטִין עַלְיִהו בְּלֵבִין דְאַגְּנוֹן חַצִיפִין, דְאַיְנוֹן מְלָאָכִי חַבְלָה (וּבְלָהָה), וְדָלָא אַשְׁתָמֹדָעָן בְּהַוּן

מְאֵרִי חָזֶבֶן, (הרי) **הַכִּי הַדָּם הַוָּא הַנֶּפֶשׁ,** **וְעַפְרָא דְמַכְסִיא**
עַלְיוֹ רַמְיוֹן (דברים לב מג) **וּכְפֵר אֲדָמָתוֹ עָמוֹ.**

וְעוֹד **שְׁכִינַתָּא אֵיהִי בְּדִיקַת סִימְגִי חַיָּה אוֹ עֹזֶף,** מִבְנֵי
בְּשָׂא דְדָמִין לְחַיּוֹן וּבְעִירֹן וּעֲופִין, **דְעַלְיִיחּוֹ**
אַתְמָר (שמואל א יד לד) **וְשַׁחֲטַתָּם בְּזֹה,** בְּדֹוק כְּמוֹ זֹה, **דְאַינְנוּ**
סְבָלִין מְכַתְּשִׁין, **כִּמְהָא דְאַוְקְמוֹהוּ כִּי עַלְיִיךְ הַוְרָגְנוּ** כָּל
הַיּוֹם (תהלים מד כג), **וּבְכָל יוֹמָא לְאַמְגִיחֵין צְלָוֹתֵין,** וּבְדִיקָה
לוֹזָן קָוְדָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא בְּכִמָּה מְכַתְּשִׁין, **וְאַמְרֵין זֹה לְזֹה**
בְּצְלָוֹתֵין, **קָוְדָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא פְּרִיךְ לְזֹן מְדִינָא דְבָעִירֹן**
וְחַיּוֹן דְאַרְעָא, **וְאַעֲילָל לְזֹן לְמַהְיוֹן לְזֹן חֻולְקָא בְּמַלְאָכִיא,**
דְאַינְנוּ חַיּוֹת הַקָּדֵשׁ, **דְקָרָאנָן זֹה לְזֹה וְאַמְרֵין קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ**
קָדוֹשׁ, **דָא אֵיהַוּ (קָדוֹשׁ)** **דְאַתְקָדֵשׁ שְׁמִיהַ קָוְדָשָׁא בְּרִיךְ**
הַוָּא עַל יָדֵיהַ, **וַיְהָא לֵיהַ חֻולְקָא בֵּיהַ.**

וְעוֹד **וְשַׁחֲטַתָּם בְּזֹה דָא אַלְפַת דְלִית גוֹזֵן יוֹדֵד,** **דְבִיהַ**
דָן קָוְדָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא כָּל נְזִיקִין, **וְעַל כָּל אַלְיִין**
דְקָטְלִין חַד לְחַבְרִיהַ, **וְעַל כָּל אַלְיִין דְגַזְלִין יְהוּ"ה אֵיהַ**
דָן, **דְאַתְלֵבֵשׁ בְּתָהוֹ וּבָהוֹ וְחַשֵּׁךְ וְתָהוֹם,** **וְדָן בְּהֹן אַרְבָּעָ**
מִתּוֹת בֵּית דִין, **וְהָא אַוְקְמוֹהוּ בְּלָהּ בְּאַתּוֹן,** י' **גַּחְלָת,**
וְשַׁלְחוֹבָא, **הַ"ה גִּוְגִין וְנְהֹרִין דְבָנָרָא** **דָא אֵיהַ שְׁרֶפֶת,**
(דברים ד כד) בַּי יְהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר אָוָכְלָה הַוָּא, **סְקִילָה**
בְּתִלְתָ אֲבָנִין י' י' י', **וְאַיּוֹן יְהוּ"ה כ"ו,** **וְד' אַתּוֹן י' י'**

י', הַרג בְּחֶרְבָּא, י' רִישָׁא דְּחֶרְבָּא, ו' גּוֹפָא דְּחֶרְבָּא, ה'ה
תְּרֵין פְּפִיּוֹת דִּילָה, חֲנָק ו' (ס"א נ') אַתְעַבֵּיד חֻוֶּט כְּגַוְנוֹא
דָא זַרְקָא וְעַלָּה י' דַעֲזָקָא בְּחוּטָא לְמַהֲוִי בְּרִיךְ לְהַעַל
צַוָּאָר, וְרוֹזָא דְמַלָּה (בְּמִדְבָּר כו'ג) אַבְינָנוּ מַת בְּמִדְבָּר, מַק"ף
וְהַולְ'ךְ אַבְינוֹן ה'ה, חַד מַקְפָּה לֵיה וְחַד הַוְלָה, עַד דְּחַנְקֵין
לֵיה, וּבְגַיֵּן דָא אָמֵר קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, רָאוּ עַתָּה כִּי
אָנָי אָנָי הוּא, אָנָי אָמִית וְאַתְּחִיה, מְחַצֵּתִי וְאָנָי אָרְפָּא
וְאָנָי מִידִי מִצְיָל (דברים לב לט).

ו' עַז, גְּבוּהָ חַמְשִׁים אַמָּה דָא ה' דְּסַלִּיקָת בֵּי לְחַמְשִׁין,
זַרְקָא קַו דְּחַנְקָת בְּתִלְתָּ אַתְּוֹן, דְּשְׁכִינָתָא תְּתָא
אַיִּהֵי דָן אַרְבָּע מִיתּוֹת בֵּית דִין, אַיִּהֵי חַנְקָת לְחַיְיבָא,
וְהַרְגָּלָן, בְּשִׁרְפָּה וּסְקִילָה, וּבְגַיֵּן דָא רָאוּ עַתָּה בֵּי אָנָי
אָנָי הוּא, הַדָּא הַוָּא דְּכַתִּיב (וַיָּקֹרְאָ כו' כה) וַיִּסְרַתִּי אַתָּכֶם אָפָּעָ
אָנָי וּגְמָר, וּכְמָה דְּבָשְׂמִיה קָטִיל לְמַאן דְּאַעֲבָר עַל
בְּרִיתּוֹת וּמִיתּוֹת בֵּית דִין דְּאֹרְיִיתָא, הַכִּי מְסִי וּמְתִיחָה
בְּשִׁמְיה לְמַאן דְּמַקְיִים לָזָן.

וְעוֹד מִצּוֹת גְּזֹלוֹת הָעֲנֵי בְּבַתִּיכֶם דָא שְׁכִינָתָא, דְמַאן
דְּגַזְוִיל צְלֹוֹתָא דְאַיִּהֵי צְדָקָה לְצְדִיק ח"י עַלְמָין,
כְּלִיל ח"י בְּרָכָאָן, פָּאַלוּ גְּזֹיל לֵיה חַיִים דִילִיל הַדָּא
שְׁכִינָתָא, דְאַתְּמָר בָּה (קהלת ט) רָאָה חַיִים עַם אֲשֶׁר
אַהֲבָת, וּבָנָן מַאן דְּגַרְעָ מְעַנְגָּ שְׁבָת, פָּאַלוּ גְּזֹיל לֵיה

שכינתיה דאייה שבת בת יחידה, ודא גרים דאתגוזילת מביה בגולותא, הדא הוा דכתיב (ישעה נ א) ובפשעיכם שלחה אמכם, ותיזבთא Mai ניהו והשיב (דף ס ע"א) את הגולה אשר גזל (ויקרא ה ג), דיחזיר שכינתא לאתרה, או את העשך אשר עשך (שם) דא קודשא בריך הוा דאתפרש מיניה, דשכינתא אתקריאת מצות עשה מסטרא דימינא, ומצוות לא תעשה מסטרא דשםאלא, ותורה אתקריאת מסטרא דעמדוֹת דאמצעיתא, וכל מאן דגוזיל או עשך באורייתא, ובמצוות עשה ולא תעשה, אבל גזל שכינתא מדרועוֹי דקודשא בריך הוा.

ובכן מסטרא דיסוד ח"י עלמין, אתקריאת מצות ברית מילה, מאן דגוזל בברית ואפיק זרעא מיניה לרשו נוכראה, אבל אפיק מרשות הייחיד לרשות הרבים, וגרם למחיי שכינתא נפקא מאטרה דאייה ארץ ישראל רשות הייחיד, וגללה אותה בין אומין דעלמא דאיןון רשות הרבים, הדא הוा דכתיב (ישעה נ יא) ובפשעיכם שלחה אמכם, ובגין דא לא תעsha את שם יהוה אלהי"ך לשוא (שמות כ ז), מאן שם יהוה דא שכינתא, לשוא דא עבודה זרה דגלהת פמן.

ועוד אייה תשובה يوم הקפורים, כלילא מעשרה ימי

תשובה דאיגנון י"ה, يوم הփורים דא ה' קלילא מחייב
צלותין, עשרה ימי תשובה דא י', לקבל שבים דא
ו"ה, כל מאן דחוור בתיזבטה פאלו חזר ו"ה עם י"ה,
יעקר לא לסקא כלא במחשבה דאייה יוד ה"א ואיזו
ה"א.

ובגורה תפין סמא"ל דאייה יציר הרע, וכל מאן
דייטגבר על יצירה פאלו הויה מתגבר גבורה
על סמא"ל בדינא לגבי בניו, ובגין דא אמרו מארי
מתניתין, איזהו גבור הכבוש את יצרו, מיי הכבוש,
כמה דאת אמר (בראשית א כח) וככשיה, דיהא כבושא תהות
ידיה, כלבא דאייה כבוש וקשר תורה ידי דבר נש.
וצריך בר נש לקבל לא עליה חמש עפניין, בגין עפני
דגרים לה' ועריא דגלה בגלותא, ואתקראית
עניהם סורה לא בוחמה, ואבא ואמא איבון נחתת
בימינא ושמאלא, לקבל לא בהון ו"ה, דאיגנון תורה
ומצויה, ורוא דמלה ושב ורפא לו (ישעה ו), ודא אייה
שובה ישראל עד יהוה אלהי"ך (הושע יד ב).

ועוד מצות פריה ורביה דא שכינתא, לא תהו בראש
לשבת יצרה (ישעה מה יח), כל תלמיד חכם דמנע
מיןנה עונת קראית שמע פאלו מנע מיננה ברכאנ
מלעילא.

שית סטרין איבנו דכלילן באת ו', דאייהו (בראשית א יא) עץ פרי עוזה פרי, מאן פרי דיליה י', דאת ו' אייה ענפה דאלנא, דאיתפרש לשית ענפין, ומשית לענפין דלית לון חושבן, י' אייה איבא על כל ענפה וענפה דאייהו ו'.

קם סבא ואמר רבי רבי חזור בה, אלנא הוא ו', איבא דיליה י' הבי הוא ודאי, אבל ענפו לעילא אייהו ה' עלאה ושרשו ה' תתאה, ומאן דאיתפרש ענפה מיגיה דא אייהו מקץ בנטיעות, והבי אתקצץ אייהו מעלה מא דין ומעלה מא דאתי.

ועוד מצוה לאות עסקא באורייתא يومם ולילה, הדא הוא דכתיב (יהושע א ח) והגית בו يومם ולילה, וכי יכול בר נש לאות עסקא באורייתא בכל יומי ולילי כל יומי, והא קידשא בריך הוא לית בא בטרוגיא עם בריותיו, אלא כל מאן דקרו קריית שמע בכל יום ערב ובקר, פאלו מקאים בו והגית בו يومם ולילה, כל פקידין אית מביהו דתליין בפרי אלנא, מביהו בענפין, מהונ בשרשין, מהונ באילנא, ובגין דא אתكريית אורייתא עץ חיים, וכל מאן דאכל מביה ואכל וחיה לעולם.

ואית אלנא לחתא, דענפו ושרשו וגופא ואיבא

דיליה, כלחו שם המות ודא סמא"ל, מאן דא עבר על אורייתא, אתשקייא מההוא אילנא ואטפרגס מיגניה, ועליה אטמר (בראשית ב יז) כי ביום אכלך ממנה מות תמות, ומפטרא דיליה חי צער.

וועוד שכינתא איה מצות העמדת מלכא, הדא הוא דכתיב (דברים יז טו) שום תשים עלייך מלך, ובכיקול כל זמנא דלית שכינתא באתרה לית מלכא, ובגין דשכינתא איה מלכות על בר נש, אטמר ביה שום תשים עלייך מלך, למשׁוּי ישראל בה כלחו בני מלכים. (דף ס ע"ב) דלית מלך بلا מלכות, דבגלוותא שפחה תירש גבירתה, ובזמנא דיי'תי משיחא אטמר (אסתר א יט) ומלכותה יתן המלך לרשותה הטובה ממנה, איה מלכויותה, איה כרסיה, איה עטרת דיליה, למלכא דאית ליה מאנא דיקר ואיה מhabba לגביה, לזמנין שי ליה עטרה על רישיה דא תפליין דרישא, לזמנין קשור ליה באצבעא ודא תפליין דיד, לזמנין שי ליה תהותיה ואתקרי כרסיא דיליה, לזמנין עbid מיניה לבושא.

ובען דאייה מרחקא מן מלכא, אטמר במלכא (ישעה ג) אלביש שמים קדרות, ושכינתא אמרת אל תראני שאני שחרחרת (שיר א), ובגין נשא דאינון שטיין

מִסְתְּכֵלִין בְּלֹבֶשׁ, וְאַחֲרֵנִין הַכִּי מִסְתְּכֵלִין בְּגֻפָּא,
וּבְגִלוּתָא כְּלַהוּן שְׂטִיעִין, אֲבָל פְּקַחָא חַכִּימָא אֲסַתְּכֵל
מַלְגָּאו, וְכֵד יִתְיִ פִּירְקָנָא אֲתִפְשֵׁט מַלְבּוּשִׁין דְּקַדְרוֹתָא,
וּזְרִיק לֹזֶן עַל אָוְמִין דְּעַלְמָא, הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב (שמות י כב)
וַיְהִי חִשְׁךְ אֲפָלָה וְגֹמָר, וְלֹכֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִיה אָוֶר
בְּמוֹשְׁבּוֹתָם.

דְּבָהָוָא זְמָנָא דְּאַתְּלִבְשָׁ בְּאַלְיִין לְבוּשִׁין, אֲפָמָר בְּיָה
(דברים לב כ) וַיֹּאמֶר אָסְטִירָה פָּנֵי מֵהֶם, לְבָתָר
דְּאַתִּפְשֵׁט מִבְּיִהוּ וַיִּירָא הָעָם אֶת יְהוָה (שמות יד לא), וְכָל
יְבוּקִין אֲחֹזִין לֵיה בְּאַצְבָּע, הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב (שם טו ב) זֶה
אֲלִי וְאֲנוּהָג, וּבְגִלוּתָא יִשְׁתְּחַשֵּׁךְ סְתָרוֹ (תְּהִלִּים יח יב), וּבְגִינִּין
דָּא אָמֶר דְּנִיאָל (דְּנִיאָל ב כב), יִדְעַ מָה בְּחַשׁוּכָא וּבְהַרְאָא
עַמִּיה שְׁרִיה, וּבָהָוָא זְמָנָא דָאֵיה בְּחַשׁוּכָא מִתְּלִבְשָׁ
בְּתָהוּ וּבָהוּ וּבְחִשְׁךְ וְתָהוּם, כִּיּוֹכָל אַתְּוֹן אַיְנוֹן בְּפְרוֹדָא
וְלֹא מִתְּיִחְדִּין תִּפְנוֹן, וּלְבָתָר דְּגַפְּיק מִבְּיִהוּ, וַיְהִי יְהוָה
לְמַלְךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יְהוָה אֶחָד וְשַׁמוֹ
אֶחָד (זבריה יד ט).

בָּהָוָא זְמָנָא כָּל חִינּוֹן יִתְעַרְוּן בְּגִגְוָנָא, וּכְנַפְיִים
פְּרוֹדוֹת מַלְמָעָלה לְקַבְּלָא לֵיה בְּחִדּוֹת, וּכְלַהוּן
יְהֻנוּ רָצִין וּשְׁבִין בְּגִגְוָנָא, וּשְׁלִיחָותָא לְגִבְיהָ, הַדָּא הוּא
דְּכַתִּיב (יחזקאל א יד) וְתְּחִיּוֹת רְצֹוא וּשְׁוֹב כְּמַרְאָה הַבָּזָק,

לברא לישראל, ובהו זמנא הלו את יה' מן הארץ תנינים וכל תהומות וגמר (תהלים קמץ ז), בלהו לעילא ולתתא מה דאתברי עד יתוש עירא, בלהו משבחין ליה, כי מלאה הארץ דעה את יה' כמים לים מכפים (ישעה יא ט), בהו זמנא יתקאים קרא, (עפניה ג ט) כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כלם בשם יה' וגמר.

בהו זמנא אתبني ביתא דשכינתא דאייה בית הבהיר על ידא מקדשא בריך הוא, דאתמר בה (זכירה ב ט) ואני אהיה לה נאם יה' חומת אש סביב, ואני אבנה איבנו אבגין טבין אתبني מינה, הדא הוא דכתיב (בראשית ל א) ואבנה גם אנכי מפנה, בטיעין קדישין, הדא הוא דכתיב (ישעה ס בא) נוצר מטעי מעשה ידי להתפאר, ובגינא דברי מקדשא תהא בנואה מפספא ודבאה אבגין יקירים, ותהא מركמא מכל צורא דעובד דבראשית, ועלה בהרא ירושלים לעילא, לעילא מركמא מכל מיני גוגין דבהורא, ורוא דמלחה ירושלים הבנויה בעיר שכבה לה יחדיו (תהלים קכט ג), דאנ Hera על גבוי.

בהו זמנא אתקים בישראל (ישעה ס ב) לא יבא עוד שמשה, וירח לא יאסף וגמר, ואתעד Shir

השירים בעולם, ואדליק גהורא על זיתא ושרגא,
דיישראל אינון פטילה, אוריתא משחא, שכינתא
שרגא, הדא הוא דכתיב (איוב כט ג) בהלו גרו עלי ראשי,
בזהוא זמגא אמר בשכינתא, וחלה נעלז (דברים כח ט),
בعلז דקדשה בריך הוא, לקיים בית של בעליך (שמות ג
ח), ואתייחד בשכינתה, דאתקריאת חליצה, ואיהו
חולץ הבעל, ולא צריכין לאתחברא בארכ בום
לעולם, דאתمر בה (רות ד) זואת לפנים בישראל וגומר,
שלף איש בעלו ובתנו לרעהו, מי בעלו דא כבויי,
ההוא דאתمر בית (שיר ד יב) גן בעול, אתפתח ההוא בעול
מפתחא, בגין דלפתח חטא רובץ (בראשית ד ז), את עבר
ההוא חטא ואתפתח תרעא, הדא הוא דכתיב (תהלים קיח
ט) זה השער ליהו"ה, ויחזון תפמן שכינתא, דאתمر בה
זואת לפנים בישראל.

דבר אחר זואת לפנים בישראל על הגאותה ועל
התמורה, על הגאותה דא שכינתא עלאה דאייה
עלאה, ועל התמורה דא שכינתא (ד"ס ע"א) תפאה, דאייה
תמורה בההוא דאתمر בית אל תמירני בו, ואינון ה"ה,
זואת דא בן ובת, ישראל דא אב, בגין דא למתתא אייה
תמודות אתוון יהו"ה באדנ"י, אבל לעלם דאתמי לית
תמורה, כמה דאוקמו מהאר מותגיין לא בשאני

נכְתֵב אֲנִי נָקְרָא, בַּעוֹלָם הַזֶּה נָכְתֵב בַּיהוּה וּנְקָרָא
בַּאֲדָבֵי, וּבַעוֹלָם הַבָּא נָכְתֵב בַּיהוּה וּנְקָרָא בַּיהוּה.
וְעַד שֶׁלֶף אִישׁ גָּעָלוּ, דָא גַּופָא דָאִיהִי אַתָּה כָּלִי
דִּילִיה, וְדָא מַטְטרוֹן, וְגַתְנוּ לְרַעַהוּ, דְּלוֹזָמְבִין
אַשְׁתַּפְחָה בֵּיה עַמְינָדָא דָאַמְצִיעַתָּא, וְלוֹזָמְבִין צְדִיק,
וְלוֹזָמְבִין שְׁכִינָתָא עַלְאָה אִיהִי תַּעֲזֵה בֵּיה, וְלוֹזָמְבִין
שְׁכִינָתָא תַּתָּא הִיא תָּמוֹרָה בֵּיה, וְדָא אִיהוּ גַּן בְּעוֹלָם,
וּבֵיה מַעַיִן חֲתוּם, דָאִיהִי שְׁכִינָתָא, י' כָּלִילָא מַעַשָּׂר
סְפִירָן, י' מַן מִיטְטרוֹן.

כָּל סְפִירָן פּוֹעָלִים בֵּיה בְּהָאִי עַלְמָא שְׁפָלה, וּבֵיה יְבוּם
וְחַלִּיכָה וְגַט פְטוּרָין, וְכָל אַתָּוֹן בֵּיה אַיְנוֹן תָּמוֹרָת,
כְּגוֹן מַצְפָ"ץ, וְאִיהוּ בְּעִילָת חָגִין וּזָמְבִין וַיּוֹמִין טְבִין,
בְּעִילָת דָּלָת בְּפָנֵי לוֹזִין, בַּיּוֹם הַכְּפֹרוֹתִים דָאִיהִי עַלְמָא
דָאַתִי, לֹא אַתְקָרֵי יְהוּה בַּאֲדָבֵי דָאִיהִי דִין, וְאִיהוּ
בָּעֵל, בְּעִילָת דָּלָת, וְאַיְנוּ נָוֶל הַדָּלָת, אֶלָא אִיהִי
פְּתִיחָא לְקַבֵּל שְׁבִים, וּבְגִין דָא יוֹם הַכְּפֹרוֹתִים אָסָור
בְּבְעִילָת הַסְּבָדָל, דָלִית יְחִידָא בֵּיה לְקוֹדֵשָׁא בָּרִיךְ הוּא
וּשְׁכִינָתָא, דְּלוֹזָמְבִין אִיהִי שְׁכִינָתָא, וְאַסְתָּלָק קֹדֵשָׁא
בָּרִיךְ הוּא, וְלוֹזָמְבִין קֹדֵשָׁא בָּרִיךְ הוּא, וְאַסְתָּלָק
שְׁכִינָתָא.

וּבְגִין דָא עֲונַת תַּלְמִידִי חִכְמִים בְּשַׁבַּת, דְּבִיוּמִין דְּחוֹל

דשליט מטטרו"ן אtmpר (יחזקאל מד ב) יתיה סגור ששת ימי המעשה, ביה יהיה סגירא תרעא, וביום השבת יפתח, יפתח תרעא, ותפיק מינה שכינתא לאתייחדא עם בעלה, ובהוּא זמְנָא אתקריאת כוס מלא, הַדָּא הוּא דכתייב (דברים לג כג) ומלא ברפת יהו"ה ים ודרום ירשה, דביוּמֵין דחול אתקריאת יבשה במטטרו"ן, הַדָּא הוּא דכתייב (בראשית א ט) ויאמר אלהי"ם יקוּ המים מפתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה.

ובזמנא דאתמליאת אtmpר עלה (תהלים קטו יג) כוס ישועות אשא ובשם יהו"ה אקררא, כוס איהי אלהי"ם בחשבן, דסליק לחשבן כבויי, במאית אתמליאת באת יי', ואתעבידת כוסי רוויה, וbegin דא כוס צרייך עשרה דברים וכו'.

קם רבינו שמעון ואמר, אם תחנה עלי מchnah לא יירא לבי, אם תקום עלי מלחה בזאת אני בוטח (תהלים כד), בזאת בודאי אני בעינא לאתתקפא, בהאי קרא דוד, כום דוד הוא זאת דילך לגבן, אהרן בהנאה כום משנתך הוא זאת דילך לגבן, הדאםר בה (ויקרא טו ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש, כום רעיה מהימנא לאגנא על זאת דילך, הדאםר בה (דברים ד מד) וזאת התורה אשר שם

משה, דהא כמה מאריך מגיחי קרבא קא אתין לאגחא עלה, קומו נביאי קשות דהא זאת דילכון לגבן, דקא הויתון מתבבאין, עלה אמר (ירמיה ט כב) אל ית hollow חכם בחכמהו ולאל ית hollow הגבור בגבורתו וגומר כי אם בזאת, זאת אשיב אל לביו על פון אוחיל לו (אייכה ג כא).
 קומו אבון מאריך דברית, דהא זאת הברית דילכון ביגננא, דאמיר בה (ויקרא כו מד) ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגומר, ובгинנה אמר קוידשא בריך הוא (שם יב) זכרתי את בריתך יעקב, קום שלמה מלכא דאנת שלם דילה, קומו למותי עוז לגבה בהאי קרבא, בער בער דאנת מאריך מפתחן דואצרים דמלכא, דכל מאני קרבא דמלך בא hon, קום אפתח היכלא, אדב"י שפתה תפתח, ופי יגיד שבחיי דמלך עלה, דהא היכלא (עלאה) דיליה איה, טול רשו ואפתח היכלא בגין יקרה דשבינתא.

פתח ואמר זרק"א מק"ה שופ"ר הולך סגולת"א, אדהבי הא עולימא קא בחיי (רעיא מהימנא פתח רב שמעון) ואמר, רעיא מהימנא אנת אייה מאריך דקירתא, דריעיא דואיל בעאנא, בגין דוביין זאבין ותיזון בישין דקא אתין למיכל עאנא. (דף סא ע"ב) ארחה דיליה למותי קירטה בהדייה לזרקה אבגין לגבייהו, למותי עאנא

בtier מחייב בישן קום נטיל קירטה בידך, פתח ואמר זרק"א, שכינתה קדישא, אנת הוא קירטה קדישא דקידשא בריך הוא דבך, איזדריקי תלת אבגין דאיןון סגולת"א, תלת אבגין יקירין דאיןון תלת אבהן, ואנת אבן יקרא על כלחו, תגא ברישא דכלחו, עלך אמר (תהלים קיח כב) אבן מסוי הבוגרים היתה לראש פנה, והאבן הזאת אשר שמתה מצבה יהיה בית אלהים (בראשית כח כב), אנת הוא דאתمر עלך (דניאל ב לה) אבגא די מהת לצלמא ויהות לטור רב ומלאת כל ארעה.

ואיה תגא בגונא דאם ברישא דחויטה דזרק"א, אבגא כלילא ומטעטרא (נ"א מוקלחת ומעוטרת) באבגא בריש עזקה, וכד אית ישראל משכילים בחכמה דאייה י' מחשבה עלאה, ידען לזרקא לה להאי אבגא דאייה בת יחידה, להויא אתר דאטגורת, בגין דברתא באבא אתעבדת, הדא הויא דכתיב (משל גיט) יה"ה בחכמה יסד ארץ, בחכמה דאייה אבא יסד ברתא דאייה ארץ הדום רגליו.

והויא חוט דיליה אייה ו', דאבגא דאייה תגא עטרה על רישיה, עטרה דספר תורה, ובגינה אמר ודאשתמש בתגא חלה, אייה בתר תורה ודאי, התלת בתריין איןון, בתר תורה ובתר בהונגה ובתר מלכות,

וכתר תורה (נ"א ובכתר שם טוב) על גביהו, והאי **אבנא** איה י' בריש א, ואיה י' בסופה, עליה אתמר (ישעה מו י) מגיד מראשית אחרית, ואיה (נ"א ואיה) יוד ה"א וא"ז ה"א (נ"א יוד ה"י וא"ז ה"ז), פليل עשר ספרון, דאיןון (ס"א דאייה) בעוז סופן בתחלתן ותחלתן בסופן.

קמו כליהו מארי מתיבתא ואמרוי, רעיא מהימנא כמה אנת תקייה לזרקה אבנא, זהא מטה לאתר דלית מאן דידע אתרהא, ומלאcin קדישין שאליין בגינהה איה מקום כבודו להעריצו, דלית מאן דידע מקומו, כד סלקא לעילא באתר דזריקת לה, עד דאמרין כליהו (יחזקאל ג יב) ברוך כבוד יהו"ה ממוקמו, אף על גב דאייה זעירא לחתא, לעילא לית לה סוף.

מאן יכיל לאגחא קרבא באתר דאנט תפנן, באבנא זעירא דזריקת אודעוזו רקיעין עד אין סוף, ומלאcin עד אין תכילת, וכל מארי מתיבתא כליהו אודעוזו ונפלו בנפילה אפים, מקיומיהו קדמיה, ואמרו וכי באבנא זעירא הא, כל שכן מאן גיח עמך בסיפה, דאתمر בה (תהלים קמט ו) רוממות אל בגרונם וחרב פיפורות בידם, דאייה קריאת שמע, חרבא דילך דאנט תקינות לך (נ"א לה), דבה קטילת למכרי, הדא הוא דכתיב (שמות ב יב) ויפן כה וכלה וגומר ויה את המכרי,

פ"ה וכ"ה סלקיין לחייבין אתוון, דמייחדין בהון לקידשא בריך הוא פעםים, שמע ישראל יהוה אלהיבנו יהוה אחד, דעתם בהון כ"ה אתוון תרין זמגין, וסלקיין לחייבין תרעין דביבנה, דעתה ח' תמיןאה מעשר ספרין מתתאה ולעילא.

י' רישא דחרבא, ו' גופא דחרבא, תרין פפיות דיליה ה"ה, גרתקה דחרבא אהיה, והכי לחתטא ברתקה דהאי חרבא אדב", ואיהו יאדונה"י לחתטא, יאהויה"ה לעילא, (נ"א יהו הה"ו יה"ה), ורוא דמלחה (שמותטו א) אז ישיר משה תמניא אתוון בחיבורא לעילא, (ישעה נחט) א"ז תקרה ויהו"ה יעגה לחתטא, ומאן יכול ברומחא דיליה דעתו רמ"ח תיבין דקריאת שמע, אגח קרבא לרבי שמעון וחברוי, ב חזי מי בייחו חילא ותקיפנו דיליה, דהא איהו אתער עלאין וחתאין, ויודעינו כל עלמין עלאין וחתайн ובאונמה לכל חילין לעילא וחתטא למחיי בעוריה, אגח ליה. קום רב שמעון זריז גרמך במני קרבא דיליה, ב חזי מי תקיפו וגבורה דיליה.

קם רב שמעון פתח ואמר, זרק"א מק"ף שופ"ר הוליך סגולת", קם ונטיל תלת אבני דיןון יי"י, ואבנא עלאה דעתה בקירותא, תגא בחוטא הא

ארבע, דאפונ ארבעין, וחוט דסיהרא (נ"א דסחרא) עלה היינו ב', ורוזא דמלה בראשית ב' ראשית, האי בקדחה (דף סב ע"א) עלה אטמר בעשרה מאמרות נברא העולם מאי ב' הוא חוט דאסחר עלה, והאי בקדחה אית לה רישא ואמצעתא וסופה, ואטעביתת תלת יודין יי"י, דסלקין לתרתין, וההוא חוט ב' תלתין ותרין, תא דעל חוט י', והא ארבעין ותרין, קבל לב אלהי"ם, ועشر אמרין דאתברי בהון שמיא וארעה וכל חיליהון, וירא אלהים את כל אשר עשה, דאייה רוזא וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש, בלבת דאורניתא ודא אייה כי يوم נקם בלב", ובhone פועלם ארבעין ותרין אתוון דיהוה, ורוזא דמלה פתחו לי שערץ צדק אב"א ב"ם אודה יה, וכלהון אתכלילן בבאר שבע, דא אבג'ית"ז וחברוי.

אמרו ליה מארי מתניתין, רבינו רבבי כמה תקיפין אבני דזריקת, דאונדעו בהון שמיא וארעה, וחייבון ובעידן ועופין כלחו ברחו, ומבהון נפלו לארעה, וכרס"יא יקירה ומלאכין ואופנים כלחו אונדען מאבני דילך, ואילין איינון ארבעה טורי אבן, דכלחו חד.

וכאה אייה מאן דאפיק אבני אילין שלמין בצלותיה, באربع צלותין עם צלוטא דמוסף, דעליהו

אתמר (דברים כו ו) **אָבְנִים שְׁלֹמוֹת תְּבִנָה**, **וְאֵית אָבָן** **דָאָרַיִתָא**, **דָאָתְמָר בָה** (בראשית כח כב) **וְהָאָבָן הַזֹּאת אֲשֶׁר שְׁמַתִּי מֵצֶבֶה יְהִיה בֵית אֱלֹהִים**, **דָאִיהִי מִסְטוֹרָא דַעֲמִינְדָא דָאַמְצָעִיתָא**, **דָאָתְמָר בִּיה** (דברים ד מד) **וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מִשָּׁה**, **דָאִיהוּ דִיּוֹקְנָא דִילִיה**.

וְאַלְיִן אָבְנִין בְּלָהוּ חַד, **מִלְכּוֹת קְדִישָׁא אִיהִי מִסְטוֹרָא דְשָׁמָמָלָא**, **אָתְמָר בָה** (שם כה א) **אָבָן שְׁלֹמָה וְצַדְקָה יְהִיה לְךָ**, **וְהָאִי אִיהִי** (דניאל ב לה) **אָבְנָא דִי מִחְתָּלָה לְצַלְמָא דְהַהּוּת לְטוֹר רַב וּמְלָאת כָּל אָרְעָא**, **מַאי וּמְלָאת כָּל אָרְעָא**, **אַלְאָ בְגִינָה אָתְמָר** (ישעיה ו ג) **מַלְאָ כָל הָאָרֶץ כְבוֹדו**, **וּעַלְהָ אָתְמָר** (זכריה ג ט) **עַל אָבָן אַחַת שְׁבָעָה עִינִים**, **דָאִינּוּן שְׁבָעָה רֹועִין קְדִישִׁין**, **וְאִינּוּן שְׁבָעָה כּוֹרִין וּשְׁבָעָה נּוֹקְבִּין**, **בְּלָהוּ בְלִילְנוּ בָה וּרְזָא דְמָלה שְׁבָעָה וּשְׁבָעָה מוֹצְקּוֹת**.

וְהָאִי אָבָן אִיהִי חַמְשָׁה אָבְנִין דְשַׁוִי דָוד בְקִירְטָא וְאַתְעַבְּידָו בְּלָהוּ חַד, **הַקָּדָא הוּא דְכִתְבָּא** (שמואל א ו ז) **וַיַּקְרַב דָוד חַמְשָׁה חַלוּקִי אָבְנִים מִן הַגְּחָלָה**, **וְאִינּוּן גְּדוֹלָה גְּבוּרָה תְּפִאָרָת גָּצָח הַוּד**, **דְבָהּוֹן שְׁבָח דָוד לְקוֹדֶשָׁא בָּרִיךְ הַוּא וְאָמָר** (דהי א בט) **לְךָ יְהוָה הַגְּדוֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְגּוֹמֵר**, **וְאַלְיִן חַמְשָׁה חַלוּקִי אָבְנִים נִטְילָל לֹוּן מִן הַגְּחָלָה דָאִיהִי יִסּוֹד חַי עַלְמִין**, **וּכְדֵשְׁוִי לֹוּן בְקִירְטָא דָאִיהִי**

**מַלְכֹות קָדִישׁא, אֲתַעֲבֵידו בָהּ חֶד, וַטְבָע בְמַצָחָא
דְפָלַשְׂתָא וַקְטִיל לִיה.**

ואיבון חמיש אֲבָנִין דָאִגְנוֹן שְׁמָע יִשְׂרָאֵל יְהוָה
אלְהִיְנָיו יְהוָה, וְכֵד שְׁוֵי לֹזֵן בְקִירְטָא דָאִיהִ
שְׁפָה דְפִימָא צְרִיךְ לְמַעַבֵּד לֹזֵן בָהּ כְלָתוֹ אֶחָד, דְבָזְמָנָא
דִינְצָח בָהּ קָוְדָשָא בְרִיךְ הוּא כָל אָוְמִין דְעַלְמָא יְתָקִים
בְהֻזְן כִּי אָז אֲהַפּוֹךְ אֶל עַמִּים שְׁפָה בְרוֹרָה לְקָרָא כָלָם
בְשָׁם יְהוָה לְעַבְדוּ שָׁכְם אֶחָד (צְפְנִיה ג ט), וְהָא שְׁפָה וְדָאִ
דָא שְׁכִיבָה, דָהָכִי סְלִיקָת בְחוֹשְׁבָן שְׁפָה, בָגִין הָכִי כָל
אָוְמִין דְעַלְמָא עַתִּידָן לְאַשְׁתַעַבְדָא תְחוֹת יְדָהָא,
וְלֹא מַלְכָא לָהּ עַלְיָהו בְיוֹמִין דְמַלְכָא מִשְׁיחָא, לְקִים
מַה דָאַתְמָר בָהּ (תְהִלִים קג יט) וּמַלְכָתוֹ בְפָלַ מַשְׁלָה.

זֶפְאָה אֵיתָו מָאֵן דְגַטִיר הָאֵי אָמוֹנָה בְלִבְיהָ וּבְפּוּמִיהָ
דְוֹדָאִי אֵיתָהִי אָמוֹנָה דִיְשָׂרָאֵל, וְאֵיתָהִי יְחִוָּדָא
דְקָוְדָשָא בְרִיךְ הוּא, וּבָהּ מִיחָדִין יִשְׂרָאֵל לְקָוְדָשָא בְרִיךְ
הּוּא תְרִין זָמְגִין בְכָל יוֹמָא, וְזֶפְאָה אֵיתָו מָאֵן דָאִיהִ
בְאַמְנָה אַתָּו בְגִלוֹתָא, דְלֹא דְחִיל מַעַלְאָין וְתַפְאָין,
דְבָגִינָה אַתָּמָר לְאָדָם (בראשית ב טו) וַיְבִיחָהוּ בָגָן עַדּוֹ
לְעַבְדָה וּלְשִׁמְרָה, לְעַבְדָה בְפְקוּדִין דְעַשָּׂה, וּלְשִׁמְרָה
בְפְקוּדִין דְלֹא תַעֲשֵה, בָגִין דָאִיהִ גַזְן סְדָרִים

דאָרְיִיתָא, וְאֵהִי עַדְגָּנָא דָאָרְיִיתָא, מַאי אָרְיִיתָא
עַמּוֹדָא דָאַמְצָעִיתָא, אֵהִי גַּן דִּילִיה, וְעַדְנוּ דִּילִיה.
רַבִּי רַבִּי קָוָם אָסָחָר לְהָאִי קִירְטָא, וְאֲקָהּ וְאָסָחָר לְהָ
בְּשֶׁפֶה דִּילָה, בְּהָאִי אָבָנָא דָאֵהִי כְּלִילָה (נ"א מֻכְלָל
וּמְעוּטָה) מִכְלָל אָבָנִין דְּבָנִינָא דָאָרְיִיתָא, (וּצְלוֹתָא) אֵהִי
אָבָן יָקָרָה (דף סב ע"ב) מֻכְלָלָת וּמְעוּטָרָת בְּאוֹת בְּרִית,
וּבְאוֹת דְּשֶׁבֶת, וּבְאוֹת דִּימִין טְבִין, וּבְאוֹת תְּפִלִין, וּחוּט
דִּילָה כְּרוּכָה בְּאַצְבָּעָא, וְדָא כְּרִיכָוּ דְּרַצּוּעָה דְּתְפִלָה
דִּיד, דְּבָה הָוּ קָדְמָאִין כּוֹרְכִין אֶת שְׁמָע עַם וְאַהֲבָת
בְּרָחִימָוּ דְּאַהֲבָה, דְּהִיָּנוּ וְאַהֲבָת אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,
בְּגַין דְּתָהָא רְחִימָא לְגַבְיִ בְּעַלְהָ, וְלֹא מְפִסִּיקִין, וְלֹבֶתְר
דְּאַתָּא יַעֲקֹב דָאֵהִוּ כְּלִיל תְּלַת אַבָּהָן, הַתִּיר הַהוּא כְּרִיכָוּ
דִּילָה, וְאָמֵר בָּרוּךְ שֵׁם כְּבָוד מְלֻכּוֹתָו לְעוֹלָם וְעַד.

בְּגַין דָאֵהִי בְּעֵי לְמַהְיוּ אֵהִי סְגוּלָת מְלֻכִים, בְּהַהוּא
זְמָנָא אָתָמָר שׂוֹפֵר הַוְילָךְ סְגוּלָתָא, וְאַזְלָא
לְשְׁרִיא כְּתָרָא עַל יִשְׂרָאֵל דָאֵהִוּ עַמּוֹדָא דָאַמְצָעִיתָא,
דָאֵהִוּ סְפָר תּוֹרָה כְּלִיל חַמְשָׁה חֻומְשִׁי תּוֹרָה, וְאַתְּעִבִּידָת
תְּגָא עַל רִישִׁיה, בְּכָל אֶת וְאֶת דִּילִיה, מַאלִין אַתְּוֹן
יְדִיעָאָן דְּסִפְרָ תּוֹרָה, כְּגַוּנָא דָא ש עַט בְּזַגְזַע, בְּלָהּוּ
זַיְגַּנִּין אַינְנוּ חַד וְעַשְׂרִין, לְקַבֵּל חַד וְעַשְׂרִין אַזְפְּרוֹת
דְּתְפִלִין דְּרִישָׁא, וְלְקַבְּלִיהָו חַד וְעַשְׂרִין אַזְפְּרוֹת

דְתַפְלִין דֵיד, דְסָלְקִין כֹּלְהו אַרְבָּעִין וְתַרְיִין, לְקַבֵּל שְׁמָא
דֶם"ב, תָגָא אַיִּהִי י' עַל רִישָׁא דָז', גּוֹפָא דִילִיה ו',
וְסִפְר תּוֹרָה עַמּוֹדָא דָאַמְצָעִיתָא כְלִיל שִׁית סְפִירָן מְחַסֵּד
עַד יִסּוּד, מְלֻכּוֹת י' זַעֲירָא, בָה אַתְעַבִּידָת שְׁבִיעִי יוֹם
שְׁבָת, וְאַיִּהִי אָות תִפְלִין, אָות שְׁבָת, אָות בְּרִית, וְאַיִּהִי
כְתָר כְּהוֹנָה וּכְתָר מְלֻכּוֹת, מְסִטְרָא דִימִינָא דָאַתִּיְהִיבָת
אוֹרְיִיתָא אַתְקָרִיאָת כְתָר תּוֹרָה וִימִינָא אַיִּהו כְהַנָּא,
מְסִטְרָיה אַיִּהו כְתָר כְּהוֹנָה, וְעַמּוֹדָא דָאַמְצָעִיתָא אַיִּהו
מְלָה, וּמְסִטְרָא דְגִבּוֹרָה בֵית דִין הָגָדָל, נְפִיק מַתְפָּנָן
אָשָׁא וְאָוקִיד לֵיה, וּכְד כְהַנָּא נְפִיק בְשָׁלָם מַהִיכָּלָא,
בְהַהְוָא זָמָנָא יַתְעַרוּן לוֹיִים בְגִגְוָנָא (כָאן חָסָר וּ הוּא בְתַקּוֹנִי וְהָרָ
חָדְשָׁ).

וְעוֹד אֵית תְקִנָּה חַמְשָׁה בְצָלוֹתָא, צְלוֹתָא אַיִּהִי
בְקָרְבָּנָא, בָמָה דָאוּקָמוּהו קְדָמָאִין תְפִלוֹת בְגַגְד
תְמִידִין תְקִנוּם, פָא חֹזֵי קָרְבָּגִין אַיִּנוֹן מְאַרְבָּע מִגְּנִין,
דָאַיְנוֹן לְקַבֵּל אַרְיָה שָׂוֶר גְשָׁר אָדָם, דָאַיְנוֹן מְצֻוּיִירִים
בְכֶרֶסִיָּא, אֵית קָרְבָּנָא דְהָוו מְקַרְבִּין יִשְׂרָאֵל, וּכְהַנָּא
תְהָוה קָרִיב קָרְבָּנָא דְלָהּוֹן.

קָרְבָּנָא קְדָמָה, קָרְבָּנָא דְתְהָוה קָרִיב לִימִינָא, דָא
צְלוֹתָא דְשְׁחָרִית, וְאֵם הוּוּ זְכִיּוֹן תְהָוה נְחִית
דְיוֹקָנָא דְאַרְיָה וְתְהָוה מְקַבֵּל קָרְבָּנָא, וְדָא מִיכָּא"ל

דדרגיה חס"ד, איהו הוה מקבל צלota דשחרית, ואם לא זכו מה כתיב בקרבנא (שםות כב ל) לפצל בטהלהicon אוטו, דחויב ליה כטריפה, ובгин דא הוה נחית דיוקנא דכלב לקלל ההוא דורונא, וקרבנא, ודא איהו כלב דאמר רוד עליו השלום (תהלים כב כב), האילה מחרב נפשי מיד כלב ייחידתי, וכל מלacci חבלה דאינון כלבים צועקים במשמלה תנינא דיליליא, אינון צוחין ונבחין ואמרין הב הב, בגין דאינון מסתרא דגיהנום שם המות, דאתمر ביה (משל לטו) לעולקה שתי בנות הב הב.

קרבנא תנינא לקלל שור, דאתمر ביה (ויקרא כב כז) שור או כשב או עז וגומר, ולקלליה צלota דמנחה, דאמר רוד עלה (תהלים קד יד) מצמיח חציר לבהמה ועשב ל עבודה האדם, מי עשב, ע"ב שע' ואבן ע"ב שמן, דאינון לבושין לע"ב שמן עלאין, בגונא דעשב דאייה לבושא דחטה, בגין דא להוציא לחים מן הארץ, והיינו לחים אבירים אכל איש (שם עח כ), ודא נהמא דאוריתא.

ולעלם כל קרבין שהיתן באפון, בגין דמצפון תפתח הרעה (ירמיה א יד), (ס"א ורא יוצר הרע, ובгин הלא יהא צרייך מגשmeta דילך) (ס"א שלא יסריך נשמה דילך האכילתו קרבנא, לכיימא ביה (משל כי בא) אם רעב שונאך האכילתו

לְחַם, וְאֵם צָמָא הַשְׁקָהוּ מִים, וְלֹבֶתֶר דָּאִיהוּ גַּטְיַל דָּמָא קְרֻבָּנָא, לֹא יַטֹּול מְדִילָה) דָּמַתְמָן הַהוּא דָאָוְשִׁיד דָּמָא, מַלְחָךְ הַהוּא דָּמָא דְּבָעֵרָן וּבְגִין דָא לֹא צָרִיךְ לְכַסָּה לְהַמְגִיה, לְקַיִמָא בֵּיה אֵם רְעֵב שׁוֹנָאֵךְ הַאֲכִילָהוּ לְחַם וְאֵם צָמָא הַשְׁקָהוּ מִים וְלֹבֶתֶר דָּאִיהוּ (דף סג ע"א) גַּטְיַל דָּמָא, קְרֻבָּין קְרֻבָּנָא לְעַילָא, דָאָתְמָר בָה (במדבר כח ב) אֶת קְרֻבָּנִי לְחַמִי לְאַשִׁי, וּלְקַבְּלִיה דְשָׂור אִיהוּ חַמּוֹר נֹעֲר, אֵם זָכוּ הָא שָׂוָר מִקְבֵּל קְרֻבָּנָא, וְאֵם לָאו הָא חַמּוֹר נֹעֲר, וּבְגִין דָא אָתְמָר (דברים כב י) לֹא תְחַרּוּשׁ בְשָׂור וּבְחַמּוֹר יְחִדוּ, יְחִדוּ כְּלֹזֶר לֹא תְגָרוּם דִיְאַכְלָה חַמּוֹר קְרֻבָּנָא דְשָׂור. **קְרֻבָּנָא תְּלִיתָה דְעַרְבִּית**, קְרֻבָּנָא דְעַופִין, דָאָתְמָר בְּהַוּן (ייקרא ח ז) שְׁתִי תָּרִים או שְׁנִי בְּנִי יוֹנָה וְגֹמֶר, דָאֵ זָכוּ בְשָׂר"א דִיְעַקְבָּב נְחִית לְקַבְּלָא לוֹן, וְאֵם לָאו נְשָׁרָא דְסִטְרָא דְמִסְאָבוּ גַּץ לְגַבְּיִ יוֹנָה, וּכְפּוּם קְרֻבָּנָא הַכִּי יְתַרְבִּי או יְתַזְעֵר.

קְרֻבָּנָא רְבִיעָה אָדָם, הָאֵי אִיהוּ דְמִקְבֵּל קְרֻבָּנָא דָאָדָם, דָאִיהוּ מַחְשָׁבָה דְקָרִיב וּמִיחָד כֹּלָא, וּלְלִיה אָתְמָר (שם א ב) אָדָם כִּי יְקָרִיב מִפְּנֵים וְגֹמֶר, הָאֵי אִיהוּ דְמִקְרָב קְרֻבָּן לְיהוֹ"ה, וְדָא אָוּרִיִּתָא, וּבְגִין דָא תְּקִינוּ בָצְלוֹתָה לְמִשְׁמָעָה בָה סִפְרָתָרָה, לְמַהְוִי בֵּיה

קרבנא שלים באדם, דאתמר ביה (שם יט יד) **זאת התורה אדם, ובגין דא מסיר איזנו משמע תורה גם תפלותו תועבה** (משל כי ט).

וכל קרבניין אלין רמיין בגופא דבר נש, מוח"א וליב"א וריא"ה, אינון אריה שור נשר, קטרוגא דלהון כלב חמור גז, טחו"ל מר"ה וככ"ד, דאינון משחית א"ה וחמ"ה, מחשבה דא אדם, אית מחשבה טבא דחיוון טבין, ואית מחשבה ביישא דחיוון ביישין, ומתחשבה טבא איהו אדם טוב, ומתחשבה ביישא דא אדם רע בליעל, אדם להבל דמה.

לקבל מוח"א איהו אריה דגחית למכיל קרבניין, ועליה אתמר (יחזקאל א ז) פנוי אריה אל הימין לאربعותם, לב"א לשמאלא ועליה אתמר לפנוי שור מהشمאל לאربعותם, ריא"ה דא נשר דאית לה גדרין דפרח בהון, ועליה אתמר לפנוי בשר לאربعותם, מחשבה דאיהו אדם רכיב על כלhone, ואינון מרכבה דיליה, בסוסון לבני נשא.

חייבין דמוחא גרמיין בקרבנא, ותקרבו עצמות עצם אל עצמו (יחזקאל לו ז), חייבין דריאה ודלא ערקיין, קשררו וחברו, ותנוועה דלהון רוחא דכנפי ריאה, ואיהו רוח אלהי"ם מרחפת על פנוי המים (בראשית

א ב) (נ"א דאייה מוחא), בגין דריאה (נ"א דריישא) **כלילא מתרוייהו, בגונא בעופא ממיא וארעא, ואינון כלילן מתרוייהו.**

על מוחא שריא ברכה, על לבא שריא קדושה, על ריאה שריא יהוד, מחשבה כלילא מכלהו, ואינון יברך יהו"ה יאר יהו"ה ישא יהו"ה (במדבר כד ז), **יברכך במוחא, יאר בלבא דתמן בהורא בעיגין, כמה דאוקמה הלב רואת, ישא בריאה דאייה שלום, הדא הוא דכתיב וישם לך שלום.**

ואינון שמייע"ה ראייה ריח"א, שמייע"ה במוח, ואיהו בהפוכא חו"מ, דשריא בלחותא וקרירותא דמוחא לחתמא ליה, מسطרא דגבורה, ואיהו אריה מسطרא דגופא, שור מسطרא דנפשא, דאיון אש ומים, אש שכליות מים יסודית, ראייה בלב"א, דאייה אש, ראייה אריה, מים שכליות לקרא אש יסודי דלבא, דלא יוקיד כל גופא.

ריחא בריאה דנפיק לחוטמא, עליה אמר (בראשית ב ז) **ונפח באפיו בשמת חיים, וריאה איה מسطרא דמוחא קרירא, ומسطרא דלבא יבישה, ואיהו חציו מים יסודית, וחציו יבשה יסודית, בגין דא שריא עליה רוחא**

שכלית, דאיהו חם ולח, חם לחמא קיריותא, לה
לרטבא יבשותא, דא שכלי ודא יסודי.
 דבר דא אדם, דכליל מכהנו, ומאן אפיק לייה
מחשבה, ובגין אלין שכליים הו נחתין בקרבנא
לקרא קרבנא וליחדא כלל, ואلين אינון בתחית
הmittים, דבחון יהא קודשא ברייך הוא מקרוב עצם אל
עצמו, וגידין וערקין כלhone לחררא דא בדא, ויקבלו
אלין באליין, ומשלבין אלין באליין, הדא הוא דכתיב
(שםות לו ה) מקבילות הלולאות וגומר, בההוא זמנה יהא
חדוה ונגונא, בקריבו דלהון.